

கல்கி

KALKI 29-4-79

76 வது

இடிமன்

இதை அரவியல் கரவாற்றிய இங்கிலாந்து அரசாங்கம் திராவிடர்க்குப்பட்டுள்ளார்.

உலாண்டா மக்கள் இடி அமினில் எட்டு ஆண்டு ஆட்சி காலத்தில் என்னென்ன கொடுமைகள் அனுபவித்த இருப்பார் என்பதை விவரிக்கப்படுகிறது. இடி அமினில் இவ்விதத்தில் செய்களை விவரித்தாலே அந்த நாட்டு மக்களின் இன்னங்கன புரிந்து விடும்.

நாட்டின் பொருளாதாரம் நிறுப்பாக வேண்டுமானாலும் அரசாங்கத்தின் தீவிர அச்சுடன் வேண்டும் என்ற பொருளாதாரக் கொள்கைப் பிரகடனம் செய்த இவர், அரசாங்கத்தின் அச்சுக்கும் வேலையாத தரவு கொடுத்த பொறுப்பை வயத்துக் கொண்டு இடிப்பாட்ட பொது அச்சுத்துத் தன்வினா.

பிரிட்டிஷ் அரசியல் மட்டுமே வறண்டப் பட்டிருக்கிற தரமே மூடிக் கொண்டு, பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் தாம் தாக்கிவைத்த விட்ட தரவுப் பிரகடனம் படுத்தியவர்.

இக்கூறு நாடுகள் வையின் பெருமதமாக அமெரிக்காவுக்குச் செல்ல இருந்த தருவத்தில் இவர் அமெரிக்க இராணுவத்தின் ஒரு செயலி அனுப்பினார்: 'ஓ, நா, வையக்கு தான் வரும் சமயத்தில் எங்கள் அமெரிக்க அரசின் விருத்தானியாக அமைத்து உபசரிக்க வேண்டும் என்று உங்களுக்கு ஆணை பிறப்பிக்கிறேன்! அவ்வாறு எங்கள் அமைக்கா விட்டால் தூக்கிய நாடுகள் வையின் உங்கன் நாட்டி இருந்து வேறு நாட்டுக்கு மாற்றி விடுவோம்!' என்பதுதான் அச்செயல்.

அமெரிக்கா அரசின் தருவ வையுடன் விரைவாக ஒரு தீவிர நோக்கித் திருவென்று ஒருநாள் விமானங்களைப் பறக்கச் செய்த அந்த தீவிரமே தூக்குவெட்டுப் பொழிவுச் செய்தது. பிறகு அங்கு போய்விடுகிற உலகு முழுதுமாகும் ஒரு பிரகடனம் செய்தார். தாம் ஒருபுறம் தீவிரம் என்றுபிடித்த அமைக்க வையப்பற்றிய தான் அந்தப் 'பிரகடனம்' கூறியது.

அதிகார பூர்வமாகவும், தனிப்பட்ட முறையிலும் இவருக்கு எத்தனையோ மனைகள். இவருக்கு துப்பாது வயது ஆனபோது இத்தாயது முறையாக வாரியல் இவர் திருமணம் செய்து கொண்ட சாரா என்ற இளம் பெண்ணுக்கு வயது பத்தொன்பது.

'வளர்ந்த உடா மாப்பிடி பாயும்' என்பதே பழமொழி பொதுவாக எவ்வாள் சகவாதிதாதி வுக்கும் பொருத்தம் சொல். இடி அமினும் அந்தத் விதி விளக்கு அல்ல. தம்மை மிக உயர்ந்த ராணுவப் பதவிக்கு உயர்த்திய மிக உடா பொருடையத் தாக்கி வெறித்து ராணுவ ஆட்சியை அமைத்த இவர், தாம் உயிரோடு இருக்கும்வரை தம்மதாம் உலாண்டாவின் இராணுவத் தரவுப் பிரகடனப்படுத்தினார்!

ஒவ்வோரு நிமிஷமும் ஆனதாம் உலாண்டாவின் வாழ்ந்த மூன்று எட்டம் நிமிஷமும் வையுடன் சொல்லில் அடங்காத அளவுக்குக் கொடுமைப் படுத்தினார் அமின்.

சகவாதிதாதி இவரின் இவரின் அமின்த மரண தண்டனைகள் ஏராளம். ஒருநாள் கொன்று அவ்வது தோத்தை அப்பறம் படுத்த அடுத்தநாள் தாம் கொல்லவிரும்புகிற அமின் அன் ஏவ்வார்.

பிரிட்டிஷ், பாஸ்போர்ட் வயத்திற்கும் ஆயிரக்கூறு உடைமக்களைப் பறித்துக் கொண்டு நாட்டை விட்டுத் துரத்தும்படி உலாண்டா தமக்கு இவ்வாய் ஆணைவிட்டதாகக் கூறி அலுவலரே உலாண்டா இயந்திரம் பெருந்த துரத்தியவர் இடி அமின். இம்மாதிரி ஆயிரக்கூறு துரத்தப்பட்டதே உலாண்டாவின் மிகக் குறைவுக்குக் காரணமாயிற்று.

தமது அரசாங்கப் பழிக்கும் விதமாகப் பிரகடனம் ஆன ஒரு உலாண்டா தரவுப் பிரதி வயத்திற்கு தான் என்று குற்றம் சாட்டி ஒரு பிரிட்டிஷ் பேராரசியருக்கு மரண தண்டனை விதித்தார். மனிதாபிமானமே குற்றமெனக் கூறிய பிரிட்டிஷ் அரசு, இவரிடம் மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டு தண்டனையை ரத்து செய்யச் செய்தது!

தமது நிமிஷமும் வெளிக்கொண்டுத்தடையாக இருக்கின்றனர் என்பதாக, 'திராவிடம் செய்ததான்' குற்றம் சாட்டித் தமது இரு மனைகளுக்கும் மரண தண்டனை விதித்துக் கொடுத்தார் இதை இராணுவத் தரவுப் பிரகடனம் அமினின் தாம்வாவிவாயின் ராணுவ உதவி கொண்டு இடி அமினின் ராணுவ ஆட்சிக்கு முடிவு என்று துவக என்ற அறிவாதி திவ்யமயின் புதிய ஆட்சி அமைத்ததுவான்.

- டி. ரக்கரவடி

Kalki Shopping Page

Admired for beauty
Bought for performance

Bharat TV

Ureashi

Available at:

Eljay Agencies

994, Poornamallee High Road
Madras 84 Phone: 664895

ACQ. BT 24/79

Admired for beauty
Bought for performance

Bharat TV

Ureashi

Available at:

Phoenix Electronics

50, Lattice Bridge Road
Adyar, Madras 20
Phone: 41.1208

ACQ. BT 27/79

SHOWROOM 1
EXCLUSIVE
BINNY'S

Entire range of
BINNY TEXTILES
including silks.

VENKATESH
VASTRALAYA

P. LTD.

State Bank of Mysore Bldg.
Opp. High Court,
Madras 600 001
Phone: 20201/2

Quick,
Efficient,
Streamlined
Gini
mini wet grinder
a must for every kitchen.

85-8-002

Vummidia's
Home Makers

VUMMIDIARS
SHOPPING CENTRE
Madras-600 002 Ph: 87794
18, South Marla St
Madras-600 004 Ph: 273006

Admired for beauty
Bought for performance

Bharat TV

Urushi

Available at:
Raja Radio & Electricals
228, Royapettah High Road
Madras 14 Phone: 841533

AGL 87 26/78

Admired for beauty
Bought for performance

Bharat TV

Urushi

Available at:
4As Agencies
14, South Usman Road
T'Nagar, Madras 17
Phone: 445366

AGL 87 26/78

Buy the Best VV Vest

Fully fashioned VV Vests are
designed to suit any age
every chest!

Available in all leading stores

VV Vests & Agencies
-78, Appu Mudali Street,
Mylapore, Madras-600 004
Phone: 72652

அருந்துவீர்!

இம்பீரியல்ஸ்

ஆரஞ்சீலா

செ. சி. சி.

Rah

மேலே உள்ள புகைப்படம் - மதுரை நகரம்

மேலே - மதுரை

guf

மேலே - மதுரை

N. அருண் குமார்

மேலே - மதுரை

புதுமணி - இசைப்பாட்டு

புதுமணி

சுந்தரம் - கவிதை

சுந்தரம்

சுந்தரம் - கவிதை

சுந்தரம்

சுந்தரம் - கவிதை

சுந்தரம்

சுந்தரம் - கவிதை

சுந்தரம்

புதுமணி வாரியர்கள்:
கல்கியின் வாழ்த்துக்கள்!

● "சுருத்தகதைகள் நிறப்பித்தம்" 179 எடுக்க வேளியிட்டிருந்த சுருத்தகதைகள் நிறப்பித்தம் கவிசிந்தை - எதிர்பார்த்தபடியே - வேறு பட்டிருந்தது எனில் அதில் வியப்பில்லை. துத்துக்குடி செ. சம்பந்தம்.

● ஒளி சித்தம் சூத்து விளக்கின் அடியில் மறைந்து இருக்கும் இருக்கைப் பற்றியும் கவிதைப் பட உள்ளக்கள் இருக்கின்றன என்பதை விளக்கியது "இளங்கிளையும் சற்றுக் கவிதை வுள்ள" பகுதி. விருத்தாசலம் ஜி. சாந்தாராஜ்

● தாங்கள் 'சுருத்தகதைகள் நிறப்பித்தம்' தயாரித்திருந்த முறை, பாராட்டும் வகையில் அமைந்திருந்தது. தங்கள் இளை ஏடான கோகுலம் தற்சமயம் இன்னாத ஏக்கத்தை உணராமல் இருக்க இயலாவிடும். மதுரை மு. கந்தப்பன்

● சுருத்தகதைகள் நிறப்பித்தம் - சுருத்தகதைகள் மாகச் செயல்படாது விடவும். பொதுப் போடும், கவனத்தோடும் - தயாரித்திருக்கிறீர்கள். திருப்பாம்புலிபுர த. சிவசுரேசாசுவம்

● சுருத்தகதைகள் நிறப்பித்தம் உள்படும். சுருத்தகதை தனமாக இருந்தது. படித்த முடிந்தவுடன் "பீடிங் பாட்டின" கவியின் எழுத்துக் கொள்ள வேண்டும் போல் இருந்தது. உம்மை ஆதாரமேயே தகவியின் ஒரு போடு போட்டிதம்பரம் சி. பி. பீதி

● பெயர் சிறுவன் முகவிரியுடைய குறிக்கோளில் படித்த பெர்னா - அவ்வாறு இப்போதைக்கு குறிக்கோள் - ஒரு துறை யுராயர். ஒரு கவியைப் பட்ட. ஒரு நோய் செருப்பு - இன்ன கூட ஒரு இத்தியர் சிறுவனுக்கு இவ்வளவு பணம் படிக்கும் பொழுது அருமைவே வந்து விட்டது. ஒவ்வொரு இத்தியனும் இதனைக் கண்டு வெட்டித் தங்குவிய வேண்டும். கோப்பளூர் புதூர் ரங்கசாமி

● "இளங்கிளையும் சற்றுக் கவிதைகள்" என்று சொல்லி மனசை என்னவோ செய்து விட்டார்கள். அந்தக் கட்டுரைமையப் படித்ததும் சுருத்தகதைகளைத் தீய்தான் தெய்வம் இருக்கிறது என்ற கருத்து பொய்த்துப் போகும் அனைத்துப் பரிதாபமாக இருந்தது. சென்னை-93 தோ ராஜகோபாலன்

● 15.4.79 இதழில் வெளியிட்ட சுருத்தகதைகளில் படங்கள் அமைத்தும் எவ்வளவு படங்கள் கருத்தையும் கவித்தன. அமைப்பில் இடம் பெற்ற சுருத்தகதைகள் இரண்டு பக்கத்தில் இடம்பெற்ற சுருத்தகதைகள் வரை சம்பந்தப்பட்ட தாய், தந்தையிடம் தெரிவித்தத் திருக்கடி கத்திப் போடச் சொல்லுகங்கள். பீலிஸ் கும்பகோணம் எஸ். நேனாராஜன்

● ரங்கநாயகி ஒரு சாதாரணப் பெண் தான். ஆசையும் பாசமும் திரும்பியவன் தான். மனிதத் தன்மையை யிருத்து தவறாகவும் - செயல்படும்படியான தான். ஆனால் விதியின் விளையாட்டு அனாயே உன்னத நிலைக்கு உயர்த்திவிட்டது. மனிதனுக்குள்ளேயே தெய்வம் உள்ளது என்பதற்குச் சாட்சியாக மோகனமாதான் அமைதையும் தந்தது நித்திரை அமை. சென்னை-17 கே. நடராஜன்

● தருவிக் ஒரு பிரச்சிக்குரியதாகப் பட்டாலும் ராஜ் கர்ஜனாவின் முடிவு அருமைவாக அமைந்துள்ளது. மல்கொள தேவி - பவராஜ் - ரங்கநாயகி - நிப்புக்கத்தான் இளங்கிள்கள் காதலின் புனிதத் தன்மை நேர்மை யாகப் படைக்கப் பட்டுள்ளது. சென்னை-30 ஸ்ரீ ராஜாராமன்

● இலக்கியச் சர்க்கரைக்குள்ளேயே விருந்தைப் போட்ட ராஜ் கர்ஜனை. அருமைவாகப் படைப்பு; அற்புதமான பாத்திரங்கள். பாத்திரங்களுக்கு உயிருட்டியை "வினு"வின் வசனங்கள். கிணுவின் நித்திரைகள் அற்புதம். தங்கவள்ளி இல. கண்ணன்

● ரங்கநாயகியை அங்கனவு பாடுபட்டுக் காப்பாற்றிய பவராஜ் டைலிசில் தன் காதலியையும், தாயையும் பார்த்த ஒரு கார்த்திகையாவது பேசியதாக முடித்திருந்தால் கொஞ்சம் ஆரதனாக இருத்திருக்கும். திருமங்கலக்குடி எஸ். ராஜேந்திரன்

● கொவி. மணிசேகரனின் ராஜ் கர்ஜனை எத்தனை ஆண்டுகள் ஆனாலும் மறக்க முடியாத காவியம். ஆனால் முடிவுதான் சப்பென்று இருக்கிறது. ரங்கநாயகி மறக்க முடியாத தோ பாத்திரம். செங்கோட்டை ஏ. எம். ராஜ்

● ராஜ்கர்ஜனை ஒரு வீர காவிய கர்ஜனை. எதிர்பாரா முடிவு உடனையும், உன்னதமையும் உறுதியில் எழுந்தவிட்டது. பவராஜின் முடிவு உயர்வான ஒன்று. மல்கொள தேவி, பவராஜின் காதலுக்காக தீக்குளித்தது அதனை உயர்வானது. ரங்கநாயகி பவராஜின் "இலக்குமண உத்தரவாக," தன் காதலியே தியாகம் செய்தது அமைத்துக்கும் சிறம். புதுதிருவி வேலூர் கந்தர்.

● வீரத்திற்கு இலக்கணமான "நிப்பு"வும் நட்பிற்கு இலக்கணமான "பவராஜம்" என அனகலில் கண்ணீரை ஏரவழைத்து விட்டனர். சென்னை 90 ஏ. நாராயணன்

1978 ஏப்ரல் 29
 சித்தார்த்த சித்திரை 16
 வலர்: 37 இதழ்: 39

தமிழ்ச்சிறு நூல் தந்தைப் போது : என்னை தாமதம்தான் குமரிகு மாரை : வலுநீரார்.

பெரியார் காட்டிய பண்பாடு

சேலம் தரைசபையில் முதலமைச்சர் காமராஜர் உருவப்படத்தைத் தந்தை பெரியார் திறந்து வைத்துப் பேசியிருந்தார்.

அழைப்பிதழ் - நிகழ்ச்சி நிரலில் வழக்கம் போல் "கடவுள் வாழ்த்து" என்று அச்சிட்டு விட்டார்கள்! அப்புறம்தான் ஓரளவும் வந்து கையை உதறி ஓர்கள். 'பெரியார் வருகிறாரே, வேண்டுமென்றே செய்துவிட்ட விஷமத்தனம் என்று அவர் எண்ணி விடாதிருக்க வேண்டுமே' என்று கவலைப் பட்டார்கள். அவர் கூட்டத்துக்கு வருமுன்னரே கடவுள் வாழ்த்துப் பாடி நிகழ்ச்சிகளைத் தொடங்கி விடலாம் என்று தீர்மானித்தார்கள். ஆனால் பெரியார் காலம் தாழ்த்தாது வந்து அமர்ந்து விட்டார்! அது மட்டுமல்ல, அமைச்சர், "முதலில் கடவுள் வாழ்க்கம்" என்று தாமே அதிவிக்கவும் செய்தார்!

இதுபற்றி அன்றிரவு அவரை நண்பரொருவர் கிண்டல் செய்த போது, பெரியார் குறுங்கிச் சிரித்து, "அதுவே என்ன கெடக்குதுங்க? காமராஜர் படத்தைத் திறந்து வைக்க, அவரோட சாதனைகளைச் சொல்ல நம்மை அழைச்சிருக்காங்க. அங்கே போய் வந்த வேலையை வுட்டுப் போட்டுக் கடவுள் வாழ்த்து பாடலாமா கூடாதான்று சரிச்சை எதுக்குங்க? நம்ப கருத்தைச் சொல்வத்தான் வெளியே தம்மே மேடைங்க இருக்குதுங்கினா!" என்று.

தந்தை பெரியார் நினைவாகச் சென்னைப் பக்கைத் சுழைத்தில் ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ள அறக்கட்டளைச் சொற்பொழிவு வரிசையில், தெ. ஐ. கந்தர வடிவேலு பேசியபோது தெரிவித்த சம்பவம் இது.

பெரியாருடைய பண்பாட்டைத் தெள்ளத் தெளிவாக்குகிறது.

சுனாயகத்தில் மாற்றுக் கருத்தை ஒப்புக் கொள்ளா விடலும் மாற்றுக் கருத்து ஒன்று இருக்க முடியும் என்பதை ஒப்புக் கொண்டேவாக வேண்டும். மாற்றுக் கருத்து இருப்பதைச் செத்துக் கொள்ளவும் பழக வேண்டும். அதனை ஏற்கா விடலும் மதிக்கக் கூறும் கொள்ள வேண்டும். இதெல்லாவற்றுக்கும் மேலாக விட்டுக் கொடுக்கப் பழக வேண்டும்.

அடிப்படையான கொள்கைகளை விட்டுத் தர வேண்டியதே இல்லை. ஆனால் நடைமுறையில் சின்னச்சின்ன சிக்கல்கள் ஏற்படும்போது மூரட்டுப் பிடிவாதம் செய்யாமல் பேருத்தன்மையுடன் விட்டுக் கொடுக்கப் பழக வேண்டும். அப்போது தான் ஜனநாயகம் இலகுவாக இயங்க முடியும். இதை ராஜாஜி பலமுறை சொல்லி, எழுதி, வாழ்க்கையில் கடைப்பிடித்துக் காட்டியிருக்கிறார். ச. வே. ரா. பெரியாரும் இந்தப் பண்பாட்டினை மேற்படி நிகழ்ச்சியில் தாம் நடந்து கொண்ட விதத்திலேயே வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்.

பெரியார் காண்பித்த அந்தப் பண்பாட்டினை அவருடைய சீடர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ளும் எல்லாத் தரப்பினரும் கட்டுவீனரும் கடைப் பிடித்தால் காஞ்சி சங்கர மடத்துக்கு அருகேயே பெரியார் சினைவை வைப்பதா வேண்டாமா என்ற சரிச்சை அவர்களுக்குள்ளேயே எழாது; சட்டசபை பிஷ்பரத்துக்கு அவையிராது; ஆணைத்தம்மிக்கு இறுதி மரியாதை செலுத்த வந்தவர்களுக்கு எல் வேறி மரியாதை கிடைத்திருக்காது!

நின்று வேலை இருந்தது. மெல்லியப் பித் மட்டுமே ஒரு 'கேஸ்கன்' இருந்தது. அவ்வளவு முடிந்து விட்டுப் பிராணிகளுக்கு 'கேஸ்' களை எடுக்க வேண்டும். முதல் கட்டை எடுத்துப் பிடித்து வைத்துக் கொண்டேன். "சீலாம்பா, செலிபன் சார் கூப்பிட்டுர்" என்று பிழல் கிருஷ்ணசாமி வந்து சொல்லான்.

செலிபன் சீலாம்பா குமாரந்தா, எனக்கு நேரடி மேற்பார்வையாளன். அதாவது அது நூக்குக் கீழ் வேலை செய்கும் ஒரு ஜூனியர்-குமாரந்தாக்களில் நான் ஒருத்தி.

அறிந்தத கட்டைப் பதார்த்தப்படிவே மறுபடியும் கட்டி வைத்து விட்டு செலிபனுக்குப் போனேன்.

செலிபனுக்கு இருபத்தெட்டு அகவை இரு பத்தொன்பது வயதிற்குமே. மனியாஸி கிரிஸ்துவர். நல்ல சிவப்பு நிறம். அபித்திய யான தலைமுடி. எப்போதும் 'பாண்ட்' மும் பணியுறும் போட்டுக் கொண்டுதான் ஆய்வுக்கு வருவான். பணியன் என்றாக சாதாரண பணியன் அல்ல. புவதிமான நவீன மொன் தர் கலர் பணியன். "வியட் கன் டி?" "நுவன் டி?" போன்ற கலாசகங்கள் அச்சுத் திருக்கும் சில பணியன்களில்.

போடததுக்கே இடமிக்கவே. இன்னும் கொஞ்சம் தாராளமான மார்தின் கிடக் கூடாது."

"தொடேட். அது நீக்க கரெக்ஷன் எதுவும் போட வேண்டிய தேவை இருக்காதது நினைக்கிறேன்." என்று சொல்லிவிட்டு மேற் கொண்டு அவன் பேசுவதற்கு இடமிக்க காமல் விடுபட்டேன் அங்கிருந்து அகன்று விட்டேன்.

என் இடத்தில் வந்து உட்கார்ந்து கொண் டேன்.

"பதினாஞ்சு நிமிஷம் வேண்டி" என்று அனுத்துக் கொண்டே முதல் கட்டை மறுபடி யும் எடுத்த வைத்துக் கொண்டேன். அதை அறித்துப் படிக்கத் தொக்கிறேன்.

"சீலாம்பா, குபரிண்ட் டூபா கூப்பிட் டுரு" என்று பிழல் வந்து சொல்லான்.

"அட அப்பீன்" என்று கேஸ் கட்டை மறுபடியும் கட்டி வைத்து விட்டு இருப் பீடத்தை விட்டு எழுந்தேன்.

குபரிண்ட் டூபா என்று பிழல் குறிப்பிட் டது அகிலாசை.

அகிலாசுக்கு நும்பது வயதிற்குமே. அவரை விட வயதில் கிரிஸ்துவர்களையும், அங்குக்குப் பக வருஷங்களாகுக்குப் பிறகு இந்த சிறுவனத்தின் சேர்த்தவர்களெல்லாம் ஏறி

கிருஷ்ணபாஸன்

"உம் மியல் சீலா. பண்டிட் டுஷன்" என்றான் என்னைப் பார்த்ததும் அழகாகப் புன்னகை செய்தபடியே.

உட்கார்ந்தேன்.

"இந்த 'கேஸ்' பாரிக்கலாம்னு எடுத்துக் கிட்டேன். உங்க 'தேரண்ட்ரைட்டிங்' பாரித் ததும் உங்களைக் கூப்பிட்டேன்."

"ஏதாவது தப்பு இருக்கா?"

"இன்னும் தான் பாரிக்கவே இல்லை!"

"ஐ.ஓ."

"உங்க 'தேரண்ட்ரைட்டிங்' ரொம்ப 'பிளூட்டி' புன்னா இருக்கு."

"இதை எவ்வளவோ தடவை சொல்லித் தியன். இருந்தாலும் மறுபடியும் தாக்கன். நீக்க கேஸ் பார்த்ததற்குப்பிறகு ஏதாவது வேட்டை வேண்டியிருந்தாக் கூப்பிடுங்க. இப்ப தான் போறேன். நின்று வேலை இருக்கு" என்று கறி எரிச்சலி அடக்கி கொண்டு எழுந்தேன்.

"அடேடே. உட்காருங்க. உங்களுக்கு இன் னுக்கு 'ஸ்ட்' சரீய்களை போலிருக்கு. ஒன் மினிட்."

"மெய்."

"இந்த மார்தின் இவ்வளவு சிக்கலான ஸிட்டிருக்கிறீர்களே! நான் 'கரெக்ஷன்' "

கொண்டே அகிலாசைகளையும். உயிர் அகிலாசைகளையும் அடி விட்டார்கள். அவர் மட்டும் இன்னும் சூழிண்டாகவே இருக்கிறார்.

அகிலாசுக்கு இரண்டு மனைவிகளாம். இருவர் குழந்தைகளும் பதினெரு குழந்தைகள் இருந்தனர். ஆகவே எப்போதும் அவருக்கும் பணக் கஷ்டம். தொத்தரவு. உடன் என்று இருந்து கொண்டே இருக்கும்.

அகிலாசுக்கு ஆயின் வேலைகள் தான் நிறைமையாகச் செய்வது தெரியாதே ஒழிய நுண்மீன் மததாக்கன் முதலியவைகளில் தம்மே தேர்ச்சி உண்டு. ஒரு மணி நேரம் தங்கு தடைமீன்றி அவைகளைப் பற்றிப் பேசும் நிறைமையும் அவருக்கு இருந்தது."

"சூட் மார்தின் கார்."

"சூட் மார்தின். உக்கிராருக்கம்மா"

உட்கார்ந்தேன்.

"உங்க கேஸ் பார்த்துட்டேன். செலிபன் ஒன்றுமே எழுதாம கம்மா இனிஷியல் போட்டு அனுப்பிச்சிட்டான். சீலா பாரித் தது இல்லைமா?"

"பார்த்திருப்பார். அவரையே கூப்பிட் டுக் கேக்கிறது தானே சார்?"

"வேட்டி ஏதாவது ஏடாகுடமாய் பதில் சொன்னார்கள். எப்படியோ போனட்டும்..."

வெறும் சூனங்கூங்கூக

பட ஐ வானம் ஓ டெக் ஐ
ஒன் திக்.

"எவ்வ ளார்?"

"இந்த மாதிரி 'ஆய்' நோட்
புது பேர்ப்பார்க, இவ்வாட்டி வண்டி
குட்டி பேர்ப்பார்க ஈளுதலாம்.
இந்த மாதிரி ப்ராப்ட் ஸ்டீப்
எழுதியிருக்கிறீர்கள்?"

"எதுமே எழுதின என்ன ளார்?

விஷயம் தானே முக்கியம்?"

"நோ, நோ: ப்ரொஜெக்டர்
ஒன்று இருக்கு இவ்வியா? அந்த
விடமே கூடாது."

"செய்யும் மார்துறைய் பத்திச் சொல்
லாம், நீங்க பேர்ப்பாராட் கணதரப் பத்திச்
சொல்றீங்க. இருத்தாலும் விஷயத்தைப்
பத்திப் பேச மாட்டீங்கனா?" என்று மனத்
திக் திக் திக் சொன்னேன்.

"ஓகே, ளார். இவ்வியே கணதரம் கெட்கக்
கிறேன்."

"உங்க டிட்ட ப்ரொஜெக்டர் ஒன்று
கெட்கலாமா?" - திடீரென்று அவர் பேசு

விஷயத்தைத் தானியதம் எனக்குப்
பிரேர்த்து.

"என்ன ளார்?"

"உங்கனாக ஒரு அப்பது ரூபாய்ப்பேர்
பண்ண முடியுமா? ரொம்ப அர்
ஜண்டாத தெவைய்யெது. எம்பளம்
கத்ததாம் குடுத்துடறேன்."

"இவ்வியே ளார், ஐ ஆம் வெவ் ளார்.
எம் கிச்சியம், பனாத்மையெல்லாம்
நான் எக்க அப்பா டிட்டக் குடுத்துட்
றேன். திளமுடி-எல் செவவுக்கு வேண்
டியதை மட்டும் கேட்டு வார்ப்பெய்க்."
என்று ஒரு பொருளைச் சொல்லி கவத்
றேன். காரணம், கொடுத்தால் என்ம
திருப்பி வராது என்று எனக்கு தங்குகத்
தெரியும்.

"அப்படியா? இப்படி இருக்கக் கூடா
துக்க. உங்க இவ்வுபெண்டினை நீங்க
காப்பாத்திடுங்கூம்." என்றார்.

நான் பதிக் சொல்லாமல் மெதுவாகக்
கிதித்து வைத்தேன்.

"ஆக கரட், ஐ கேக் கோ, நான் இதைப்
பார்த்து அக்கவுண்டன்டுக்கு அனுப்பிச்சுட்
றேன்." என்றார்.

நான் சித்திரத்துத் திருப்பி வந்து கூட்
காத்திடு சொன்னேன். கட்டிட அலிப்த்
றேன். ஸிட்ட இடத்திலிருந்து தொடர்ந்து
படித்தேன். படித்து முடித்த பிறகு

“தோட” எழுதலாமென்று உட்கார்த்தேன். ஒரு ஊக்கியம் எழுதி ஒத்தேன். இரண்டாவது ஊக்கியம் தோடக்குவதற்குக் காக பீடியம் இருக்கலாம் என்று படிப்பும் வந்தது.

“என்னப்பா, அக்கவுண்டன்ட் கப்பிட்டு டுப்பிடுறா?” என்று நானே கேட்டேன்.

“ஆமாம்மா, கிரெட்டாக கண்டுவிடச் செய்தேன்” என்றான்.

ஒருங் கேஸ் மறுபடியும் கட்டுப் போடப் பட்டது. நான் அக்கவுண்டன்ட் வேலை நோக்கிப் புறப்பட்டேன். எங்கள் அக்கவுண்டன்ட் தொவர் ஒரு அசிரைக் “கிரெட்டர்”.

வயது இப்பத்தனத்த தெருக்கிடுகோன் டிருந்தது. ஆனாலும் அக்குடைய தோற்றம், தடை, உடை, பாவனி என்னம் நாற்பத் திரைஞ் வயது மனிதரைப் போலத் தான் இருக்கும். அவர் தனியார் அபரித்தியாக இருத்ததுடன் ஒரு முடிவட நரைக்காமல் இருத்ததுதான் ஆச்சரியம்.

“காப்பிரீக்ஸ்” வைத்துக் கொண்டு, கைப் பாண்டுமும், உட்கைக் கண்ணியடி “வணக்க”லும் அணித்து கொண்டு வருகார்.

ஆன் தன் திரைக்காரி, கைக்கொண்டான் எழுதுவார். மீட்டிக்குகையில் கேப்பர்விக் கவர்விற மாநிலி பேசுகார். ஆயின் நாடகம் கனியும் வெளியில் சில நாடகம் குறக் கனியும் சேர்த்து நடப்பார்.

அவர் எழுதும் கைக்கையில் முக்காவே லுத்து வீசலும் செக்ஸை அடிப்படைசைக் கொண்டதாத்தான் இருக்கும். கதையைத் திறந்து கொண்டு உள்சென் துடித்தேன்.

“வா கிளா” என்றார், காக்காவைத்தின் கங்காப் பெருக்கியபிடி அவர் இப்படித் தான் பேர் சொல்லி ஏக வசனத்திக் கப்பிடு வார். அவர் வயதை உத்தேசித்தும் பதவியை உத்தேசித்தும் போலும் போகட்டும் என்று நாய்களும் பேசாமலிருக்கிறேன். ஆனால் அவருக்கு அது தெரியுமோ தெரியாதோ! தான் கங்காரிட்டலும் கிப்பிராகப் பழுவதாக்கவும் அந்த அவர்களும் கிறும்பி ஏற்பதாக்கவும் திரைத்துக் கொண்டிருக்கலாம். போய் உட்கார்த்தேன்.

“உன் கேஸ் உத்திருக்கிறது” என்றார்.

“அதுத தொவது கேக்கணுமா?”

“இங்கே, அசாதப் பார்த்ததும் உன் குரவ கம் வந்தது. கப்பிட்டேன்.”

தான் பேசாமலிருந்தேன்.

“தேத்து உன்னை ஆசைத் திரைட்டேன் பார்த்தேனோ?” என்றார்.

நான் திரைக்கிட்டேன்.

“நான் தேத்து லுதுக்க கிட்டை கிட்டே வெளியிலே போகலியோ! தன் எப்படியும் பார்த்திருக்க முடியும்?”

“தீசெய்யாப்பார்த்தேன், ஆனால் உன்னைக் கப்பிட்டப் பேச முடியவில்லை.”

“என்னைப் பேசல வேறு யாருவாவது பார்த்திருப்பீர்கள்.”

“இவ்வென்குக்கி, உன்னைப்பார்த்தேன்.”

“ஆச்சரியம் தான்.”

“இந்தவேண்டு ஆச்சரியம்! நான் உன்னைப் பார்த்தது என் கணியே, தேரீயே பார்த்த தேன்கு சொன்னேன்” என்று கூறிக் கிரித்தார். என்செரு ஏறிதாமாநிரி இருத்தது. கப்படி வாய்க்க கணியில் உட அவர் என்னையே திரைத்துக் கொண்டிருத்தார் என்பதைத் தானே மகரமுக்காகக் குறிப்பிடுகிறார்.

சே! என்னைக்கி கிட்டத்தட்ட குப்பது வயது பெரியவர், இப்படி அகருக்கு என் ணக்கன் வரலாமோ? ஆனால் அவரை எப்படி கோபித்தும் கொள்ள முடியும்?

ஒருசமயம் நான் திரைப்பது போல இவ்வா க் அவர் பதார்த்தமாகக் கொள்விரித் தாக! தானும் பதிறுக்குப் போகாமல் கிரித்து வருப்பினேன்.

“போன வாரம் நான் ‘முதலி’யிலே எழுதிவிருத்த ‘வாழாமெட்டிக் கணவர்’ கதை படிக்கியா?” என்று ஒரு கேள்வி.

“தீ எப்பக் கப்பர்வான் பண்ணிக்கப் போறே! சொத்தத்துசெய்ய வாராகுது வயதக் இருக்காது? வேறு வாரவாவது தீயே பார்த்து கேக்கிறுக்கவா?” – இப்படி கேள்வாகம் சில கேள்விகள்.

ஒரு தகப்பனாறப் போன இருத்து கேட் றேன், பதிக் சொல்வோம் என்று திரைத்துப் பதிக் சொக்தத்தக்க கேள்வியையும் அவன்: தீக்கன் வார் இதைவெல்லாம் கெட்டபதற்கு! என்று எதிர்த்துக் கொள்ளி கிட்டும்போய் கிட்டக்கடிவ கேள்வியோடும் அவன்.

திரைத்துக்கடி, பாதி பதிக் சொக்தியும் பாதி வருப்பியும் ஒப்பிபதற்கிறேன்.

கடிவாரததைப் பாரக்கிறேன். நான் அந்த அமைற்குள் வந்து ஒரு கணி தேர்த்திர்து மெகாவிற்து.

“கேஸ்...” என்று இழுக்கிறேன்.

“இதோ எடுத்துக் கொண்டுபோ.. நான் பாரக்கலை. செரியனும் அவ்வாளும் பார்த்த திருக்காதகவே போறும்” என்று சொக்தி இனிவியல் போட்டுக் கொடுத்து கிட்டார். நகம்பேசினே. பேசினே, மானேறுக்குக் கப் போகாமல் “கேஸ் டுன்போகை” டுவிற்றேன் என்று திரைத்துக்கிடக் கட்டைத் தாக்கிக் கொண்டு என் கிட்டத்துக்குக் செக்கிறேன்.

எதிர்காலக் கிசல்வாங்கன்

என் வயசை கண்காண தான் எனக்குப் பழக்கம் கொண் டிருக்கிறேன். கிட்டக் கிரித்ததும் கிசல்கள் வரு வதற்குடைய சிலை வளையல்கள் அழகி ள்களா கெட்டிக் கலகலிற் வளையல் கொண்கி அழகியுடிகள், வளையல்கள் என்கி வந்ததும், வளையல்கள் கிசல் கொடுத்தது கிசை, என்று பாரக்கக் கொண்டுபோகேன்.

ஒருமுறை அழகிவிரிந்த கட்டிவடிவ் வளையல் வளையல்கள் என்கி

வந்து போது, அவன் கண்கள் வளையல் அழகியை கிரித்திருத்தது. என்னை வறு வந்து கொண்குடன், அவன் வளையல் கிரித்த கருத்ததும் வறுபு கிசல்கள் இரண்டு. ஒவ்வொன்று கிசல்கள் பெரு துக் கொண்டு, பாதகாதக் கொடுத்த கிரித் வந்ததான். தான் கிட்டப்பெரிய வளையல் கொண்டு கிட்டத்தொ அந்த வளையல் கிரித்து கிரித்தாது. தேரீ கண்கள் அந்த வளையல் வளையல்கள் கிரித்து

• பெரு கிரித்தவன்.

விசமரவேருந் வெள்ளரிப்பழம

செய்து உருவாக்கியிருக்கிறார்

‘பூ குதலில் பிறந்தது போது ஒரு காப்பாகக் கவிதை. அப்படிப் பிறகு கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கவிதை குதலில் தவர்ப்பாகிறது. பிற்பாடு நான் காப்பாக ஆகிற போது தவர்ப்பு முன்பாகிறது. அதை கப்பலும் (அருகப்ப பழக்கம்) முன்பும் குதலில் மதுர ரசம் தவர்ப்பாகக் கொண்டு போய், பூர்வ மதுரமாகக் கவிதை பிறகு பழம் மரத்திற் குதலே அடுபட்டு விழுந்து விடுகிறது. இப்படித்தான் மதுரப்பழம் சிலை வடிவிலிருந்து காப்பாக உருவாகிக் கவிதை அடுபட்டு பிறகு பழப்படிவாகத்தான் போய்க் கவிதையில் அப்படி என்மீது மதுரத்தில் பூர்வமாக இருக்கிறது. அப்படிப் பழம் மரத்திலிருந்து குதலே, ஒரு பழத்தின் பழம் மரத்திலிருந்து அடுபடுகிற மரத்தி, அடுபட்டு பழமாகிப் போகிறது அடுபடுகிறது’ என்று சொல்வதற்கு.

இப்படிச் சொல்லும் ஒரு நெய் விழுந்தது. ‘மரத்திலிருந்து அடுபடுகிற பழம் சில நேரத்திற் தானே விழுந்து! உயர்த்த வந்ததில் கிளையிற் கொங்கிற் கொங்கிருந்த பழம் விழுந்துபோது தாழ்த்த வந்தாங்குந்து விழுந்தது. இதுதான் ‘அதோகதி’ என்பது - ‘சில குதலாகப் போக்கு’ என்று அர்த்தம். அம்மாதத்தில் விழுந்திருப்பதுதான் மதுரப்பழத்துக்கு ‘அதோகதி’யாக இருக்கிறது. இது விழுந்து அடுபட்டு நல்லாசனம் போய்க் குதல்தான் பழத்தில் ‘அதோகதி’யை உபயோகமாகச் சொல்வது பொருத்தமாகியிருப்போல் உயர்த்திச் சொல்வது ‘உத்தம’ எதிர் ‘மேல்’ தான்’ என்று சொல்லி விட்டுச் சிலே விழுந்த பழத்துக்கு ஒப்பிடலாம்! பழம் ஆகிறது (சிலே விழுந்தால்) பழம் அல்லவா? அம்மாதத்திலிருந்து அப்போதும் ஒத்தியப் போய் இப்படிச் சொல்வதற்கு? என்பது நெய்.

இதற்கு இருக்கப் படுமாத்தான் ‘செய்த’ பிறகு மரத்திலிருந்து காப்பாகக் கொணர்வதற்கு. ‘அம்மாதம் என்பதை ஒரு அராமம் என்று வைத்துக் கொண்டால், அதற்கு நேர் மேலே இருக்கிறது, கிளையிற் சிலே இருக்கிறது: காப்பாக நான் அதை என் அர்த்தம் என்று இருக்கிறது. ‘அதோகதி’ நேர் மேலேயும் கிளையிலேயும் இருக்கிறது’ என்று சொல்லும் (பழம்) சொல்லிடுமே: உயர்த்தப் பூர்வமாகக் கொணர்வதற்கு (உருவாக்கப்படுகிறது) தானே இருக்கிறது? அந்நேரம் நான் தருகப் போகிறேன் பழம் Northern Hemisphere-ல் (பூமியின் மேலேயே) இருக்கிறது தவிர அப்படித் தோன்றுகிறதா? நெய்தருகப் பழம்

நான் சிலே இருப்பது போது - அதாவது அதன் நேர் மேலே பூமிக்கு உயர்த்தும், கிளையிற் தவர்த்துக் கொணர்வது நேருக்குச் சிலேயும் வளர்ந்திருக்கிறது என்றுதான் சொல்லுகிறேன். அதன் மரத்தின் கிளையிலிருந்து விழுந்து பழம் பூமியில் போய்க் குதலே போது சிலேயிருந்து மேல்நோக்கி. அதாவது அதோகதியாக இப்போது உத்தம வடிவாகத்தான் போகிறது (இப்படி அம்மாதத்திலிருந்து விழுந்தே ஒத்திய அர்த்தம் குதலாக விழுந்த பழமாகியே பழமாகியது அடைகிறது என்று (விழுந்து) சொல்லி விட்டால்.

ஆனால் சொல்லும் அம்மாதம் ஒத்திய கிளையிற் பார்த்தால் ஒத்திய சிலே போனால் மேலே போனால் என்று சொல்வது எதுவும் உரியதாக இல்லை. ‘அங்கு இருந்து எதுவாக இருக்கிறது’ ‘உத்தம’ பிறழும்’, ‘அதோகதி’ பழத்தின் தவர்த்தம்’ அம்மாதம் சொல்லி விடுவதுபோல் என்னையும் எப்போதும், இப்போது இப்போதே உயர்த்தி வித்தமாகக் கொணர்வது கிடைப்பதற்கு - இருக்கிற ஒத்திய நிலைய அநோகதி, காத்தல் எதிர் என்று எப்படி காண்பதற்கும் பொருத்த மாகியே என்று சொல்லாம். இதற்கு, ‘குதல’ தவிர பழம் இருக்கிறது. அதில் இருக்கிற தவிரப் பழத்திற்கு, ‘எனக்கு நேர் என் பழத்திற்குப் போகிறது அடுகதி (குதலி) தான்’ என்று சொல்வது குதலாகச் சொல்லி விடுகிறது.

அநேகம் நெய் சிலேயுக்கு நெய்க்கிற் கொண்பது தவிரப் தான் படர விடுவதற்கு. அதிலே காப்பத்திற் பழமாக இருந்து அடுபடுகிற போது என்ன நடக்கிறது? பழம் போட்டுக் கொடியாகப் படர விட்டால் தானே குதலி பழம் சிலே சிலே குதலி! இதுவே பூமிமேலேயே அகலா பார்த்திருக்கிறது? அதற்கு ஒத்திய பழம், தான் கொணர்ந்திருந்து அடுபட்டு விழுந்ததில் காப்பிற் குதலி பிற்பாடு, கொண்பதற்கு பழத்திற்கு அடுபட்டுப் போய் இருக்கிறது! கவிதை நெய்க்கிற் பழம் மேலேயும் போகாமல், சிலேயும் விழுந்த தான் இருக்க இடத்திலேயே - அடுகதி கொண்பது பழம் அடுபட்டு நோக்கி நிலைய - இருக்கிறது. ஒரு நாளினோடு உயர்த்துக்காகக் காண்பதற்கு உயர்த்து மரத்தின் பார்த்துக்குத் தெரியது, அடுபட்டு பிறழும் நெய்க்கிற் பழம் கொண்பதற்கு இப்போதுத் தோன்றுவது சொல்வதற்கு!

எந்தப் பதக்கத்துக்கும் நாம் ஏற்றவர்கள் இல்லை" - கமலஹாசன்

'தமிழ்த் தங்கப் பதக்கம் கிடைக்கவில்லையா?' என்று பலர் கேட்கிறார்கள். தமிழ்த் தங்கப் பதக்கமும் கிடைக்காதது சவீதான், நியாயமானதுதான். நாம் பதக்கங்களுக்கும் பரிசுக்களும் பெறும் அளவுக்குப் படங்களை எடுக்கவில்லை. நம்மை எடுக்க இருவரும் இல்லை. ரசிகர்கள் தேவைகளை, அப்பா அம்மாணவப் போல் தயாரிப்பாளர்களும், விநியோகஸ்தர்களும் நினைவும் செய்து விடுகிறார்கள். தமிழ்ப் பட உலகம் எப்படி இருக்கிறது தெரியுமா? மலச்சிக்கல் கிளாஸிக் கார்டைப் போல் இருக்கிறது. பழசெல்லாம் அப்படியே இருக்கிறது. புதிதாக எதையும் உட்கொள்ள முடியவில்லை. பாஸத்தர் மாநிலி இருக்கும் தங்கக்கை நட்சத்திரங்கள் "பி" கிளாஸ் "சி" கிளாஸ் என்று கணக்குப் போட்டுப் பார்த்துப் படமெடுக்கின்ற அளவுக்கு உத்தித்தங்கள் படுகிறார்கள் என்றால் தமிழ்ப் படங்களின் நிலை எப்படி இருக்கிறது என்று நீங்களே புரிந்து கொள்ளலாம்!

இந்த வருடப் பரிசுக்கு ஏழுதமிழ்த் திரைப் படங்கள் சொல்லுகிறேன். இயற்றிக் நான் நடத்த படங்கள் நான் அதிலும். அவற்றில் எதுவுமே எந்த ஒரு பரிசும் பெறத் தகுதி உடையது இல்லை. நடிகர்கள் என்ற நிலையில் இவ்வாறும் பாரபட்சமற்ற ஒரு விமர்சகன் என்ற முறையில் 'விமர்சிக்கிறேன், எக்ஸாப் படங்களையும் அகல், நான் நடத்த படங்களை மட்டும்: "சிவப்பு ரோஜாக்களை" எடுத்துக்கொள்ளுகிறேன், ஆக்ஸிஜன் கான்ட உள்ள கதைவமைப்பு, ஸ்ரீமத் பட மன்னன் திட்டிக்காக்கிப் பாதிப்பு. இதில் பாரதி ராஜாமை மட்டும் நான் குறை சொல்லவில்லை. என்னையும் சேர்த்துத்தான் கூறுகிறேன்.

"அவன் அப்படித்தான்" படம் எடுக்கப்பட்டதில் அவசரம் தெரிகிறது. ஒரு காரணத்துக்காக மன்னித்து விடலாம். படத்தின் ஆரம்பத்திலேயே... "This is only a Rush Print" என்று கூறிவிடுகிறார்கள். நாலும் பதிவிற்கு "It is not a full Picture" என்று சொல்லி விடுகிறோம்.

நான் நடத்த மூன்றுவது படம் பதறிக் கூறும் போது உண்ட விட்டுக்கு இரண்டாம் நினைப்பதாக யாரும் எண்ணக் கூடாது. சொல்ல வேண்டியதை, சொல்லுவதில் நியாயமிருப்பதாக நினைத்துச் சொல்கிறேன்.

அழகிய ரசிகர்களுக்குப் பிறகு "அவார்டு" காங்கும் அருகதை உள்ள படங்களை இயக்குனர் பாசத்தர் கருவாக்கமுயற்சியெடுக்கட்ட இல்லை. இது தப்பாத தாளங்களில் பார்த்து எவர்கூடத் தொன்றிய சக்தி.

தமிழ்த் திரைப் பட உலகத்தைத் தங்கப் பதக்கங்கள் எப்பாற்றப் போக இல்லை. தேவர் பீஸின் படங்களும், தாய்மார்கள் குடும்பத்தொடு பார்த்தக் கூடிய மணங்கலரும் படங்களும் தப்பித் தவறி வெளியாகும் ஒரே பதினாறு வயதிலேயேக்களும் நாம் தாங்கள் போகின்றன! இந்தப் படங்கள் தங்கப் பதக்கம் பெறும் தகுதியைப் பெறாது. ஆனால் தமிழ்த் பதக்கங்கள் கிடைக்கும். எதற்கு? நான் ஒன்றுக்கு வாரம் ஒன்றுக்கு மற்றவர்களிடமிட அதிசய் படங்களை வெளியிடுவதற்காகப் பரிசுகளையும் பதக்கங்களையும் பெறலாம். அல்லவா படங்கள் வருகின்றன. ஆனால் அதில் ஒன்றுவது...!

என்னைப் போன்ற நடிகர், நடிகையர் (நட்சத்திரங்கள்) தரும் ஒளி மட்டும் போதாது. நான் இப்படிச் சொல்வதால் தயாரிப்பாளர்கள் விநியோகஸ்தர்கள் மூலம் சலிக்கலாம். ஆனால் உண்மையைச் சொல்ல நான் என்னும் தங்கம் மாட்டேன்.

“சுயவிமர்சனமா? இருட்டிப்பா?”

— கிடரக்டர் வி. சீனிவாசன்

சுயவிமர்சனம் மனித வளர்ச்சிக்கு அநியாயம்தான். அதை நம்பிவிடும் தன்மை தான் சுயவிமர்சனம் என்ற பெயரால் நமக்குக்கும் நமக்குள்ளே நாம் குறைத்துப் பேசி இழிவு படுத்திக் கொள்ள அமையவில்லை. அது தற்போதுக்கு ஒப்பானது.

என் அன்புத் தம்பி கமலதாசன் அதைத்தான் செய்திருக்கிறார். தமிழ்த் திரை உலகத்தைத் தாக்கிவிடும் உரிமையை கமலதாசனுக்கு நான் தர மறுக்கிறேன்.

ஆராய்ந்து அதன் மேல் அபிப்பிராயம் கூறுவது என்பது ஒப்பீட்டுப் பாரீதரம் அடிப்படையாகக் கொண்டது. அவர் இங்கு அனுப்பப்பட்ட தம் படங்களை கமலதாசன் பார்த்திருப்பார். ஆனால் அவர்தான் கொடுக்கப் பட்ட மந்தரைய பிராத்தியப் படங்களையெல்லாம் பார்த்து விட்டாரா கமல்? அதைநாடும் தம் படங்களை ஒப்பிட்டாரா? எந்த அடிப்படையில் அந்தப் படங்களை விட தம் படங்கள் குறைத்து போய் விட்டன என்று நினைத்து முடிவுக்கு வந்தாரா?

உதாரணமாக தகுதி பெற்ற “சிம்மஞ்சன்” துக்கும் தகுதி பெற்ற “குடிசை” துக்கும் உள்ள ஏற்றத் தாழ்வுகளைக் காணித்து விட்டு பெசு கிரூர்? “சூனா” — “அவன் அப்படித்தான்” ஆகியவை அவரால் ஒப்பீட்டுப் பாரீதரம் பட்டனவா? எந்த அடிப்படையில் அவரால் “அவன் அப்படித்தான்” குறைத்து போய்விட்டது என்று அவரால் தயவிமர்சனம் புத்தி பூர்வமாக காணிக்க முடியுமா? ஒரு விஷயம் தெரியுமா கமலதாசு? இந்த அவரோடுகளைப் பற்றி மத்திய அமைச்சர் அத்வானியே ஓர் அபிப்பிராயம் கூறுவனதாகப் பத்திரிகைச் செய்தி படித்தேன்.

“அவர்தான் கமிட்டியினர் மிக உயர்ந்த தர நிர்ணயங்களை வைத்துக் கொண்டு விட்டார்கள். நானே துறாராக இருந்தால் கூட அந்தத் தர நிர்ணயத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்க மாட்டேன்” என்று கூறினாராம். அவர்களே தர நிர்ணயம் பற்றிய குழப்பத்தில் இருக்கும் போது என் தம்பி அதைவிட உயர்ந்த தரத்தை மனத்தில் வைத்துக் கொண்டு போனது சரியானது?

தமிழ்ப் படத்துக்குத் தகுதி இல்லை என்று. இந்த ஆண்டு தங்கமலில் பரீச வாருக்குமே வெடிக் கிளியு. அது வாழ்வுப் பளித்தால் இந்தியாவில் வாருக்குமே நல்ல படம் எடுக்கத் தெரிவிக்கிறீர் என்றுதானே பொருள்? இந்தியத் திரைப்படத் துறையில் உள்ள எத்தனையாவும் பற்றி ஒட்டு மொத்தமாக ஒரு அபிப்பிராயம் சொல்வது அளவுக்கு மீறிய செயல் இல்லையா?

இந்த ஆண்டு அவரோடுக்கு அனுப்பப்பட்ட படங்களில் சிலவற்றை நான் பார்த்தேன். ஒன்று “குடிசை”: மட்டுமே. “அவன் அப்படித்தான்”, காதலுக்கானக் கூறவில்லை. எத்தியமாக மனத்தில் பட்டதைச் சொல்லிறேன். நான் மட்டும் துறர் கமிட்டியில் இருக்கிறதற்கால் இந்த இரண்டு படங்களில் பெருமளவிலும் அவர்தான் கமிட்டி துறர்களுக்கு நன்றாகப் புரியும் அளவுக்கு விளக்கிக் கொள்ளி விவாதித்துத் தமிழ்ப் படங்களுக்கு உண்டான தீயாயமாக மலிவானதையை காணிக் கொடுத்திருப்பேன். இந்த ஆண்டு தமிழ்ப் படத்துக்குப் பரீச வெடிக் கிளியு போனதற்குக் காரணம் தம்முடைய படங்களில் சிறப்புகள் துறர்களுக்குச் சரியாக விளக்கப்படவில்லை என்பதுதான். பரீசபெற நமக்குத் தகுதியில்லை என்பதுதான் எனின் தம் படங்களில் சிறப்புகள் மறைக்கப் படுவது அதைவிடப் பெரிய தவறு!

கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாகத் தமிழ்ப்பட உலகில் ஒருமாதம் தெரிவித்து விவாபார நோக்கத்தோடு எடுக்கப்படும் படங்கள் ஒருபுறம் பெருமளவில் தயாரிக்கப் பட்டு வருகின்றன... அதோடு கிடைக்க, இலக்கிய, தொழில் நுட்பங்கள் சிறந்த — Art, Semi Art, Realistic, Realistic படங்களும் தயாரிக்கப்பட்டுத் தமிழ் ரசிகர்களின் ஆதரவைப் பெற்றுக் கொண்டு வருகின்றன.

மேலும் உணரப்போம். மேலும் வளர்வோம் என்ற உந்துதலுக்காக வேண்டுமானாலும் கமலதாசனின் கூற்று ஏற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனால் இந்த ஆண்டு தமிழ்ப் படங்களுக்கு எந்த மலிவானதையும் அளிக்கப் படவில்லை என்பதை நாம் எத்தோஷத்தோடு ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது.

பெட்டி: அனேக குபேர்

மக்கள் மனம் போனவ-

அது ஸ்கத்தரி நெசவு ஆடை-
அதில் எந்தனை வகைகள்
எத்தனை நிறங்கள்!

அந்தனையும்

காண வருவீர்-

வாங்கி சித்திரக் கோலம்
கொண்டுவீர்!

வருக! வருக!!

வெள்ளிவிழா

கைத்தறிக்க

கண்காட்சி

புகழின் சாலை,

எழும்பூர், சென்னை-8

கோஆம்பெக்ஸ்
கோஆம்பெக்ஸ்

5-5-1979 வரை.

20

சிறப்புத் தள்ளுபடி

வெண்மை ஒளிவீசிப்
பளிச்சிடும்
பார்த்தவரெல்லாம் கூறுவர்...

இது

டெட்

டிடர்ஜெண்ட்
கட்டியின்
சலவை

35 ஆண்டுகள் தன்னார்வப் பக்கம்

1944-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதத்தில் எனது முதல் கவிதை பிரசுரமாகியிருந்தது. இந்த ஏப்ரலோடு என் எழுத்துக்கு முடிவடைந்தது எனது முடிவெழுத்து.

நினைத்துப் பார்த்தால், இப்படி எவ்வளவு கிட்டது எங்கடமாக்கத்தான் இருக்கிறது. தான் பிரேதம் சிறு கூடற்பட்டிருந்த மாதத்தில் கண்ணாட்டில் கண்ணில் ஒரு ஆரத் திரிந்த காலத்தில் இன்னும் என் மனத்தை கிட்டு நிலையில்லாது.

இரம் பருவத்துக் காதல் நினைவுகள் இன்னும் பகலையாலவே இருக்கின்றன.

மனோ பாவத்திலும், என், உடல் நிலையிலும் கூட எனக்கு இன்னும் எவ்வளவு கிட்டவில்லை. என்னை வகுப்புகள் குடிவிரும்புகை அடிச் சுவடுகள் காட்டுகின்றன.

'கண்ணாரன்' என்ற புனைபெயரைக் குட்டிக் கொண்டு, 'காலைக் குளித்தெழுத்து' என்று முதல் கவிதை எழுப்பொழுது என் உடம்பிலிருந்த வேகம், வெறி அவிததையும் இப்போது என்னைப் பார்த்திருக்கிறேன்.

அப்போது எம்மைதான்மனமா இருந்தது. புதுக்கோட்டை மாளிட்டம். அந்நேரம் 'ஷெலா பட்டி' (இராமன் சந்திரபாரம்) என்ருரு ஊர், இருப்பது இருந்து விடுவனாலானது. இருந்தும் அரண்மனைகள், அருமையான கிராமம், அற்புதமான காற்றிருட்டம்.

பதினெழு வயது இளைஞன் ஒருவன் அப்போது பத்திரிகை ஆசிரியனாக அறிமுகமானான். முகத்தில் ரோமம் முன்க்கத் துவக்கிய பருவத்திலேயே அவனுக்கு எழுத்தின் ஆகாச பிரேதம், அப்படியே பல் எம்மை கண்ணைத் தாண்டி இப்போது ஏதோயோர் இடத்தில் வந்து நின்றுகொண்டிருக்கிறது.

'நினைவு எழுதியது பிரேமாதம்' என்று பணர் சொன்னதுபோது, தான் படிக்க வந்த இப்பொழுது நினைவு எழுதுவது எவ்வளவு அருமை என்று பார்த்திருக்கிறேன்.

பற்றிக் குறைக் கண்ணில் வேறே அவனுக்கு முந்த முழுக்க இரு ஞானம் கிடைத்துவிட்டதோ? எப்படி?

அது அவ்வளவு திறமை வாய்வு, அவனை என்ருருத்த தாயின் பெருமை. சிறு கூடற்பட்டியே இன்னும் ஒரு குழைசலின் காழ்த்து கொண்டிருக்கும் மனோபாசியை மனமும், என்ருருத்த ஆத்தாளும், தெய்வீக ஆத்தாளும் அருமை வரங்கள்.

இன்னும் புனைபெயர் கணை கிட்டும் புறம் பட்டவனுக்கு, இப்போது எவ்வளவு புரிந்திருக்கிறது. அதற்குக் கொந்த அறிய காரணமாக இருக்க முடியாது. 'அருள்' என்பார்கள், 'கரம்' என்பார்கள்; 'பூர்வஜன்மபவன்' என்பார்கள்; ஏதோ ஒன்று.

காலங்கள் ஒரு கிட்டன், ஆனால் அவ்வளவு முதலிலேயே என்மீது தன்ருவப் பதிந்திருக்கின்றன.

'கவிவரன்' தமிழ் நாட்டுக்கிடையே என்னும் கதை என்னும் கழிந்தது இன்று' என்னும் பாரதி, ஏதோ அவ்வளவு நிழலில் என்மீதும் ஒன்றுக் கொன்ற கவந்தத்து தெய்வம்.

பெற்றவன், நினைத்தானா, பின்னே இப்படி கவனமாக என்ரு!

என்மீது பற்றவர்கள் நினைத்தானானா, இந்த மனப்பாங்கும் இப்படி வரம் கிடைக்கும் என்று?

உறந்து கவனம்எனவு; கவனத்து உறவையு; பெற்றதோ பெரிய புறம்; காரணமாக வாரைக் குறிப்பிடுவது?

இதற்குத் தெய்வத்தையன்றிக் காரணம் சொன்ன தாத்திலேனும் முடியாது.

கவிதைகிராமங்களில்பொய்யென நானும் உட்கார் தம்புதில் அந்தம் இருக்கிறது. என் அண்ணன் இடையருத் தெய்வப் பதிய என்னை உருப்பட கவந்தத்து. ஆனால் இதற்கிடையிலும் எனக்குக் கண்ணீர் பெருக்கெடுக்கிறது.

இந்த முப்பத்தைந்து ஆண்டுகளில் பல் காலங்களில் நான் விழுக்கி கிட்டேன். உடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் எழுத்திலேயே தோன்றிய வெகு, முன்பே தோன்றியிருக்கு மானாக, எவ்வளவோ சாதித்திருப்பேன்.

பயவற்ற விஷயங்களில் காலம் வீணாகிவிட்டது.

ஒரு உற்பனை. 'உடோயினா' கயம் சித்திரம் போக ஒரு சித்திரம்... அப்பப்பா! எவ்வளவு என்னைமேன்; என்னமேன்!

எனக்கு அவனிடையாகக் கொடுக்க கவனம் விருப்பம் இல்லை; அனத்து கொடுத்த கிட்டாக. ஆனாலும் தமிழ் முக்கிய வரலாற்றில் என் பெயரைக் சொத்துக் கொடுத்த தெய்வத்துக்கு தன்ரு சொல்ல வேண்டிய நேரம்எனவா இது.

கூடும் மணி பத்து. நித்யா, மாரெஜிங் கூடர்ட்டில் அலறல்கூப்ப பக்கத்தில் போய் பட்டிருந்த தன் மேனாக்கு முன் வந்து அமர்ந்தாள். ஏ. சி. செவியப்பட்டிருந்த அந்த அலறலில் சத்யாவைக் காண வருகிற ஸ்கான் அமரப் சில மாதிரியான நவீன நாத் சிவம் இருந்தன. அவரை ஒரே மூடாகப் பார்த்தான் நித்யா.

... நான் மகிஷாசூரன்! நடுத்தர டிபென்சியல்... டிபென்சியல் எடுத்து அதுதான் என்னுடைய... மகம் பார்த்தபடியில் விபந்தத்தைக் சரி செய்து கொண்டான் நித்யா. சத்யா வேகமாக உன்மே வந்து அவனைக் கட்டித் சென்று தன் தனி அலறல்கூப்ப நுகழ்ந்தாள். அவன் காய் வெகடை மூடி வைத்து விட்டு அவனைப் பிசு தொட்டித்தான்.

கலுத்திய கூடையைத் தளர்த்திய படியில், "நித்யா விட யூ போர் மீட் டிசுக்கி?" என்று கேட்டான் சத்யா.

நித்யா திடுக்கிட்டாள். "என்ன ஸார் இது? ஆஸ்திரோடு ரோந்து பழகி நீங்க சத்யாக்கிறேன் மறந்து போச்சா? ஆஸ்திரோடு உங்களைப் பாவிக்கவிட்டிருக்கிறா? என்னவாத்தானே? வந்ததும்? வராததுமா விட்டுக் கொடுத்தானே? அடிப்படைமீறே நீங்க ரொம்ப நல்லவர் என்று தான் புகழ்க்கிட்டு இருக்கேன். உங்களை நீங்கலே செஞ்சுதுக்கா நீங்க!" என்றாள்.

"தாங்களேயும் உன் உபநிதேசத்தை யார் கேட்டது? உனக்கு வந்ததிக் கொஞ்சம் இஷ்டமில்லையென்று தானே எடுத்துச் சாப்பிட்டுக் கிதன்" என்று கூறி மிஸி பார் இருந்த பக்கம் தவிர்த்தாள் சத்யா.

"வேண்டாம் ஸார்! தானே எடுத்துத் திரை. உங்களுக்கு அளவு கூடத் தெரியாது. அதுமையப் போவீரும்" என்ற நித்யா, விக்கிஷம் சொடாலும் வைத்து கொண்டு வந்தாள். அதை ஸ்கான் 'ஸிப்' பண்ணி வைத்தான் சத்யா.

இந்தச் சமயம் முகவரிவிப்பு ஏதாவதி அறைக் கதவு திறந்ததொன்றைப் புறமாக நுகழ்ந்தான் பிரமீசா. கையொடு கொண்டு வந்திருந்த காதல் உறையைப் பிரித்து அதி விருந்து புலப்படலாகப் பணவந்தா எடுத்து அவன் மேனாது மீது வெறுப் புடக விடுப் போட்டான். உன்மே தடப்பணவந்தா உன்மேய வேண்டாம் என் படியெனக் கூறாதக் கதவு மீண்டும் தள்ளுக முடிக்கொண்டது. "உங்களைப் பற்றிப் சில உண்மையை ஆஸ்திரோடு என்னிடமும் அப்பா அம்மாவிடமும் சொன்னார். அதுதான் ஆசிரமத்திலிருந்து உங்க அப்பா உங்களை

எடுத்தா வந்து வளர்த்ததாகக் கூறினார். என் அப்பாவுக்கும் அம்மாவும் நீங்கள் என்ன மதமோ, ஜாதிமோ, கையாணமோ வர்களுக்குப் பிறத்திரவனோ, இங்கிலா என்னெல்லாம் என்னி அருகருப்பவாத்திராகன், ஆனால் தான் உங்களை வெறுக்கேன். பிறப்பிலே ஏதாத தாழ்வு விடையாது என்று நம்பினேன். என் காதலிக் கூறியாக இருந்தான். . பெற்றிருக்கிடம் வாதாடியேன். போராடியேன். ஆனால் இப்போ... இப்போ... இந்தப் பட்டகளைப் பார்த்த பிறகு நீங்க மனசு ஜாதிமே இங்கி, மிருசு ஜாதி என்று முடிவுக்கு வந்து விட்டேன்! உங்களை வெறுக்கிறேன். என்னைக்கு என்னைவு உங்கள் மீது அன்பு வைத்திருந்தேனோ அன்னைக்கு அன்னைவு இப்போ உங்களை வெறுக்கிறேன். வெறுக்கிறேன். வெறுக்கிறேன்!"

அதைச் சொல்ல வேண்டும் என்று தயார் செய்து கொண்டு வந்தானோ அதைப் பட படவென்று பொரித்து தள்ளிப் பிறகு அவன் உடம்பெக்காய் நடுக்கிவது. எதையாவது வகைதாங்கலாகப் பிடித்துக் கொள்ள வேண்டும் போக இருந்தது. ஆனால் அந்த அலறலிக் எதையும் தொடுவதற்குக் கூட அருவருப் பாச இருந்தது அவனுக்கு.

சத்யா அமைதியாக இன்னொரு மடக்கு விக்கியை விழுக்கி விட்டுக் கூறினாள்:

"சரி, என்னை நீ வெறுக்கிறது, அதைச் சொல்லித் திர்த்தாவி விட்டதற்குணா? இனி நீ வந்த வகுையைப் பார்த்துப் போனாயிமே!"

"இவ்வளவுதானா?" என்று ஓர் அறிப்புப் பொருளில் பார்ப்பது போக அவன் தொக்கிக் கேட்டான் பிரமீசா, "இவ்வளவுதான் எனக்குப் பழினைக் கூற முடியுமா உங்க ளாக?" ஏதோ நியாயமானதொரு வினாக்கத்தைப் பெற்று விட முடியும் என்று மனத்தின் ஒரு மூலையில் அவனுக்கு ஓர் ஆசை

சென்னை

இருந்து வந்ததோ? அதையும் இப்போது திரை
சையாடி விட்டதோ? என்று எண்ணும்படி
குரலில் ஏமாற்றம் தொனித்தது.

“நான் வேறு எங்கு போக முடியும்?”
என்று கேட்டாள் சத்யா. “நீ எங்கே வேறு
பதமாக சொன்னாய். ஆனால் நீ எங்கே வேறு
பதை விட எங்கே தானே அதிகமாக
வேறுத்துக் கொள்கிறேன் என்று நான் சொன்
னாய் அதற்காக உன் இதயம் அழப் போகி
றதா? பிச்சி! உன்னிடம் பொய் சொல்வி
நான் தப்பிக்கவா முடியும்? படங்களை உன்
எழிறே காட்சியங்களாக இருக்கின்றனவே!
‘தடத்ததற்காக வருத்தப்படுகிறேன். நீயும்
ஒரு துரங்கோப்பைமாக இந்த வேங்கை
மதந்து விடு’ என்று நான் சொல்லியும் பிர
யோஜனமிக்க. நீ அதை ஏதல் போவதில்லை.
ஆக, நாம் மேற்கொண்டு
பொ என்ன இருக்கிறது?”

இவ்வென்று பிரயோ
கிப்பி விழி அழ ஆரம்
பித்தான். அவன் ஆக
வாடிப்படுத்த எண்ணி
நித்யா நெருங்கி
வரும். “என்னைத்
கொட்டாதே”

என்று விழிப்பினால் நிதினம் பிர
யோ. ஏதோ தொற்றுநோய் உண்மையில்
மிகுந்து விசுவாசம் போக அருவருப்புடன்
ஒதுக்கிக் கொண்டாள். நிறகு சத்யாவுடன்
பாசத்து. “இந்தப் படங்கள் என் கைக்கு
வந்ததென விழித்து நெருப்பில் போட என்
னினோன். அப்பறம் எப்படியும் உங்களைப்
பாசத்து ஒரு வார்த்தை கேட்டு விட வேண்
டும் என்று தோன்றியது. கேட்டு விட்டேன்?
வருகிறேன். உங்க இருங்கு பெருக்
குமே தும்பிடு?” “கையைத் தட்
புக் தும்பிட்டுவிட்டுத் திரும்பினான்
பிரயோ.

“இந்தப் படங்கள்” என்று
கேட்டாள் சத்யா. “நெருப்பில்
போட எடுத்துப் பெட்டி வேண்
டானா?”

“வேண்டாம். இந்த பெட்டி
காட்சிகள் நெருப்பில் போட
வேண்டாம். நீங்கள் கிரேம்

கி.ராஜேந்திரன்

மோட்டு மரட்டிச் சொன்னார்கள். தனியே உங்களுடைய பட்சம் ஒவ்வொரு கிழிதேய் மோட்டு விட்டியே மென்று மேல் வைத்து மாத நாய் பூதித்து வந்திருக்கிறேனே, அதை உடைத்தெடுத்துக் கிழித்து நெருப்பிலிருந்து கொளுத்திக் கொளுத்தினேன்" என்று ஆத்திரத்துடன் மொழித்துவரும் கைக்குட்டையாக வந்தவன் ஒத்திக் கொண்டு வெளிவெறினான். விவசாய இளைஞன் கைவிடுவதற்குப் பண்புமாய்ச் சொன்னவன் குறுக்கிடுவான் என்பது. "நீங்கள் மேல் வெள்ளம் போய்க்கொண்டது. என்னை ஆனால் என்னை குழியில் ஆனால் என்னை?" என்று அட்டிலி பாவம் அவன் சொந்தத்தில் தெரிந்தது.

"ஐ ஆம் ஸார்" என்று நினைத்தான். "நீ எதற்கு வருத்தப்பட வேண்டும் நினை?" என்று அவன் கேட்டான். "உங்களைப் பரிதாபத்துக்குரியவனாக நான் பணம் எவ்வளவு நினைத்தேன். ஆனால் அது நம்பு, நான் நான் பரிதாபத்துக்குரியவன் என்று இப்போது புரிந்துகொண்டிருக்கிறேன். ஏன் தெரியுமா? நீ என் சொந்தம் என்று அந்த நீ ஒப்புத் தருகிறேன். 'தயவுசெய்து இதை நான் வாங்கு' என்று ஒத்துக்கொண்டேன். உங்களை நீயே ஏமாற்றிக் கொள்ளுகிறேன். அதனுடன் உன் வாழ்வின் சந்தோசம் சொம்பு இவ்வளவுதான் சிக்கல் இல்லை. உங்களை எது எதிர்பார்க்கப்படுகிறதோ அதை நினைவெதிரி வைக்கப்படுகிறது. ஆனால் நான்? பெரிய மனுஷன் விட்டுப் பின்னே, பெரிய இடத்தில் சம்பந்தம் பண்ணிக்கொண்டு போகிற மாய் பின்னே, பெரிய உத்தியோகம் என்னைவரை என்னைப் பத்திரம் பெருகுகுமா நினைக்கக்கூடாது."

மேல், அது அதற்குத் தகுந்த மோகம் கொள்வதாய் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. நீ ஆதர்ப் விடுப்பாய்வு என்னுள் வளை விடுவான். நான் அதன் சிக்கலாய் இருந்திருக்கிறேன் இப்போது? அந்த அளவுக்கு மட்டும்தான் என்னை என்று. அதை மாற்றிநான் உன் மோகம் விடுவதற்கும். நேர்மையுடன் நீயே வந்திருக்கும் தனக்குத் தந்தாய் கைத்தொழில் பண்புமையுடையேன். அதற்குப் பரிதாபத்துக்குரியவன் தான் தான்."

"உங்களை நீங்கள் சொம்பு வருத்திக் கொள்கிறீர்கள்" என்று நினைத்தான்.

"என்னை நான் வருத்திக் கொள்கிறேன்? மற்றவர்களை என்னைக் கஷ்டம் படுத்தாததை விடமா? நீ என்ன உதவித்திருந்தாய்? மோகம் உன் பாலு! என் அப்பா என்னைத் தன் பின்னே இப்போது கொள்கிறீர்கள்? உங்களை கொள்கிறீர்கள் என்று சொல்லி உங்களை வருத்தி எதற்கு முற்றிக்கொண்டு போய்விட்டாய். அப்படித் தன் பாலு நான் என்னையே ஆதர்ப் என்னை ஏமாற்றியிருக்கிறேன் என்னை உங்களை என்னைப் பற்றிப் பற்றிப்போய் இதை அப்பாப் பட்டவர்களை கொடுத்திருக்கிறேன், என்னை அவன் வேறுக்கும் போது அவனைத் தன் வயல் படுத்திக் கொள்ளுகிறேன் என்று என்னையே கஷ்டம். இப்போது கேட்டாய், உன்னைத் தான் என்னை என்னை ஏமாற்றியாய் பணம் வாங்கிக்கொண்டு இப்போது சொம்புமாதிரி எதற்குத் தகுந்திருக்கிறது? இதற்கு நீயே தரும் இவ்வளவு கஷ்டம்தான் நான் தாங்கிக்கொண்டிருக்கிறேன் போது நீ என்னைவரை என்னை நான் வருத்திக்கொண்டிருக்கிறேன்? உன்... இந்த மோகம் திரும்பிக்கொண்டிருக்கிறாயா?"

"என் ஸார் இது போதும் ஸார்!"

"நினை!" என்று அவருக்குத் தெரியும். "அதற்குத் தெரியும் ஒத்திக்கொண்டிருக்கிறாய். அதுவே தப்புகிறது ஒரு கஷ்டமாக இப்போது கஷ்டமாகவே தெரியும் ஒத்திக்கொண்டிருக்கிறாய் பெரிய தப்பி இப்போது உங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறாய் இருக்கிறாய்."

நினை கஷ்டம் கொடுத்ததை இப்போது விட்டு விடுவாய் விட்டு ஒரு பெருமையாக நான் உங்களைப் பின்னுக்குக் காண்பதற்குத் தெரியும். உன் தட்டியும் உன் கேட்டது. "மேல் இருக்கிறாயா?" என்று அங்குள்ளிருந்து கேட்க வேண்டாம்.

"அங்குள்ளிருந்து வரார் ஸார்" என்று உன் மென்று விட்டு இருந்த உன்னை எடுக்கப் போனான் நினை. அவனைத் தடுத்த மென்று இப்போது என் குழித்து விட்டுத் தந்தான் தெரியும். அதைக் கொண்டுபோய் காட்டெய்க் பாலுக்குக் கைத்து அளவாகி உன்னை வருத்திட்டு, மென்று விட்டு இருந்த பண்புமையுடன் உன்னை விட்டு மென்று வருத்திக்குக் கைத்துப் பூட்டிய விடுகிறது. அதைத் தென்கைத் திரைதான் நினை.

"குட்டிமாக்கிக் காண்க!" என்று அவர்களைத் தெரிவித்தபடியே உன்னைத் தடுத்திருக்கிறாய்.

"குட்டிமாக்கிக் காண்க!" என்று, உன் குழித்து ஒரு தன்னை தெரி கொள்ளுகிறது என் திருக்கிறாய்" என்று தெரியும். "உன்னைக்கு இப்போது என்னை வயல்?"

"எழும்புதி ஆறு ஆறே... ஸார்! எழும்புதி மேல்... தீயம்!"

"சொல்பேன்... உதாசுப இன்னும் இரண்டு வருஷம் தான் உடையர் ஆணும், இன்னும்? ஆக நான் உங்க உடம்பு இதை மொசமான திணைப உத்தேசித்து இரண்டு வருஷம் முன்பாகவே உங்களை விடப் பண்ணலாம்னு முடிவு செய்திருக்கேன். உங்களுக்கு உடம்பில் சக்தி இல்லை. வேலை எண்ணெய்த தாங்க முடியலை. ஆக அதுகொட உங்கள் வாழ்நாள் அடிக்கிற மாதிரி நடந்து கொண்டே மாட்டேன். இரண்டு வருஷ சம்பந்த உதவும் சொகுத்த தான் அனுப்பப் போடுறேன். எவ்வளவு தாராள மனம் பார்க்கிறீர்கள் என்பது... தீயமா!"

தீயமா அல்ல அருகே வந்தான். "என்ன ஸார் இது சொல்லும் தீதானிக்கு வேலி உங்க?" என்று. இப்படி அவனுக்குத் தான் உரிமையுடன் அறிவுரை உணராமோ உபாசோ அதுவும் அருஞ்சாது எதிரே போனான் என்ற தயக்கமில்லாதாரணமாக அவனுக்கு குரல் தடுக்கியது.

அதை ஏதும் கட்டியும் பண்ணாமல் சதா பேசினான். "சீக்கர் அமெரிக்காட்டை விட்டே சிட்னிமென்ட் ஆர்டர் தயாரித்து என் கைமெருத்துக்குக் கொண்டு வர சொன்னா. அருஞ்சாது இல் சொல்க உன் வீடு பின்பு டு சிட்னிமென்ட் சீரேம் குடே!"

"ஸார்! சொல்பு பிளீஸு சீக்கர் போதான்" என்று அருஞ்சாது. "தம்பியிடையே திவ்யதிர உதவு பாக - ஸர்வனட்டுக்கிற ஏற்பாட்டுக்கும் மேல்பட்டது."

"உதவு, பாசம், அன்பு, காதல் எங்கிறதெல்லாம் என்னுடைய தம்பிக்கை கெடலாது" என்று அந்த சதா. "சொல்லு நான் இதைத் தம்பிக்கையும் உடுத்த சீவ நாட்டினில் பதத் தொழிப் போகல!"

"தெரியும் ஸார்! விட்டியே நடத்தாத வேளையுமே செவ்வியப் பட்டேன். சொல்பு வகுத்த மொ விழுத்தல். சொஞ்சான் அதுப் போட்டாகம், இனி நான் உங்க அப்பா விடப் போவேன். எவ்வாறு சீவாவிரும் ஸார்! தம்பிக்கை போடு இருக்க!"

"எவ்வப்போ நாடகமாட்டேன்" என்ற சீதிலும் சதா. "என்னும் பத்தி என் அப்பா விடம் வந்தி வெச்சதெல்லாம் உன் மல்க தானே!"

"அதவும் தெரியும் ஸார்! தீயமே என் விடம் சொகி வகுத்தப் பட்டுக்கிட்டான்."

"ஓ! குழந்தையைக் கிண்கிணிட்டுத் தொட்ட உரிமையும் ஆட்டுகிறார்களா!"

"வைத்திபலிக்கம் ஆகியிருக்கு வேட்ட போது தன்னுடைய மனமும் சாதிக்க முடியவில்லை"

அதற்குமேல் மேல் தெருவிட்டிருக்கிற அந்த மனமும், அந்தமும், தன்னுடைய பரிந்து கொண்டு அந்தத் தோள்களும் மேல் தோள்களும் தெருவான. அந்தக்குத் தானுத் வந்தது இருக்குத் மேலுது விடும் ஒரு பெரியவர் - பென் "குருதி" - தான் கிருஷ்ணன் பத்தி கைமெருக்கெல்லாம் அவருக்குக் கொடுக்கார். அவர் தான் செவ்விக் எந்தக் கைமெருக்கு அந்தக் கிருஷ்ண மயமாணாதி தான் என்று அவருக்கு அடிக்கடி சொன்னார். குருதிவர் என்னை சொல்பு அம்ம பிடித்ததால் தான் தன்னுடைய அடித்து விட்டேன். அவர் அன்று சொன்னார். குருதிவர் சொல்பு "நீக்கொருவே சொன்னார். தான் எந்தக் கைமெரு கொடுத்தும் அது கிருஷ்ணனுக்கு தான் என்று சொன்னார் என்பே. சொன்னார் உந்து பிடித்து கொடுத்தும் அந்தக் கிருஷ்ணனுக்கானே. அந்தக் அம்மா என்னை என்னை இப்படி அடிக்க வேண்டுமே! அந்தக் கிருஷ்ணனுக்கு உன்னை அடிக்க வேண்டுமே" என்று கிருஷ்ணன் சொல்பொருட்க் உட்குக் கொடுத்தும் என்னையும் எந்தத் தானும் என்னொருமே சித்தி விட்டேன். . . சீவா கிருஷ்ணனும்

எனும். அந்தத்தான் இப்ப தான் உங்க விட்டே எந்து தீயமேன். என் மகன் ஸார்பிரே மன் விட்டிப் போட்டுக்கிடேன்."

"உன் மகன்கிண்கிண்கி கொண்டு உடம்பு மினை போடுவோ! ஸாருக்கு வேணும் உன் கெடுதலும் மிதுதலும் கொடுத்தும்!"

"தம்பி! இப்ப தான் உங்களுக்கு சீவெ வேலை செவ்விகள்கிற குழந்தையே போ வரலை. சீவனக் குழந்தையா நீ இருந்த தானியே விடுத்து உங்கித் துக்கி எடுத்து வந்தித்தலாம் என்கிற உரிமையோடு சொட்டுக்கிடேன். என்னைத் துக்கி எடுத்த போதோ! தவறு செய்து குதித் திமிக்கும் உன் காதையும் மன கையும் என்னுட்கு கொடு! உன் அப்பாவுக்கு உன்விடம் பார்ப்போ அப்போ இன்னும் குடிவு உப்போதோ அது தன்னுடைய வணிகியு. சொபத்தியே இத்தனை தானா உட்டிக்குத் தோபித்தி!" அவர் உட்குக்கிட்டார். அப்படி அவர் உட்குக்கிடவும் தீதான் காரணம். ஆனந்த் பெண்ணைக் கொட்டுக் கொட்டிதானாம். நீ குருக்கா இதைக் கம்பென்கிய தீயவாகம் பண்ணிடுவதான் இப்படிமென்னாம் நடதி திருக்காது..."

"ஓ! அப்ப!" என்று சதா. "உன் அறிவுரையை இப்பே பாரும் வேட்டோ. பிண்கிண்கிண்கிண்கி உட்குத்தலும் இன்னுக்குத் தெரியும். உங்களுக்கு சொல்பெல்லாம் பணத்தையா கிண்கிண்கிண்கிண்கி கிண்கி சீவிரம்! வெட்டி அடி!"

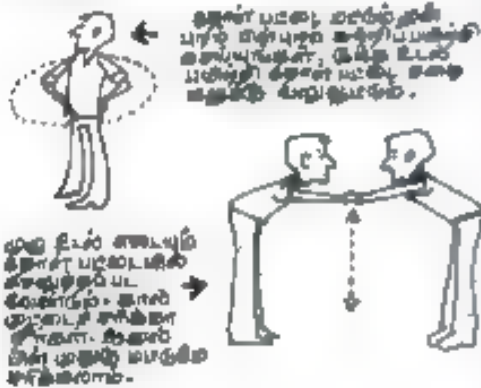
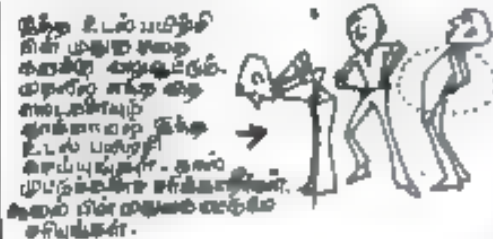
"தம்பி நீ என்னைக் குழந்தையி பிடிக்க வேலியே கைமெருக்கும் சீவ. தான் சொன்ன திண்கிண்கிண்கி கொடுக்கிடேன். அப்பதும் உன் இடும்" என்று அருஞ்சாது. "உன் அப்பாவுக்கு சொல்பு தானாகக் குழந்தையே பிடிக்கோ, மகன் குடிதும் போவிருந்த திண்கிண்கி தான்தான் அந்தக் ஆசிரமத்திலிருந்து ஒரு பிண்கிண்கி தந்து எடுத்துக்கொள்ள என்று அருஞ்சாது சொன்ன கொடுக்கோ. அருஞ்சாது கைமெருக்கார். எவ்வளவோ அப்போடு சீரும் சிறப்பும் உங்கி வந்தித்தான். நீ கொடுத்த மகன் இன்னு கைமெருக்கோடு உங்கு அந்த என்னும் ஏற்பாட்டு விட உபாசென்கிற

காங்கிரஸ் கற்கலாம்! 33

கேள்: கே. சந்திரசேகர்

பாடம்: பந்தா... தாள்: பந்தா...

பின் முதுகு, தோள் பக்கம் தவறாமல் குதிக்கக் கூடல் பயிற்சிகள்.

'மெய்சின்' பந்தா உடல் பயிற்சிகள்

(பந்தா உடல் 3 நிமிஷம் 5 நிமிஷம் தவறாமல் இருக்கலாம்)

கவனத்தில் உள்ளது அளவுக்கு அதிகமாக இடம் கொடுத்துக் காத்ததற்காக உன் பெற்றோர். அதனே தப்பாப் போகவேண்டுமாய் நான் இப்ப தினக்கிறேன். இப்ப உட ஓண்டும் குடி முழுவிடப் போயிட்டேன். உபகாரமும், பிடிவாதம், வீம்பு எல்லாதையும் விட்டுத் தொழிலாளர் தலைவரைக் கப்பிட்டுப் போக. நானும் உடன் இருக்கேன். அவர்க ஓதுவதும் உபகாரம் தரேன். அந்தத் தயவுக் கூறாதது அருகே அண்ட விடாதே. இதோ இருக்கிற நித்யா அவையும் கிட்டி அடி எந்தெனம் வரப்போ என்னியோ உன் அப்பாவையோ போகவே வேண்டுமென பிறமாதமா நடத்திக் காட்டலாம். 'என்னிடம் பிள்ளியே இல்லை' என்று கோபத்தினால் இரைத்த உன் அப்பா. நான்கு 'என் பிள்ளை மாநில உண்டா' என்று கேட்டுப் பெருமையப் படு கார்!"

"என்னவா சொல்லா அடிக்கிறீர்?" என்று எகிறு விடுத்தார் சத்யா. "போய்யா வெளியே உட்கார் இருக்கிறீர் போய் தனா. இப்போ கரக்காவைக் கப்பிவிடார்?"

அருள்ராஜ் வகுப்பில் பதிலளி. "நான் விரைம் தம்பி! கரக்காவைக் கப்பிவிட அள வும் இல்லை. நானே போய்விடுவேன்" என் டு! தென்னா அண்டக்கும் குரலில். தனம்பி திவ் வண்டினர் மோதிர விரவால் வண்டி விரை விட்டு நடத்தார்.

அவர் தன மறைத்தபொது கைக்குட்டை யாக தெற்றியையும் கழுத்தையும் ஒற்றிக் கொண்புகுந்தார் சத்யா.

"என்ன ச. வி. வேலை செய்யலியா? இப்படி விவரத்துக் கொட்டுறே?" என்றார்.

"அதற்கு காரணம் உங்க மனக்காட்சி உண்டாகுத்துவதற்கு" என்று நித்யா. "என்கி சேயாத்தான் இருக்கு."

இசையத்தின் இண்டர்லாக் புண்ணு ஒளிக் கிளர்வரை எடுத்து. "என்?" என்று கேட்டார் நித்யா. "யாரு? யூனியன் தலைவர் காணமேகமா பாரிக்கணும்கிறார்? பாஸ் சேயா இருக்கார். அவரை உட்காரச் சொல்லிக் காப்பி கொடுக்க."

சுருதியை வைத்து விட்டு நிமிர்ந்தார் அவன். "மமகாட்" என்று தலையை இரு கைகளாலும் பற்றிக் கொண்டான் சத்யா. "அருள்ராஜ் போய்ச் செந்தான். காண மோகம் வந்துட்டான்? வேர் இல் நட டுக்கி?"

"காரர்! தவறுசெய்து மேலும் டிரீக்கப் பண்ண வேணும். காப்பிட்டது போதும். ஆ ஆர் டெக்கிங் சாஸ் டிஸ்கஷன் கோஸ் ஆஃப் நட!" என்றார் நித்யா.

"அடே! டிரீக்க் காப்பிட்டதால் தவறான முடிவுகள் எடுக்கலாம்! இந்தத் தவறான முடிவு களை எடுக்கிறதோ முன் உட்குயே தீர்மானிக்க. அதை திறைசெய்தத் ததரியத்தை வரவழைக் கக்கதான் குடிக்கிறேன். புரிவுதா?"

"புரியும்" என்றார் நித்யா.

"புரியலியா? யூனியன் தலைவரை வரச் சொன்ன. நாங்க பெரிக்கிறதைக் கேளு; புரி யும்!" என்றார் சத்யா. (தொடரும்)

“தமிழக அழகென்ற
பேர், அந்தத் தமிழ் இன்பத்
தமிழ், எங்கள் உயிருக்கு
தேர்” இதைப் பாடல்
வாழ்வெயில் வரும்போது
எழக்கமான சிலிமாய் பாட்
டுக்கு மாறுதலாக இருக்கிறதே
என்று விவக்கத் தோன்றுவது
உள்ளது. புரட்சிக் கவிஞரது
பாடல் என்று தெரிந்தால்
விவப்பதற்கு இடமிராது.
தமிழுக்கு எழுச்சி, கிற
மிறப்பு, வேகம், இனவாதி
த்துவம் புரட்சிக் கருத்து
களைச் சேர்த்து உணர்வை
ஏற்படுத்தியவர் பாரதிதாசன்
அவர் தமது பதிப்பிற்
முதல் ஆவணக் கவி கப்பிர
மணிய பாரதியாவரைக் கொண்

ஃ பாரதிதாசன்

ஃ பாரதிதாசன்
(ஸ்பரூதரின்)

**பாரதிதாசன்
பிறந்த நாள்
ஏப்ரல் 29-த் தேதி**

**“அமுதென்று பேர்;
உயிருக்கு நேர்!”**

கருத்ததால், “பாரதி தாசன்” என்ற பெய
ரையே பெருமைபுடன் எய்துகக் கொண்டிருந்
தார். அது அவரது இயற்பெயரையே
மறைத்து விட்டது. சீர்திருத்த வாழ்வான,
கயமரிபாணதக்காரரான கவிஞரார். இது
பற்றி மறைவாஷன் வெளிப்பாட்டயாஷன்
விமர்சித்தவர்கள் உண்டு. அவர் சற்றும்
பொருட்படுத்தியதில்லை. அது மட்டுமல்ல,
பாரதியாரின் ஐாதிவைக் குறிப்பிட்டு, அவரது
அவரது பாடல்களினுள்ள தகவலுக்கு ஒன்
வாத கருத்துக்களைக் குறிப்பிட்டு அவரது
வாறு கேட்கக் கொண்டாஷன் பெரி விட்டால்
அவர்கள் புரட்சிக் கவிஞரீட்டிருத்த சேனிக்
தப்பிவிட முடியாது. அந்த அளவுக்குத் தமது
ஆசிரியரீட்டம் அவர் பத்தி கொண்டிருந்தார்.
சாதாரணமாக ஏதாவது பாட்டைப் பற்றிப்
பேசிக் கொண்டிருக்கும் போது இதை “எங்க
அய்யிருக்கு எப்படிப் பாடினிருப்பார் தெரி
யுமா?” என்று பெருமைபுடன் கூறுவார்.

கவிவாணர் எம். எஸ். கிருஷ்ணம்,
“பணம்” என்னொரு பாடம் எடுத்தார். அதி
“பரிசெய்து வந்தவருக்கு புரிவது ஒரு
பீடி அன்னம் தந்து பாரப்பா” என்ற கவிஞ
ரின் பாட்டிப் படமாக்கினார். “அதற்கு

எங்கவாறு பணம் வேணும்?” என்று கேட்டுக்
கொடுத்ததுவிட்டு வரும்படி புதுமைக்கு ஆளை
கூறுப்பினார். கவிஞர், பணமாகக் கித்தறுவிட்டு
“கவிவாணர் எழுக்கிற படத்தில் புரட்சிக் கவி
ஞருக்கும் பணமா? போவா? போ!” என்று
பணம் கொண்டு வந்தவரை கிரட்டினிட்டார்.
“பாட்டிப் பொருத்தமான காட்சிவித்
சேர்த்துப் படம் எடுக்கக் கொடுத்துக்கள். தன்
பம் சேரவைக்கிப் பாடுமெடுத்த நீ இன்பம்
சேர்க்க மாட்டாயா” என்ற பாட்டிவித் காதல்
காட்சிவித் பவப்படுத்தி விட்டார்கள். தான்
அதை எழுதிப்பொது காதல் உணர்வு பற்றிச்
சிந்தி கூட நினைக்கவில்லை.” என்று மட்டும்
கொண்டார். சென்னைக்கு வரும்பொழுது மிக
அவரமாக ஏதாவது தெனையப் பாட்டால்
விவாணருக்குக் கடிதம் கொடுத்தனுப்பி
வார். “தான் சொன்ன வந்திருக்கிறதன்” என்று
மட்டும் எழுதிக் கடிதம் கொடுத்தனுப்புவார்.
கடிதத்தினால் சரி தெரிதும் சரி தமது தெனைய
வைக் குறிப்பிட்டே மாட்டார். கவிஞரின்
கவனிப்பானதைத் தன்மையை உணரும் பண்
புடைய கவிவாணராவதால் தக்கவாறு அவ
ரும் நடந்து கொண்டார். - புத்ததாசன்

“தூக்கம் உன் கண்ணித் தருவிட்டேன்
அவ்வி உன் நெஞ்சிக் திவையாறின் - அந்தத்
தூக்கமும் அவ்விட்டே தருவிட்டேன்...”
கவிவாணரின் இயல்பினைக் கெட்டிலும்
மிகவும் இது தெனையினை விவகினை தமிழாள்
கன். சேனிக் கொடுக்கிற சேனிக் கிடைக்க;
“Sleep Dwell upon Thine Eyes,
Peace in Thy Breast,
Would I were Sleep and Peace,
So Sweet to Rest.”
குதலா: கவிவாணரின் “தெருக்கு
தூக்கம்” என்ற புதிதம்.
— உயிவிவாணர் கொடுக்க, புத்ததாசன்

அவர் : மதுரை இராணுவம்?
 கேள்வி : இராணுவம் கைமாறியது?
 அவர் : கேள்விக்கே இராணுவம் கைமாறியது?
 கேள்வி : இராணுவம் கைமாறியது.
 அவர் : இதுவே கேள்வி?
 கேள்வி : இதுவே கேள்வி இராணுவம் கைமாறியது.
 அவர் : அப்படியானால் தான் கேள்விக்கு
 விடையாகிறது. —கருணா. கருணா

[illegible]

—~~_____~~

தமிழகம்: கட்டிப் போன காலம் எப்போது?
தமிழகம்: எப்போது? எப்போது? எப்போது?

—மேலும் கீழ்க்கண்டவற்றை மீட்டர்

— 44 —

—Gibson, *Shogun* 180-181

— 28. 20. 1944. —

—*Robert G. Anderson*

“ஆகா... உழைப்போர் போதும் எல்லாம்
கூட... இன்னும் உழைப்பவர்களும் உழைப்பவர்கள்
யும் வாழ்கிறார்கள். போதும் ஆகவில்லை. போதும்
உழைப்பவர்களுக்குத்தான்!”

—附註：同，到自檢閱 2004 年

அமரர்கல்கி நினைவுச் சீறுகதைப் பொட்டி 1979

விஜயலக்ஷ்மி எழுத்தாளர்களின் வெங்குமோலுக்கு இணைக்கப்பட்டிருக்கிற ஒரு மாதத்துக்கு ஒத்திப் போட்டிருக்கிறோம்.

ஒட்டி தேதி: மே 31

எழுத்தாளர்கள் இந்த காலத்தைப் பூரணமாகப் பயன்படுத்திப் கொள்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

ஒட்டி பரிசு ரூ. 1000

இரண்டாம் பரிசு ரூ. 500

மூன்றாம் பரிசு (இருவருக்கும்
தவிர ரூ. 350 வீதம்) ரூ. 500

ஆமோத்தம் ரூ. 1000 - பரிசுரைகளுக்குப் பெறும்.
தமிழ் பிரசுரத்துக்கு ஏதாவதும் ஒப்பொருள் கையேடு ரூ. 100 +
செலாவணம் பெறும். அதிலும் எழுத்தாளருக்குப் போனது உண்டு.

1. கதைகள் சொத்தக் கதையாக எந்த உறுதியோடு தேவை.

2. அறிவு எழுத்தாளர் எனில் இத்தகு கதைப் பத்திரிகை
மீதும் எழுதியிருக்கிற கதையும் போட்டி ஒட்டி அறிவிப்பும் கதை
எழுது மாட்டேன் எனவும் உறுதியோடு தரவேண்டும்.

3. தலைவர் ஒரு கதைகளைப் பரிசுரித்துப் பரிசுரிக்கிற கதை
கதைத் தேர்ந்தெடுத்தும்.

4. கதையில் வெங்குமோலு க்கு நினைவுச் சீறுகதைப் போட்டி
என்ற ஒத்திப்போட்டி அளவாக.

5. பிரசுரத்துக்கு ஏதாவதும் கதைகளைத் திரும்பப்பெற
போகிற அளவு தபால்தலை ஒட்டிய கையேடுகளில் உரைகதைப் கதை
புனைவு உடனே அனுப்புவது வேண்டும். பின்னும் தனிவே அனுப்பிய
பயன்களை.

6. கதைகள் கவிதைகள் தான் பரிசுரிக்கிற மேற்படாதிருப்பது
தாம். ஒருவர் எத்தனை கதைகள் வெங்குமோலுதான் அனுப்பலாம்.

7. எல்லா கதைப்போட்டிகளுக்கும் கிடையாது.

8. சந்திரன் எழுது கிஷோரன்களில் கவி ஆசிரியர் திரும்பிய ஒட்டி
காணும் -

ஆசிரியர் கவி, சென்னை-600 032.

கிடைத்தது! 'கா' லா' என்று
அழைத்தது! அன்றுகொண்ட
காடகிள், விழப்பிடும் காட
மாணிக்கம், பாண்டிமாட, பண்ட
மேலு ஏதையும் இல்லாமல் போய்த்
திருப்பமாம். அத்தகு வஸ்து
பெரிந்தது படம்.

புதுவதிதான்
நினைக்கோ
இனிக் குமீ

எனக்க உத்தம், விஜயா மாயம்மாள் எல்லாம் படத்தின்
இருப்பதிலும் மாங்காய்க்காள். சதாநாடி சொகு இயல்பு
போலவேண்டும் சொல்லித் தராதவர்கள் எத்தனையோ தினம்
அடிக்கணாம்! ஆனால் எப்போதும் முடிசை உதாநாடி புத்த சொல்க
அனந்தம் படுகின்ற எப்போதும்! அன்றுகொண்ட புத்தம் அடிக்க
கூடகர் பாண்டித் அருத்தமாய் உதை இல்லாமலே இயல்பு
புடையது இருக்கிறது. இன்னும் இம் தட - பொழுது போக்கு -
அல்லவையுமாம்.

உயரதாரைக் 'கொயர்' பாய்' எத்தனையோ ஆடிப் பாடித்
கொட்டியுப்போடு கொளுத்தி (கொய்ப்பிறகு) காலை தாடித்
கிடைப்பது அழகிய மயக்கம் அல்ல! உதிரி எழுதினார். கடைசியில்
புத்த நோய் மலர்ந்த பெய்க்கை மலர்ந்த அனந்தம் புத்தம் சொகு
கிணர்! திண்தாரை இனிக் குமீ திண்தாரைமேல் தம் காந்தாரைத்
கூட்டினார்! காது கொண்டுபுத்த பாய் பிழிக்கலாம் அத்தனை
பொழுதும் இதன் கைக்கொடு அத்தனை அனந்தம் இனிக் குமீ
தண்டிப்போ இது!

நீய், எத்தனையோ இனிக் குமீயில் அனந்தம் கிடைப்பார்! அனந்தம்
பொழுது புத்த பாய்க்கைமேல் புத்தம் காந்தாரை! ஏனோ இதன்
பாய் கொண்டுக்கிணர்.

பா காந்தாரை சொல்லுவதில் கிடைப்பது உயரதாரை காட்டுகின்ற
அனந்தம் கிடைப்பார் பி. எம். சொல்லுத.

காந்தாரை உதை பாண்டித் காந்தாரைமேல் கிடை குமீயுமே
திருக்கிணர்! அனந்தம் தம் குமீயுமே திண்தாரைமேல் தொட்டபுத்த
கிடைப்பார்! அனந்தம் எது கிடைப்பார் பொழுது காந்தார்! பாண்டித்
நடு பொழுதுகொண்டு படம் இனிக் குமீயுமே காந்தாரை தாண்டித்
திருக்கிணர்! பாண்டித்! அனந்தம் திண்தாரைமேல் இனிக் குமீ.
காந்தாரை படமா இனிக் குமீ!

பாட்டிமார்களும் பேத்திமார்களும் ஐயகாந்தன்

5. பெரிய தேர்...

சிக்ஸரம் தொவித் துறவியிருந்து இன்று வழக்கத்துக்கு மாறாகத் தனிபாக வந்தாள். அவளது அக்கரை ஊப்பிகள் இன்று இவள் தலையோடு வரமாட்டான் என்று விட்டருகே வந்து காத்திருந்த பின் தங்கக் கொடியுடைய திருவிழாப் பாரக்கப் போய் விட்டார்கள்...

அக்கரை வெறிச்சென் திருத்தது. சில குடிசைகளில் நகர மூடியாத வயதானவர்களும் சில பெண்களும் இருந்தனர். சிக்ஸரம் தூரத்திலிருந்தே வெகுவையம்மாவின் வீடு திறந்திருப்பதையும் வாசலுக்கு மேரே வென்றையம்மான் குத்தி உட்கார்ந்து வெற்றியைப்போட்டுக் கொண்டு இருப்பதையும் பார்த்து மேரே - ஒரு ஸ்காரப் பரம்பு மாதிரி - அவன் விட்டை நோக்கி வேகமாக வந்தாள்!

அவன் பிள்ளை வகுதிரு தண்டபர்கள் இவ்வாற்தான் சிக்ஸரம் தானே வளக் கையில் சிகரட் பிள்ளை அதன் மீது திப்பெட்டியு மால் வேட்டியின் ஒரு முனை வயத் தாக்கிப் பிடித்துக் கொண்டு, இவ்வேரு ஊகைய வீசிக் கொண்டு கம்பீரமாக நடந்துவருகிற நோற்றத்தன் பார்த்து வெற்றியைக் காண்பெறிய ப த க ள் மூகமெல்லாம் வீசித்து விசிக்க... "வாட் மாப்பிசை, பொண்ணு திரு விழாப் பாரக்கப் அப்பெல்லுட்டானோ?... த் போட்ட தங்கக் கங்கியைப் மாட்டிக்கிடு தான் தேரு பாரக் கப் போய்னுமாம்!" என்று அறைக்குள் மறைந்திருக்கும் ரஞ்சித்திற்கு ஒத்தாளாக அவனைப் பிசிகாரப் பண்ணினான்.

அன்றுதான் அவன் தங்க நோக்கி வருகிற வேகத்தை

யும். அவன் கண்ணில் ததும்பி வழிநிற தாபத்தையும் ஒரு தொழில் புரிந்து கொண்டு, உடம்பே ஒருங்கிக் குறுக ஒரு புறமாய் எழுத்து தின்று 'ரஞ்சிதம் உள்ளே தான் இருக்கா - ஒளிகிடுகிறது' என்ற ரகசியத்தை உடைத்துத்தான் அவன் தங்க நோக்கி வருகிற பால்கித்துக்கு இவரயாகாமல் காத்துக் கொள்ள முடிந்தது...

ஒரு வினாடியின் மூகமெல்லாம் 'குப்'பென விபத்து நெற்றியில் முத்துக் கரம் கட்ட, கதாரித்து, கதிரித்து நிரைகுறித்த வாத் தியக்காரனைப் போல் தடுமாறிச் சீறித்தான் சிக்ஸரம்...

"போடி பொம்பளை... என் கொண்டே... உனக்கு ஒண்ணும் தெரியலே..." என்று தானைச் செல்லமாக கண்டித்து

முத்தைய நெறித்துக் காண உதறித் கொண்டு
அதையிலிருந்து வெளியே வந்தான் ரஞ்சிதம்.
குறியில் குப்பைக் கிடந்த மரக் குத்தாளி
வைத் தூக் தட்டி அதன் மேல் ஓர் ச்சைப்
பாண்ட மடித்துப் போட்டு "மெத்"தென்று
அதன் மீது ஒரு தட்டுத்தட்டி "குத்து மாய்
யினே" என்று சிகாரத்தை உபயோகித்தான்
வெள்ளையன்மான்.

தன் மகன் புதுச் சித்தாட்ட உட்டி. தன
நிறையப் பூ வைத்துக் கொண்டு, கூடம்
போன்ற அந்தத் தங்கச் சங்கிலியை எடுப்பான்
மார் மீது கிடத்திக் கொண்டு வந்து அதன்
எதிரே நின்று, இவன் தன்னைப் பார்வை
மூலம் உறுத்திக் கொண்டுப்போகத் சிக்க
முடியாமல்

"அக்கே திருப்பிப் பாரு மாய்பினே!
பொண்ணு சிகாரத்திலிருந்து தேரு பாக்கைப்
பொறப்பட்டு..." என்று சிகாரத்தில்
மோகனமாய் பிடித்து மகனின் பக்கம் திரும்
பினான்... அவனது கையிலிருந்து விடைய கீல்
தாறினம் - அவன் மீது தெளித்துக் கொண்டு
வந்திருந்த பிரெஞ்சு நாட்டு நறுமணத்தை
விடவும் - அவனுக்குச் சைத்தமாய் தாசியருடே
இணைந்தது. அவன் கையை அப்படியே இதை
பற்றிக் கொள்ள வேண்டுமென்று எழுந்த
இச்சையை இழுத்து அகத்தது தடுத்துக்
கொண்டு ரஞ்சிதத்தைப் பார்த்து "தேர்
பாக்கைப் போறே... நீதான் தேர் மாதிரி
யிருக்கே; சின்னத் தேர்... குட்டித்தேர்..."
என்று ரஞ்சிதத்தைக் கொஞ்சியவாறு பார்
வைமூலம் பனீர் பனீரே "நீதான் பெரிய
தேர்... அம்மா தேர்..." என்று சொல்
வாமலே வெள்ளையன்மான் உறுத்தினான்...

"ஏன் தம்பி, நீயும் போலீட்டு காபென்
தேரு பாக்கை..." என்று சிகாரத்தைத்
கழட்டி விடப் பார்த்தான் வெள்ளையன்மான்...

"நான் போனாயனா? நான் போனாயன்
தேர் தகர்த்துமா? ராவிக்குத் தானே தேர்
புறப்படும! இந்தக் காட்டுப் பக்கம் மாதிரி
சோறு எட்டிக்கிட்டு, கண்டி எட்டிக்கிட்டுப்
போனிக் காத்துக் கெட்குண்டா?... ச்சை,
ரஞ்சிதம் நீ போலீட்டு கா - அக்கே நான்
வந்து பெரிய தேரையும் சின்னத் தேரையும்
பார்ப்பேன்" என்று கண்ணிச் சிமிட்டிக்
கொண்டே கூபையி்ை கட்டி ஒருபாய்
தோட்டுக்களை அணிந்த தந்தான்...

அப்படித்தான் அவன் பழக்கம். பணத்தை
எண்ணிச் செலவு செய்பவர்களைப் பாரித்
தானே "பாடியம்" என்று பெருமூச்சு விடுவான்
சின்னாரம். மேலும் இந்த மாதிரி அணித்
தந்து இத்தப் பிரமர இறங்களை ஆர்ச்சித்
தான் காப்பினக்கை செய்வதில் அன்னுக்குப்
பெருவகை கர்த்து பெருமூச்சு... அப்படி ஒரு
குணம்... தங்கதேர் கெட்டதோ?

"பாத்தியா, நான் சொன்னேனோ... இவரு
புத்து இந்தச் சங்கிலியைத் திருப்பி வாகனிக்
கிட்டுப் போலீடுவாராருன்னு நீ சொன்னியே -
இப்பப் பாரு... அதக்கு மேலே எம்மான் காசி
யெறகுடுக்கரு..." "அக்கே நான் உன்னைத்
தெய்த் தெய்தப் பார்த்துக்கிணு இருப்பேன்...
வரணும், தேரு பாக்கை" என்று சிகாரத்தை
பெண்டி வேண்டிக் கெட்டுக் கொண்டு அக்

கம்பக்கத்துப் பெண்ணை புறப்படுவதைப்
பார்த்து "ஃம்மா... நான் திருநா பாக்கைப்
போலீட்டு விரைம்..." என்று கூவி விட்ட...
பெற்றுக் கொண்டு திருநாட் காற்றில்
பறக்க ஓடினான் ரஞ்சிதம்...

வெள்ளையன்மானுக்கு தனிமையில் சின்ன
ரத்தின் மேலிருந்து தெடிபுடன் வீசிவிற
செண்ட் மணத்தின் தெருக்கத்தில் இருப்பது
இன்று ஏனே கொஞ்சம் அச்சம் தந்தது..
அவன் உடம்பு ரகசியமாக உன்ரு நடுங்
கிற்று. சிகாரம் ஒரு சிகரெட்டை எடுத்துப்
பற்ற வைத்துப் புதைவை ஊடுவவாறு
தொனித்துவந்தவையோக்கிப் போடக்கொண்
டிருக்கும் பெண்ணின் வண்ணக் கோலத்தில்
வைத்து எத்தனோ காத்திருப்பவன் போல்
பொறுமையற்றிருந்தான்...

"இந்த முகாளியை வெளியே போட
தேன், காத்தாடக் குடுதன்... வந்ததிலே
குத்த திண்ணுக்கிணு இருக்கியே..." என்று
சொல்லி அவளை விட்டவருக்குத் திரிந்த

மேலிருந்து அழைத்து வர
என்றார் நகரத்தார்
கொள்ளையம்மாள்...

"இப்போ கடை காத்து
தவிர அடிக்குதே!"
என்று பறக்கவை வழி
யாய்த் தெரியும் நிலம்
கடையுள் தெய்வ வானத்
தையுள் ஊடுருவிப்
பார்த்த சிவனாரம்.
கொள்ளையம்மாளைக் கை
வாய் பிடித்து இழுத்து
நிறுத்தினான்... அவளை
அவர் இழுத்த வேகத்
தில்-தாரத்தில் தெரியும்
சுழந்திரமே அவள் மீது
வந்து விழத்தொடங்க-அவர் மீது விழத் தவறி
இழுத்துச் செல்வது போக - அவள் மீது தடு
வாறில் வாய்த்தாள் கொள்ளையம்மாள்.

"புள்ளே! வேளும் புள்ளே... அடு.....

தம்பி... தம்பி... நான்
கொஞ்சத்தைக் கொழு...
புள்ளே... என்
கொன்னா... ராஜா
தம்பி... புள்ளே... நானே
கொஞ்சத்தைக்...

அவர் அழைத்த தழுவல்
அரக்கினால் கழிப்பேன்
திக்கு முக்காயினும்... தூர்
கத்தலில் கொள்ளையம்
மாள் சிங்காரத்தை உதறி
கூடி வந்து காரையேறுவது
போக... விட்டுக் கொ
டுவதெனப் பாய்ந்து வந்து
நின்ற கொள்ளை...

அக்காரவின் 'த' எகரம் கவிதைமயிக்
தென்னை மரங்களில் தவிசாட்டியும் சிற்
துக்கலில் வானத்தை மூலையும் பெரிதாக்க
இரைத்து கொண்டிருக்கிறார். (தொடருகும்)

‘தும்பி சிங்கம்’

தும்பி!

அவ்வளவு
இரண்டுகூறும்
நடைவியங்கல விட
நீ போய்க்கூறும்
முன் கொண்டு நடை
வியங்கல புகிந்து
திருக்கிடுங்க!

மேலிருந்து :

இனிமே புறம் அருவி தவற
இன்ப மலைச் சாரலிலே...

‘வெள்ளத்தின் அருவி முன்பாக
மூலம் மலையினி.

கண்ணாம்புலம் : ஓர், என், சிறுசொழந்தி.

எங்கே போகிறோம்?

(தொழில்துறைத் திட்டம் தொடர்பான செய்தி)

கேள்வி: டபா இரும்பு எஃகுத் தொழில்துறை, அலுவலகம், ஆபீஸ்மேன் தொழில்துறை போன்ற முக்கியமான தொழில் துறைகள் உடனடியாகவும், மற்றவை எல்லாம் தொழில் துறை விலையுடன் படிப்படியானதும் தேவை. மேலும், அரசு முழுமையான எடுத்து நடத்த வேண்டிய வற்று மத்தியத் தொழில் அமைப்பு ஒன்று மத்திய தொழில்துறை அமைப்பு ஒன்று மெனியப்படுகின்றன. அதன் மத்திய தொழில்துறை அமைப்பு ஒன்று மெனியப்படுகின்றன.

திரு. தாராபண்ணாமி: அரசுத் துறைத் தொழில்துறைகளின் செயல் திறம்படுத்தும் பாராளுமன்றத்தால் நிபந்தனை பெற்றுச் செயல்படும் Public Accounts Committee-யின் ஆய்வு வினாக்களின் காரணத்தினால், தடைமுறையில் செயல்படுத்தும் படுமாதிரி நாட்டின் பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு அது எந்த அளவுக்கு உதவும் என்று எனக்கும் புரியவில்லை.

தொடர்ச்சியாக திட்டத்தினையே இலக்கு வரும் திட்டம் இரும்பு ஆகியவை எதிர்க்காணம் பற்றி அரசு நடவடிக்கை இழந்த விட்டது என்பது எங்கேயும் அறியக்கூடியது. டபா இரும்பு எஃகுத் தொழில்துறையின் முறைகளில் பெரும்பகுதி தற்போதும் அரசுதான் கவனத்திடுகிறது. இதற்கிடையில் இன்ன முழுமையாகத் தேவையானதாகும் இதன் உற்பத்தித் திறனினால், அதன் மூலம் நாட்டின் பொருளாதார நிலைப்போ பேரிதராக எவ்விதப் பணத்தையும் வந்துவிட முடியாது.

கேள்வி: இப்போது முக்கியமான தொழில்துறை அலுவலகம், ஆபீஸ்மேன் தொழில்துறை போன்றவை உடனடியாகவும், மற்றவை படிப்படியானதும் தேவை. மேலும், அரசு முழுமையான எடுத்து நடத்த வேண்டிய வற்று மத்தியத் தொழில் அமைப்பு ஒன்று மத்திய தொழில்துறை அமைப்பு ஒன்று மெனியப்படுகின்றன.

திரு. தாராபண்ணாமி: பிரதிக்ஷத்தாக அபிவிருத்தி வரும், வராது என்பதெல்லாம் நான் உறுதியாகச் சொல்லவில்லை.

நாட்டின் பொருளாதாரக் கொள்கைகளில் முக்கியமான மாற்றங்கள் செய்ய முற்படுகின்ற உட்காரை அனுபவங்களையும் விவரங்களையும் ஆழ்ந்து ஆராய்ந்து செயல்பட வேண்டியது அவசியம். அரசுத் துறையில் இருக்கும் தொழில்களின் முன்னேற்றம் தனிமார் தொழில்கள் திசையம் குறைவுதான் என்று எங்கும் திட்டமிட்டபொருள் உறுதியும்.

நிலைமையில் தொழில் அரசுத் துறையில் வந்திருக்கின்ற உட்காரை. இரும்பு எஃகுத் தொழில், ரயில்வே, சிமெண்ட் உற்பத்தித் தொழில் ஆகியவை எந்த அளவுக்கு நிலைமையில் தொழில்கள் தற்போது உள்ளன என்று தனக்குத் தெரியும்.

நிர்வாகத் திறமையின்மையால் நிலைமையில் தொழில்கள் உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டு அதன் விளைவாக சிமெண்ட் உற்பத்தியும், இரும்பு எஃகுத் தொழிலும் எந்த அளவுக்கு குறைவாக அடைந்துள்ளன என்பது கண்டிப்பு.

அரசுத் துறையில் இருக்கும் இச்செலவு முக்கிய தொழில் செயல்படும் ஒரு டன் தானியம் ரூபாய்க்கு விற்பனைப்பட்ட இவ்வெல்லாம் ஐந்து வரும் ஐந்துகளாக ஒரு டன் பதின்மாயிரம் ரூபாய்க்கு உயர்ந்துள்ளது. அரசுத் துறைத் தொழில்களின் நிர்வாகத் திறமையின்மையால் உதாரணமாகச் செயல்படுத்த தொழில் ஒன்றே இப்போது.

அபிவிருத்தியும்

அரசாங்கமையாக்குவது

அவசியம் தானா?

பாஷன் கருப்பநுதல்

மேகனி: இவ்விஷயத்தில் தனிவர்த ஸ்ரீமதி விவாக அல்ல என்பது என் அபிப்பிராயம். சிறப்பாக இவ்விடம் கொள்வதற்கும் எந்தவிதமான தனிவர்த ஸ்ரீமதி தொழிற்சாலைகள் தமர் தமர் வேறு வேறுபாடு விடுவதற்குமே!

தாராளமனசாயி: ஒரு தனிவர்த தொழிற்சாலை ஆரம்பித்துக் காண்கிறீர். சிறப்பாகச் செயல்பாட்டும் நினைக்கவந்தவாயும் சம்பாதிக்கக் குறைந்த பட்சம் ஆறு, எழு ஆண்டுகளாகவு் ஆகும். இத்திங்கு ஒரு தொழிற்சாலை வரும் நேரத்தில் அரசாங்கத்தின் ஏற்றமதி இதற்குமதி கொள்வதில் முக்கியமான மாற்றம், வரி உயர்வு, தொழிலாளர் ஊதியக் கொள்கையாகப் பாதுகாக்க விரிவுகளைத் தொழிற்சாலைக்கு உண்டாக்கக்கூடிய சட்டங்கள் போன்றவைகளையும் தோன்றுமாயின் தனிவர்த ஸ்ரீமதிதான் என்ன செயல்முடியும்? ஒரு சில தொழிலகங்கள் இவற்றில் பாதிக்கப்பட்டதாம் சொல்கிறார். ஆனால் இவற்றின் எண்ணிக்கை சிறப்புடனும், நிறைமடைதும் இவர்க்கும் தனிவர்த தொழிற்சாலைகளின் மொத்த எண்ணிக்கையில் மிகுந்திருக்கின்றன. இம்மாதிரி தனிவர்த ஒரு சில தொழிற்சாலைகளும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்துக்குக் கதாசித்துக் கொண்டு மறுபடியும் சிறப்பாகப் பணிவாற்றுவதைக் காணத்தான் செல்கிறோம். தோஷத்தொழிலகங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டவர் களை, இம்மாதிரி தனிவர்த தொழிற்சாலைகளுக்குப் புத்தவிரி கொடுப்பதற்காக அரசு அமைத்திருக்கும் Industrial Assistance Corporation-இன் சிறப்பாக இவ்வகை தனிவர்திருக்கிறதே, இதற்கு என்ன சொல்கிறீர்கள்?

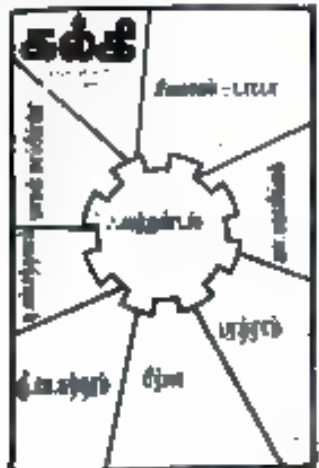
மேகனி: தனிவர்த ஸ்ரீமதிக்கு நிறுவனம் விடப்போக, அரசுத் துறை நிறுவனங்கள்

பணிவாற்ற முடியாது என்று தானாகச் சொல்வதற்கு முக்கியமான காரணங்கள் என்ன? தாராளமனசாயி: அரசுத்துறை தொழிலகங்கள் தனிவர்த நிர்வாகத் தலைமையில் தொடர்ச்சி இருப்பதில்லை. அவர்கள் சம்பளம் வார்த்தும் உத்தியோகஸ்தர்களே. அதன்கீழ் நுழைப்போட்டு நடத்தவோருக்கு இருக்கக் கூடிய நிர்வாகம் ஒரு ஸ்டாபு இவர்களுக்கு ஏற்பட முடியாது. நிர்வாகத் தலைமையில் அடிக்கடி மாற்றங்கள் வருவதால் நிர்வாகக் கொள்கைகளும் மாறும் நபர்களுக்கு ஏற்றப்போக மாற்றத்துக்கு உள்வாங்கின்றன. இதனால் நிறுவனத்தின் நிறைமதிச் சமயமாய் பாதிப்பு அடைகிறது. மேலும் அரசுத் துறையில் Over head charges அதிகம். தேவைக்கு அதிகமான வசதிகள், ஆட்சன், செலவினங்கள். இதெல்லாம் ஒன்றுக்கடி அந்தத் தொழிற்சாலைகளில் சிறப்பாகக் குறைப்பதற்கு, அத்தொழிற்சாலைகளின் சிறப்பை வெளிவரும் பொருள்களின் விலையும் உயர்வதற்குக் காரணம் ஆகின்றன!

மேகனி: அரசுத் துறைத் தொழிலகங்களில் தேவைக்கு அதிகமான ஆட்கள் இருப்பதால் அபிவிருத்தி நெரிசிக்கிறது. இது வேலைக்கவந்த நிலைபாட்டில் சர்க்காருக்கு உதவுவதாக அமைப்பிடுமே? அதிபர் இவ்வுருக்கிறது. தனிவர்த தொழிற்சாலைகள் ஸ்பத்தின் பெரும்பகுதி தனி மனிதர்களால் மூலம் வேலை செய்கிறது. அரசுத்துறைத் தொழிற்சாலைகளில் உற்பத்தியாகும் பொருள்களின் விலை ஏற்றுக் கொடுக்க அரசு அமைப்புகளும் ஸ்பத்தின் அமைத்திருக்கத் தான் வேலை செய் வேண்டும் இவ்வுருக்கச் சொல்ல முக்கியமாகத் திருக்கத் தான் உதவியிருக்க!

தாராளமனசாயி: இவ்வாறத்தத எவ்வுருக்கச் சொல் முடியாது! வேலைக்கவந்த நிலைபாட்டில் என்பது தம் தாட்டில் தனிவர்த தாடுமில் மிகப்பெரிய பிரச்சனை ஆகும். சில தொழிலகங்களில் சில வேளாறு அதிகம் வேலைக்கு அமர்த்திக் கொள்வதற்குமேல் எாம் இதனைத் திர்த்த விட முடியாது. ஸ்பத்திதொண்டப் பெருக்கத்தைத் திரி மாக்கத் தோடுப்படுத்த வழிமுறைகளை நமது அரசு மேற்கொள்வதைத் திரி வேறு எந்த விதத்திலும் இப்பிரச்சனைக்கு விடவுவாது முடியாது.

சுமதாய் முன்னேற்றத்துக்கு உதவுவதற்கும்களுக்குத் தட்டுப்பாடு ஏற்படாத வகையில் தேவையான பொருள்களை உற்பத்தி செய்கு குறைந்த விலைக்குக் கொடுக்கச் செய்வதில் தான் அது உண்டது. தாங்கள் கூறியபடி தனிவர்த தொழிலில் வரும் ஸ்பத்தின் பெரும் பங்கு தனி மனிதர்களின் சேருவதில்லை. இத்தகைய ஸ்பத்தின் ஒரு பகுதி தொழிலாளர்

அத்தியாயம் 6 யார் அந்த வாரிசு?

பழையாடை நகரம், கன்னக
கொண்ட சோழபுரத்தை விடக்
கனகம்பு மிகுந்து காணப்பட்டது.
காவிரியின் அரவணப்பாக
இயற்கையாலேயே வளம் பெற்றிருந்தது
அந்தநகரம். இராஜராஜ
சோழமேலர் இப்போது சில ஆண்டு
களாகப் பழையாடைகைப் தமது
இருப்பிடமாகக் கொண்டிருந்ததாலும்
பல நாட்டவர்கள் வணிகம் எழுதி வந்து
செய்வதாலும் மேலும் சிறப்புப் பெற்றிருந்தது.

அந்த நகரத்தில் சில நாட்டவர்கள்
சோழ நாட்டுக் குறுநில மன்னர்கள்
பலரின் வறுகையால் ஆரவாரம் மிகுந்து
காணப்பட்டது. ஒவ்வொரு சிற்றரசரும்
தம்முடன் ஒரு பரிவாரத்தைவெ கொண்டு
வந்திருந்தார். இரட்டைக் குதிரைகள் பூட்டி

சீவாக

வெம்பன்

புதிய இரதங்களும், குரியவ
குளியில் தகதகக்கும் ஒளிகளும்
முடி படர்ந்தபுண்டிய வாரிசு
களும், குதிரைகளும், சிவிகை
களும் காப்பனையாடை வீதிகள்
திருவிழாக் கோலம் பூண்டு
நிழலித்தன.

பழையாடை நகரின் ஒரு
பகுதியான இராச இராச
புரத்து மானிகையில் அந்ந
வருக்கும் விருத்திகைப் பெரு
மான் நம்பி பங்கவணரயன் ஏற்
பாடு செய்திருந்தார். அத்தினிடையே நம்பி
ஒவ்வொரு குறுநில மன்னரையும் தனித்
தனியே சந்தித்து மனம் விட்டுப் பேசி
அவர்கள் எடுத்ததை அறிந்திருந்தார். அந்ந
வணரையும் ஒருசேர விருந்து மண்டபத்தில்
சந்திக்கும் விட்டத்தை அறிவித்தவுடன் அந்ந
வரும் மகிழ்ச்சியுடன் வரச் சம்மதித்தனர்.

இராஜராசபுரத்து மானிகையின் நடுக்
கட்டத்தில் ஒளி வீசிய விளக்குகள் இரவை
வெள்ளு, பகலாக்கிக் கொண்டிருந்தன.
காடவராயரும், சம்பவணரயரும் முத்தகர
யரும், கடம்பராயரும் நத்தம் உடன் கூட்டத்
தாரர்களும் வந்து சேர்ந்தனர். பேச்சொலி
யாலும், சிரிப்பொலியாலும் மண்டபமே
அதிர்ந்தது.

குறுநில மன்னர்களைச் சிறிது நேரம் மகிழ்
வீக்கப் பணித இரைச் சுருவிகளுடன் இரைசு
காளான்கள் வந்திருந்தனர். வாலும், வீணை
யும், மத்தளமும், குழலும் இன்னிசை எழுப்ப
ஜாவுருத்தவரர் கொளியின் நேயதொண்டாந்
தும் ஆடல் அணங்குகள் ஆடலாக் மகிழ்வீக்க

விக்கிரமன்

வந்திருந்தனர். “ஆடம்பலின் நாட்டியல்
சிறப்பையும் இரை விருத்தையும் அளித்து,
தனபதி எங்கள் எடுத்ததை எளிதில் மாற்றி
விட முடியாது” என்று சம்பவணரயர் குரல்
கொடுத்தார். அவரது இடி முழக்கம்
பொன்ற குரலாக, மண்டபத்தில் ஏறிப்பட்டிருந்த
சரிப்பும், கும்மாளமும் ஒரு கணம்
நின்ற அமைதி நிலவியது.

“சம்பவணரயர் என்னதான் சொல்ல
விரும்புகிறார்?” என்று பங்கவராதிகள்
சேட்டன. அங்கு வந்திருப்பவர்களுள் அவ
ளில் சிறியவன் அவன். இராஜராஜ சோழரின்
கார்ப்பில் கங்க நாட்டின் அரசை பிரதிநிதி
வாக விளங்கியவன்.

“தம்பி, மகத்திதான் அளித்ததையும்
கொல்லவே இங்கு கூடியுள்ளோம். நாம்
அந்த வேளை அரசர் உடல் நலம் சரியில்லா
திருக்கிறார். ஆனால், பெருமான் நம்பி தம்மன்
சந்தித்து தமது எடுத்ததைக் கேட்ட இரைசுநிறுப்
பதால் நாம் ஒளியுமறைவு இவ்வி எடுத்துச்
சொல்லலாம்” என்றார் காடவராயர், அவரது

முன்னோர்கள் திருமுகம்.

பாடி நாட்டு தாடு காவல் அறி
காரியாகப் பல தலைமுறைகளிலுள்ள இருந்து
வருகிறார்கள்.

"மனத்திலிருப்பதைச் சொல்ல வேண்டு
மென்றும், ஒவ்வொருவரும் சொழுவாட்டு
இனவரைப் பதவி தங்களுக்கே வேண்டுமென்று
கொண்டிருக்கும் ஆணையைத் தெரிவிக்கும்
படி இருக்கும்" என்று பல்வகையாற்றினார்.
குறும்புச் சிவப்படை.

"தம்பி, நீ எப்படிச் சுதலாம். எங்களுக்கு
இனவரைப் பட்டம் குட்டிக் கொள்ள ஆணை
மென்று ஒருவேளை உங்களுக்கு அப்படிப்பட்ட
எண்ணம் மனத்தின் அடித்தளத்தில் இருக்க
லாம். இளம்பிள்ளை, நமது அரசாங்கு பித்த
அபிமானம் உன்னிடம் உண்டு. அதற்கு இன
வரவரையாக என் பதற்கையு கண்டிருக்க
லாம். எங்கிலையும் அப்படிச் சொல்லி விட்
டாயே!" என்று வக்கர குத்தரையல்
சிறிது.

பல்வகையாற்றினார் "தோ தோ"மென்று
பெரிதாகச் சிரித்தார். அந்தச் சிரிப்பின் பின்
என்கிற சிறுமிருந்தது.

"தான் இன்னும்தான். எனக்கும் உங்க
அனவரையும் போல் ஆணைகள் உண்டு. ஆனால்
சொழ நாட்டின் இனவரவரை வேண்டும்
என்ற பேரணை எனக்கு இல்லை. சொழச்
சக்கரவர்த்திக்கு வாரிசு இல்லை என்று நாம்

ஆணைப்படுவதில் அந்த
மிருக்கிறது. வாரிசுமிகாத அரசர்
என்று அவரை நினைத்து விட்டார்களா?"
என்று அவன் குத்திக் காட்டினார்.

மிக அமைதியாக ஒரு துணிக் ஓரமாக
அமர்ந்திருக்க உடம்பரையார். "நம் சக்கர
வர்த்திக்குக் குழந்தைகள் பிறந்திருக்கிறது
என்ற செய்தியை இப்போதுதான் நான் அறிந்
தேன். சக்கரவர்த்திகள் ஏன் இந்த நற்செய்
தியை வேளியே சொல்லாமல் மனத்தி
விட்டார். நம் குழந்தைகள் தமக்குப் பிறகு
ஆன வேண்டாம் என்று அவர் கருதுவதில்
ஏதோ ரகசியமே இருக்க வேண்டும். அந்தக் குழந்
தைகள் அவருடைய வாரிசுகளாக இல்லாம
லிருப்பதற்கு வேறு ஏதாவது காரணமிருக்க
வேண்டும்" என்று கூறி முடிப்பதற்குள்.

"என்ன சொன்னீர் காடவரையே?"
என்று ஹங்காரத்துடன் ஒருவர்
சிறி எழும் குரல் கேட்டது.

நிக்ரோவதூர் மலையாளக்
வாளை உருகிக் கொண்டு
ஆவரத்துடன் பேசினார்.

"உடம்பரையே,
என்ன சொல்லி விட்
யீர்கள்? தெரிந்து
கொண்டீர்களா?
தெரியாமல்

என்கமலம் என்குடல் மயித
 ஒரு சித்தமுதல் பெண்கள் தனது
 உடல் பழையாக வந்திருந்தால். அவ
 ளுக்கும் பத்து வந்திருக்கும். அவரை
 மத்தி அழகுதான் சூர் பெருமை.
 உயர்த்தினார், கிட்டும், பெருமைக்கு
 ஒரு கடிதம் எழுதி ஸர் கொள்கிறார்
 தாரம். அவர் எழுதி கடிதத்தை
 எங்களுக்கு வார்த்தையும் பெருமை
 எங்கு குவந்தும் தான் ஒரு

மகன். அவர் சிவலிங்கன் எழுதி
 கடிதங்கள்:

"சிவலிங்கன் தந்தையுக்கு பிட்டு
 தந்தையர். ஏன் கடிதத்தில் ஒரு
 தான் மட்டும் என்னைப் பார்த்து எழுதி
 தான்! மகன் தந்தையர் தந்தை
 என் பழையத்தின்! தந்தை
 தந்தை என்னைப் பார்த்து கடிதம்
 என்னை கடிதத்தை எழுதினார்?"
 இவருக்கு உதான் சிவன்,
 பிட்டு.

- செ. குமாரசாமி.

தான் சொல்லுகிறார்? அதிபரம் என்
 றும் மகனிடம் கிட்டுவதன். அதிதம்
 அன்பாக வார்த்தை என்ரும். இதோ
 இந்த வார்த்தை மறுமொழி உதும். சொழ்
 சக்தவர்த்தியுக்கும் என்ரும் பவீத மனத்
 தாக்கம் உண்டு. அதனுல் என் மகன் அவர்
 மூலதனடபாவிட வானபதந் ஒரு தடவை
 உடல் பழையாகத்தான் சொல்லினார். சொழ்
 தாட்டு பட்டத்தையோ என் மகன் தானிருத்
 திருக்க வேண்டும் அந்த கடிதத்தில் என்
 தேப்பட்ட சொழம் தனிபடுவ துண். பட்ட
 கிடை திரட்டி மன்னரப் போருக்கு பிடித்
 கடிதம் திட்டப்பட்டேன். ஆனால், ஒரு சமயம்
 வார்த்தை அவரை திணர்வுப்போது பரிதாப
 மாக இருக்கும். அவரை செய்கையை பதந்
 மனத்தின் கிட்டி நோக்கும். உயர்த்தினார்
 கடிதம் என்னை குவந்தென்மம் திரு தாரா
 வரம் பெருமாளி தான் பிரார்த்திக்காத
 தான்கிடை. என் பிரார்த்தனை பவீததது. என்
 மகன் கடிதத்திலுக்கினை என்ரு சொழ்
 கிடைத்தது. அது மாதங்களுக்குப் பிறகுதான்
 அந்த தன் சொழ் கிட்டியது. என் பிதின்

சொழம் என் மருமகனா, சொழ் சக்தவர்த
 திரு மாதன்கிடை என்ருது, என் மகன்
 சந்திரன் சிவலிங்கனாவுடன் தான் வந்த
 சொழ் தெரிந்தது. என் மகன் - சொழ் அ
 சிவன் - வானாவு அவர் அழகுமகன்கிடை.
 என் மகன் பழையாகத்தான் துண் என்ருதும்
 தெரிந்தது. தான் மூடியாத சொப்தத
 தான் அடக்கி சொல்லினார். ஆன் குழந்தை
 மகன் பிதன் வேண்டும் என்ற பெருமாளி
 வேண்டி சொல்லினார் என் பிரார்த்த
 னைக்கு தாரவான் மன்றும் சொல் வந்ததான்.
 ஆன் குழந்தை பந்த சொழியும் பன் தான்.
 அதிதே என்ருக்கு தெரிந்தது. சக்தவர்த்தி
 பிதின் சொழும் பந்ததோடி கிட்டது. சொழ்
 தாட்டுக்கு வாரிசு பந்த கிட்டான். மகன்
 மான் குவன் சொழ்தது ஆன் குழந்தையுல்
 பெத்தனிடம் கிட்டான் என்ற கடிதத்தின்.
 சொல்லும் மனியும். பட்டாகடவுள் சி
 வலிங்கனா எடுத்துக் கொண்டு வண்ட
 கொண்ட சொழியும் சொல்தேன். ஆனால்
 என் மகன் பார்த்த மூடியாகிடை. என்ருதும்
 குழந்தை மன்னரென்! அதன் சொக
 கடிதம் கிடைக்க கிடுப்பாகிடை. என் மகன்
 பந்திருது ஆன் குழந்தையையும் பெருதான்.
 பெரு பிதரு இவ்வளவு கிட்டே மனத்தது
 கிட்டான் என்ற சொழியும் என்ருதும் பன்
 தாட்டான் அதிதே கிடைத்தது. பெரு
 மகன் மகன்உட்குக்கு அடிதக்காத
 சொழ் அரன் ஒரு அரனா தெரே சந்திதது
 என் சொப்ததது பழப்படுத்தவே துண்
 வந்தேன். உதான் அகவனாரும் சொல்
 இவ்வரன் பட்டத்துக்கும் சொட்டியிட
 அது. தான் சக்தவர்த்தியுடன் வந்திருவது
 பிதரு இருக்கட்டும்; சொழ் குவ வாரிசான
 திரு குழந்தைகள் பிதத்திலுக்கும்போது
 துண் என்ரும் என்ரு திட்டமிடுகிறாரன்?
 உதனாடப பிதன்களும் ஒருவன் இவ்வர
 சான் அரனிடம் வந்தபுத்தப் பொதிநி
 னான்? என்ரு திவாயிது? அதிபயத்ததல்
 பந்திப் பெரும தான் துண் கடிதப்போகும்.
 அதற்கு ஒரு கிடுக்கு இரன். தாட்டிய திடுக்
 கென். "மகனாநான்க வார்த்தைகள் தான்
 துண்டகவான் கிடுத்து, அது இவ்வர
 திவையத இவிய குழந்தைய பந்தினர்.

பயக்கர அமைதி ஒரு கொண்டது. ஒரு
 வரும் பெரு துணிய்கிடை. அப்போதுதான்
 மகன்புத்ததும் குழந்தை பெருமான்
 தம்பிப் பகவதாரன். "வாரிசுக்குப் பொட்டி
 யிட பொருள் வந்த துண் என்ரும் தான்
 துண் அழகன்கிடை; என்ரு மதிப்புக்குரிய
 செய்கையென, உடம்பாவின. உடம்ப
 ரவனிட, சக்தவர்த்தியுக்குத் தெரியாத

- தமன் தி. என். குமாரசாமி
 - உதன் குவன் திவைய

கொண்டையா, நாம் தெரிவிக்கப் போகும்
தேயம், மதிப்புக்குரிய மனிதனால் மான், கோழி
தாட்டுக்கு வாரிசா அளித்து விட்டுக் கொள்
திறப்பது முக்கியமும் உண்மை, நாளை
அத்தொழிலைக்கு இவ்வரகப் பட்டம் சூட்ட
முடியுமா? பிழைக் குழந்தைகள் தங்கியிருக்க
வழி கண்டுக் கொடுக்க முடியுமா? சொல்லுங்கள்”
என்றார்.

சைப் பண்டத்தில் இருவரிடமிருந்தும்
மறுமொழி வரவில்லை. பெருமான் நம்பியே
பெய்தார்.

“இரு குழந்தைகளும் பிறந்த வேளை எரி
யிலும் என்று கேள்வியை சொல்லி விட்டார்.
குழந்தைகளுக்கு ஆபத்து ஏதாவது தெரியுமா
என்றும் கூறியுள்ளார்” என்று கூறுப்போது
மௌனமாக இருந்த பண்டத்தில் குழந்தைகள்
பல பேராகி எழுந்தன.

“ஆபத்தா! யாரிடமிருந்து, உடனே சொல்
லுங்கள். சொழிக்கு வகை கொடுக்கச் செய்து
மூலப்பலகை யார்...” என்று ஒரே சமயத்தில்
பலர் முழங்கினர்.

“யார் என்று இப்போது நான் சொல்ல
விரும்பவில்லை. அப்படி ஆபத்து ஏற்படுத்த
மூலப்பலகை தீவனம் அடைபாணம் என்று
பிடித்துத் தக்க தண்டனை அளித்துங்கள்...”
என்றார் நம்பி.

“உறுதியுடன் செய்வோம். சொழிக்கு
வாரிக் தீயேறி யாழல் கொழுந்தை வரவிட்ட
தீயேறி யாழல்” என்று பலருக்கள் எழுந்தன.

“பெரியவர்களே! சொல்லுபவர்களே!
மிகவும் மகிழ்ச்சி! குழந்தைகள் பெரியவர்கள்

எனவும் வர அல்லர்கள் எார்பின் இவ்வரகப்
பொறுப்பை ஏற்க யாராவது முன்வர வேண்ட
டாமா? நீங்கள் ஒன்றுகூடி ஒருவரது
பெயரைச் சொல்லுங்கள். அவருக்கு மன்ன
விடுத்து இவ்வரகப் பட்டம் உடனே சூட்டு
வோம். ஆகும், இவ்வரகமாக வரப் போகிற
வர் எந்த தொடியும் குழந்தைகளுக்காக
ஒன்றுச் சொல்ல உரிமையை விட்டுக்
கொடுக்கச் செய்துள்ள இவ்வரக வேண்டும்.
எந்தக் கனத்தினும் இவ்வரகப் பட்டத்தைத்
துறக்கத் தயாராக இருக்க வேண்டும். யார்
வருகிறீர்கள், சொல்லுங்கள். உடனே சொல்
லுங்கள். உங்கள் கருத்தை அரசரிடம்
சென்று தெரிவிக்கிறேன்” என்று பெருமான்
நம்பிப் பல்வகையாக நூற்புறமும் நிரும்பிக்
குறுநில மன்னர்களிடம் பார்த்துக் கேட்டார்.
இருவரிடமிருந்தும் மறுமொழி வரவில்லை.
“நான் சொல்லட்டும்! இவ்வரகப் பட்
டம் ஏற்றுக் கொள்ளத் தகுதியானவர்
பெயரை நான் இப்போது சொல்லட்டும்!”
என்று பெருமான் நம்பி கேட்டார்.

“சொல்லுங்கள், சொல்லுங்கள்” என்று
குரல்கள் எழுந்தன.

சற்று மௌனமாக இருந்த பெருமான் நம்பி,
இவ்வரகப் பட்டம் சூட்டத் தகுதியானவரின்
பெயரைத் தெரிவித்தார். சிறிதேரம்
பௌவனமாக இருந்த குறுநில மன்னர்கள், தங்க
ஆக்கின் செல்விய குறுநில பேரத் தொட்டி
கினர். இருவர்க்கொருவர் செல்விய குறுநில
பெயரையே பெரும் ஒலியாக, விடப்பும் திரைப்
பும் செலுத்த ஒலியாகச் சைப் பண்டத்தில்
எதிரொலித்தது. (தொடர் 15ம்)

LIGHT AND HOOT TORCH LIGHT

ஜாய் டாய் தாசியு

அல்லது,

நீங்கள் ஏற்கெனவே கங்கி எந்தா
தாரராக இருந்தால் மேலும் ஒன்றாக
ஒன்றுக்கு எந்தாவையும் புதுப்பித்துக்
கொண்டு இவ்வரக டார்ச்சிடைட்
பெறலாம்.

அல்லது,

உங்கள் தம்பரிகள், உறவினர்களுக்கு
ஒன்று ஒராண்டு எந்தாவோ அல்லது
ஒரு ஒன்றாக எந்தாவோ பரிசாக
வழங்கி டார்ச் டைட் நீங்கள் இல
வசமாகப் பெறலாம். கங்கி அனுப்பப்
படவேண்டிய விவரங்களையும் தொலை
வையும் எமக்கு அனுப்புவதுடன்
உங்கள் விவரத்தையும் மறவாமல்
குறிப்பிடவும்.

அல்லது,

உங்கள் தம்பரிகள், உறவினர்களிட
மிருந்து ஒன்று ஒராண்டு எந்தாக்
களைச் சேகரித்து எங்களுக்கு அனுப்பி
வைப்பதன் மூலமும் இந்த இலவசப்
பரிசை நீங்கள் பெறமுடியும்.

சுடிசு தெரி மே 15ல்

கிளவி, கங்கி வாரியாலம், இலவசம்-32

ஓர் ஒரு சுவாசத்தையும் தப்பாத நான்
ஒரே ஒரு சுவாசத்தை மட்டும் தப்பினேன்.
பயப்படுவேன் என்று கூடச் சொன்னேன்.
என் அருமை மனைவி கமலாவுக்குத்
தொக்கி என்று மகா அருமைவாய் தம்பி
இருக்கிறான். அவனது மகாமகா அருமைவாய்
சகதர்மணி என் வீட்டுக்கு விஜயம் செய்தான்
எனக்கு ஒரே நேரம் கோளாறு ஏற்பட
உறுதி!

அவனுடன் தங்கும் சிவ்ருமாக தாவித்து
வாங்கல் வந்து என் வீட்டு ரேபாணைப்
பாழாக்கித் துண்டல் கண்ணாடிகளை விழுதி
அளவுக்குப் பொடி பண்ணி, கிராமியும் சும்
கவரில் பல அருமைவாய் "புராவிற்குடல்"
பேரட்டு தாசமடைவச் செல்லு மட்டும்கல்;
தொக்கவின் மனைவி ஏதாவது புது புடை
வைவைப் பற்றியோ, பாத்திரச் சீட்டு பற்
றியோ, சபாநித நடக்கப் போகும் புது
நாடகத்தைப் பற்றியோ வத்தி வைத்து

விட்டுப் போனான். ஆகவே அவன் வந்தான்
பித்துமேயே எனக்குச் செல்லு வரும் என்பது
நிச்சயம்.

அப்படித்தான் அன்று ஆபீசுக்குக் கிடைப்பிக்
கொண்டிருக்கும் போது ஒரு சின்ன பெஞ்சின்
எவரிடில்தான் டப்ளாவுடன் எதிரே வந்தான்
தொக்கவின் "அச்சப்பிக்க!"

டப்ளாவின் பிரண்டைத் துண்டல் இருக்
கும்; போகும் போது காலி டப்ளாவைக்
கொடுத்தக் கூடாதி என்று என் அருமை
மாமியார் ரணாகேசரி பண்ணி அடைத்துக்
கொடுத்த அனுப்புனான்!

அவன் வந்து சென்ற பிறகு என் மனைவி
என்விடப் சொன்னாள்: "பேப்பர் படிச்சி
நீக்களை என்ன பிரயோஜனம்? பட்டுஜட்
டக் டெலிவிஷன் கொட் விசைபெண்ணம்
குறைவிடுக்குதாயோ?"

"குறைவுதான் என்ன? மாலை விசை கூட
முக்கிக்கு இப்போ. பத்து ரூபாய் மலிவு
ஆகி விட்டது."

இந்தச் சமயம் என் அருமை மாமிவார்
கைவிடுக்கில் தீவற்படி - கைவிடுக்கில் அகப்
பட்ட எவரின் குறைத் தூக்கி வடிக்கும் குர

வினாவுக்கு - "அப்போ கமலா - நீ ஒன்றை கேட்டால் அவர் ஒன்றை சொல்லார்... பாடு, பாடு என்று... ஏதாவது பேச்சை ஆரம்பிக்க ஏதாவதான் வாங்கிக் கட்டிக்கிறே" என்று மையமாகச் சொன்னான்.

நான் அதைக் காதில் வாங்கிக் கொள்ளாததுபோல், "மேல், கமலா... டி. வி. சீப்பாக ஆகியிட்டால் உடனே வாங்கியிட வேண்டுமா?" என்றேன்.

"நீங்க வாங்கவும் வேண்டாம்: வீங்கவும் வேண்டாம்... நல்ல நல்ல படமாகப் போட ருளும்... தொத்தவின் ஒப்பிச் சொன்னான், வாராவாரம் படம் பார்க்கிறோனாம், அப்பறம் ஒளிவும் ஒளிவுமாம்...!"

"அடி சக்கைக்குளும்... தொக்க எப்போ டி. வி. வாங்கினான், தெரிவிடு தெரியாதே!"

"அவன் வாங்கலை. மாடி போர்ஷன் காரர் வாங்கி யிருக்கிறாராம்..."

"அப்படி என்னுள் அவரை வேண்டுமானாலும் நீட்டு மொட்டை மாடிகளும் குடித்தனம் வரச் சொய்கி விடலாமே" என்றவன் தொட்டது "கமலா, டிவி என்னுள் கணியாச நாயகியும் நாயகியும் என்று வைக்க வேண்டும்" என்று இருந்தேன்.

"ஆமாம். போன வருஷம் உங்க அக்கா ரெரோடா முக்காயனு கார்டுல் மொக்கை பெக்ஸிலில் "விதை தெல் வாங்கலாம். இரண்டாவிரம் அனுப்புடாப்பா" என்று எழுதினாள் அப்போ கணியாகப் பணம் அனுப்பியாள்?"

"அடி கமலா அது கணியை... முழுக்... நான் சொல்கிறேன். நீ ஏன் அவரோடு மல அக்கை நினைவே?" - மாமிவா.

"கமலா நீ மயங்குகும் திக்க வேண்டாம்: வாய் விளாத்திற்கும் நினை வேண்டாம்... உனக்கு டெலிவிஷன் செட் வேண்டும், அவ்வளவுதானே? என்ன செட் வாங்கலாம்?"

"தொக்க சொன்னான், க. வி. டிவி செட் தன்னுள் இருக்கிறதாம்..."

"அவன் கணியாகச் சொய்கி விட்டான், சேட்டப்பட்டுப் பணம் கொடுக்க வேண்டியவன் நான் இய்யியா!"

"தொக்க தயையை ஏன் உருட்டினீர்கள்? கயிதன் போக வாங்கித் தருகிறேன் என்ருன்."

"அதாவது கயிதன் தொகை, தொக்கவின் பாக்கெட்டில் போவதற்கு, எனக்கு டிவி செட் வாங்கித் தருவான்!" - இதை நான் கரக்கச் சொய்கலியிலே.

"சரி, கமலா, தொக்கவிற்குச் சொய்கி அனுப்பு" என்றேன்.

நீடுவித்து நாட்கள் கழித்து என் வீட்டிற்குத் திரும்பிய போது என் வீட்டைக் கற்றிப் பெரிய கூட்டம் நின்று கொண்டிருந்தது. அதில், பாதி, அரை டிக்கட்டுகள், எங்கிருந்தோ தொக்கவின் குழல் கேட்டது: "அக்கா, பெரிய ஏணி வேண்டுமே!"

"போங்க..., போங்க..., என்ன கூட்டம்! இங்கே என்ன டிராமாவா போடலாம்?" என்று இரைந்து கொண்டே வீட்டுக்குள் நுழையப் போனேன்.

அப்போது ஒரு சிலப்பு முண்டாக - துண்டு பிடி - பரட்டைத் தலையன், "மேல் துரில்

டெலிவிஷன் அல்ல: துள்ளி விஷம்! "சுதந்தியன்"

உதா... கோட்டையா... இப்பிரை இம்மாதம்
சத்தம் போடுறா... தானேக்குப் போட்டி
கத்தட்டாக இவ்வாறு புதுக் குடியாது...
தாம்... இந்த மாதிரி ஆளுகளுக்கு வாய்ப்பு
வருது பார் அந்தச் சொத்து" என்று
சொல்லுகிறார்.

பெட்டென்று விவசாயி விட்டது. ஏ. வித்து
என் பக்கமிருந்து தப்பி வந்தாடு பக்கமிருந்து
விட்டார்!

"கமலா... கமலா... அங்கிருந்து ஆட்டி
கொடுத்த விட்டாயா என்று? அங்கிருந்து
வார்த்தை வேட்க வேண்டாமா?" என்று
இவ்வாறு சொல்கிறார்.

"என்ன அத்திப்பேரே... என்று தான்
கொடுத்தான் தொச்சு.

"அத்திப்பேரேயா... அத்திப்பேரேயா...
நீ எத்தனை இருக்கும்போது வேட்டை...
பூட்டை, செவ்வாய், சமுதாய நாட்டு வலி
வருவோம் எனக்கு வேண்டாம்."

"ஏன், அவர்கள் அத்திப்பேரே...? உங்களுக்கு
உவமத்தில் திருக்க வேண்டுமே இருந்தால்
போதும். ஒரு தான் வேண்டுமே இருந்து தான்
படிப்பீர்கள்... உங்களுக்குப் பிடிக்கிறது
என்று சொல்ல... அங்கிருந்துவருவதற்குப்
போ - அத்திப்பேரேயே வேண்டுமே அந்த சொட்
சொத்துக் கொண்டு வருவதும் என்று தான்
தான் சொல்வோம்... தொச்சு... அந்த அங்க
பெட்டென்று வந்தது எத்தனை எத்தனை கொண்டு
போ. எனக்கு அங்கிருந்து வேண்டாம் ஒரு
மண்ணும் வேண்டாம். வேண்ட வேண்டி
சுருக்குத் தாக்கித் தொட்டிப் போட்டுத்
தொட்டித் தொண்டு இருப்பது வானத்தையே
தேய்த்துக் கொண்டு வந்ததைத் தந்தேன்"
என்றார்.

"முருகேசா...! என்னத்தையும் சூழ
தப்பா" என்று தொச்சு ஆசையத்தைய
பார்த்துத் தரிசிக்க வந்திட்டார்.

"இரு... இரு... தொச்சு... அவரேயுடனாக
சுற்றி வேண்டாம்... கமலா... வேண்டிக்க
வாடு... கமலா பணம் இப்பிரை என்று
பார்த்தேன்... தொச்சு..."

"அத்திப்பேரே... பணம் என்ன பிராத்துப்
பணம். தான் தருகிறேன். முன்பு பண்ணை"

தகுபடியாகவே வேட்டைதரு. உங்களுக்கு
வந்திருக்கிறா? இந்தக் கமலா வந்திருக்கிறா
கமலா கொடுத்தால் எனக்கு எழுதுவது என்று
இருந்து தந்தேன்" என்று அப்பாவிமாதம்.
இந்த அங்கிருந்து அவர்களுக்கு அவ்வாறு
தொகுக் கிழிந்து விட்டதும் என்று எனக்குத்
தெரியும்.

"கொடு... தொச்சு... நான் பார்த்து
தான் வேட்டை வேண்டி பண்ணைக் கொண்டு
வந்து வேட்டை" என்றேன்.

"உங்களுக்கு என்று இப்பிரை... வந்தது
போட்டி கொடுக்கிறதற்கு... முருகேசா...
நீயே இருக்கி வா... அத்திப்பேரே இந்த
அங்கிருந்து துத்த ரூபாய் பக்கம் கொடுக்க"
என்றான் தொச்சு. இந்தத் தொத்துக்கு முன்பு,
தான் அங்கிருந்து பணம் தருகிறான் என்று
கொண்டே போவது இப்பிரை துத்த ரூபாய்
எனக்குத் தந்த கொடுக்கிறது!

"தொச்சு, அந்த எப்பிரை வந்தது"

"வேட்டையா அக்கா. அத்திப் போர் சொல்
வது ஒரு தொச்சு நான்கு வேட்டுக்கள்."

"பணத்தைக் கொடுக்காமல் அங்கிருந்து வந்து
வேட்டுத்து கொண்டு வந்தாயா தொச்சு?"
என்று என் பக்கமிருந்து வேட்டைத் தொட்டித்
என் அருமை மாமிமார், "அடியே கமலா.
நான் போர் இப்பிரைத்தான்..." என்று பிரகடன
புடன் ஆரம்பித்தான்.

தான் இவ்வாறு... "இத்தாயா சொக்கு,
உங்களுக்கு என்னம்" என்று திரித்துப் போகிற
சொல் எழுதித் கொடுத்தேன்.

இதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த என்
பக்கமிருந்து வாயெவ்வாறு படி. என் மாமி
வாயெவ்வாறு படிப்பதற்கு, வாயெவ்வாறு
வாயெவ்வாறு படிப்பதற்கு விழுந்த. தொச்சு
படிப்பதற்கு அங்கிருந்து இங்கிருந்து வந்தது
198, 199 அங்கிருந்து திரிப்பது விட்டிருக்கிறது!

அங்கிருந்து என் திருப்பதற்கு வந்த
குடியாத்தான் வட்டி அந்தந்த. அங்கிருந்து
படிப் பார்த்த எங்களைப் பெட்டையே இருந்து
புருத்தது. கமலா இருந்து சொல்லுக் கொடு
கிழிப்பது "இங்கு வந்திருக்கிற" கொடுக்கிப்பது
வித்திப்பது பார்ப்பதற்கு விட்டு அத்திருத்தன
குத்தித்தான் படி!

"உங்களை வேண்டாம் எத்த மட்டையாக
வந்திட்டார்...? கொடுக்கவந்தான் பார்த்து..."

"கொட்டியிருக்கிற இங்கிருந்து பணம் கொடுப்பது
அங்கிருந்து" என்றது ஒரு வாரம்.

இந்தக் கமலா பத்திரை விட்ட. "பெட்டி
எவ்வாறு வந்திருக்க... கமலா... இத்த
தான் உங்களுக்கு படிப் பார்த்த விடுவார்
அங்கிருந்து" என்றார்.

"ஏன் பக்கமோ, இங்கும் அங்கிருந்து வந்து
விட்டிருக்கிற. குத்திப்பது தான் வந்திருக்கிறது...
கொடுக்க... கொடுக்க" என்று எரித்து விழுந்த
தென்.

"ஏன் வந்திருக்கிறது... பெட்டி தான்
அங்கிருந்து கொடுக்கிறதற்கு... படிப் பார்த்த
தான் என்ன உங்களைப் பெட்டிக்குத் தெல்லுமா
படி" - இது வந்திருக்கிறது - வாயெவ்வாறு
என் பிரகடனத்தால்.

இந்தக் கமலா தான் ஒரு தொண்டு விழுந்த.
"இந்த மாதிரி குத்திப்பது வாயெவ்வாறு"

"கமலா... தொச்சு... இங்கிருந்து...
வந்திருக்கிற எப்பிரை ஒரு திருப்பதற்கு...
இந்த மாதிரி வந்திருக்கிற 198, 199 அங்கிருந்து
திரிப்பது விட்டிருக்கிறது...
இங்கிருந்து வந்திருக்கிற வந்திருக்கிறது!
இங்கிருந்து வந்திருக்கிறது...
- என்ன குத்தி"

வாழ்வு வந்தால் தன்னைத் தெரியாது... அந்த ஆண்டவனுக்குக் கண் இல்லைவே. தேவ. பவனி, வாங்கட்டா போவனாம். பெரிய ஆர்தர் ஓப் துரை மாநிலியே இவனுக்கு திண்பு... வாங்கட்டா... என்ற தீர்த்துத் தோண்டி போனார்.

"வயிசா... என்னம் தொண்டனம் வந்த விசா... புதி தெண்டியை என்னும். முதலில் அங்கென்றுவை செவ்வியாக்."

"அவளை ஒரு விரித்தல் இத்த மாதிரி இத்தியே விடுவட்ட வேண்டாம் என்று அப்போது தான் சொன்னபோது என் பெண்ணே தெண்டிய, இப்போ டுக்குகோ அவன்கை" என்றான் வயசா. தொண்ட சொன்ன மிகாட்டை தான் வாங்கிக்கிள் என்ற சொப்பம் எத்தனியோ வருஷங்களைப்போ ஆனாக்கிள்!

இத்த தூவத்திற் கிழமைபுன் செட் வந்த பாடியுக்கிள்.

அதன் கிழியும் தண்டு பீடி அமைரும் வகையருக்குள் வந்து, செட் வரக்கிள் என்று தான் சொன்னதை நம்பாமல், என்னு 'வாழ்வு' வந்திருப்பதாக இருந்து விட்டுத் சென்றார்கள். அத்தடில், வாழிப்புத்திற் கிழியும் பிழிபுத்த புத்தெழுந்த தவம்சப் படுத்திவிட்டுப் போனார்கள்.

இத்த சமயம் தொண்ட வந்தான்.

காந்தகாவில் டி. வி. செட் வந்து இதன் கிழை குழந்தையைத் தாக்குவது போல் தாக்கித் தொண்டு வந்து பெண்கு மேல் வைத் தான் தொண்ட. அங்கென்று வயிசின் இனத்த தான், கவிக்கைப்போட்டாக். படம்வந்தது.

"என்ன வயசாமிக்குத் திருப்பியா? அத்திப் பெரிய திம்பதியாப் படம் பாருங்க! ஒரு சமயம். இது இன்னமும் செட் என்று பெயரே தவிர, வாங்குங்கள், டிராங்கப்பாந்தர், காவில், வீதார் - பட்டும் எல்லாமே இம் போர்ட்டு... அமைக்கிள் அங்கித் தொண்டு வந்திருக்காங்க டிராங்கிவிருந்து... சி. தான் விரை... விரைக் கவா... என்று விடை பெறப் போனவனில் என் மாமியார்,

"இத்த தொண்ட. தாது அப்பார் பாரு. பரவனுக்குக் கொடு. புது புதிசெட் வந்ததத் கை வந்தி" என்று சொன்னிப் பெரிய தூக்கம் அவனிடம் கொடுத்து அனுப்பினார். என் கிட்டிய இருக்கும் போது என் மாமியாரைப் போத எக்கப்போர்ட்டைப் பார்த்துமுடிவாது!

அடுத்த சே இவருக்க டி. வி. வயசியான் பார்த்தார்கள் என் மகனையும் மாமியாரும். செட்டுப் போட்டாக் கட இப்பினித் தெரியாத என் மாமியார் இப்பினித் திழ்ச்சினை விடாமல் பார்த்தார்கள், என் மகனியோ, குறும்பு எழுப்பி, பந்தி வளர்ப்பு போகாத திழ்ச்சி கிழியும் ஆரவத்துடன் பார்த்துத் குறிப்பு எடுத்து வைத்துத் தொண்டாக்.

புதி வந்ததிலிருந்து இவரை சாப்பாடு வேறும் கோற - கொடுதாம்.

இரு வாரத்துக்குக் கடைக் பெட்டை ஒரு வதும் செந்தி பரவி கிட்டதாம், சமயம் கைக்கெல் என் விடு திப்பி வித்ய ஆம் பித்தது.

குழந்தையின் திண்பு தொண்டி அங்கென்றுக் கைக் கவிரல் குடிவாது. இவன் வெண்கல கிழந்தவனாகத் ஒரு வயம் உயி வாழ்வோ, அதன் இவன் கவையோ குடிவாது. வேறுபடுத்தி ஒரு வெண்கல கப்பலுமே, கப்பலுமே குழந்தையாகுத் எந்தோடியாது. எத்தனியோ ஆர்த்தைக் அவத்தகை வந்த திண்புக்கு திண்புத் தகைவி வந்ததாம். குழை வந்தோடியுக்கிள் குழந்தை வளர குடிவாது. இவ் வெண்கலகித் கை கவர குடிவாது. — ரகுநி.

தொண்டி. வி. ச. வாழ்த்தாம்.

இடம் கிடைக்காத என்ன குழைவையே வந்து திரித் செந்தவிரலும் வண்டு.

படம் வந்தது சொண்டுகுக்கும் போது "மாமி, குடிக்கத் தண்ணீர் இருக்க" என்று செட்டைக்குத் சென் சொன்னதும், "பாத்துக் காடு இருக்கு" என்று செட்டைக்கு ஊக்கு வழி காட்டுவதும், "கிட்டியப் பாட்டித் மாமித் கட வைத்துத் கொடுங்க" என்ற சொர்க்கைகளைக் கவனிப்பதும், "என்டா சனியன், மாமி கிட்டித் காப்பியெட்டியேயே?" என்ற சாப்புகளைக் கவனித்துத் கத்தம் செட் வதும் என் மகனிடக்குப்போதும் போதென குறி கிட்டித். கட்டகார்த்து படம் பார்த்த அமைந்து குடிவாக்கிள் கடகார இடம் இருத் தாக் தானே, முதலாகது!

என் பூச்செடிக்க மட்டும் பாழாகிவிடும். செபா செட், காப்பியெட், என்மாம் தன் மகனத்தன். தூக்கனிக் கைத்திருத்த டாக் கிள், கொடுப்புக்க, இவ்வாறு வாங்கிப் போன புத்தகங்கள் போன்ற பன அப்பெய் ஆகித்.

படம் பார்த்துத் தொண்டுகுக்கும் போது தக்கம் என் செட்டித் தொட்டாக்... "செட்... குதியமத்த செட்டா... செண்ட் தாக்கிடாக் இருக்கும்" போன்ற கவெண் குன் வேறு காப்பும்.

குடிவாது என் செட் செட்டுப் போய் கிட்டித். அம்மாத் என்று குடிவாது தக்கித் குறித்தித்.

கிப்பெருக்குக் கொடுத்தென், திண்பாகம். "என், ஒரு வாங்கு போவிருக்க. அது டிராங்கிவிருத்ததான் வானும்" என்ருர் மெக்கனிக்.

"அத்த டிராங்க் கப்பெனி திண்பாகி கிட வேண்டுமே" என்று என்விபதியாமல் என் மகம் பிளாந்தித்தது.

கண்மையன் சொந்திடுக்க இன்னும் செட் கிப்பெருக்கிவிடும். அத்ததான் என்ருன் இத்தக் கண்ணையையே எழுத குடித்தது. செட்டினிக்கு 'செட்' அன்ன அது: என் மக அமைதி என்ற பாலிக் ஒரு சொட்டு கிழை!

தன்னைப் பற்றிப் நினைத்து இப்போது மண்ணில்
வழிபாடு செய்து கழிந்தவன் இவ்வாறு நினைப்பது
நினைவு மறப்பதற்குப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறான்
மாணியன் அவரை கிழித்தெரி போடிக் கொண்டு

பல வருஷங்களை
கொண்டிருக்கிறான்
பண்புரிந்து விடப்போது
கொஞ்சமுக்குடனாக
கொஞ்சமுக்குடனாக
சத்தி கொஞ்சம் கொஞ்சம்
கொஞ்சம் கொஞ்சம்

அவன்
சித்திரமாக
கொஞ்சம்
கொஞ்சம்
கொஞ்சம்

இந்த மாயாபுரியானது
கனவானது கனவானது
படி தருவதற்கு

மகிழ்ச்சி
கொண்டு
கொண்டு

மாயாபுரி என்பது,
கனவானது கனவானது
கனவானது கனவானது
கனவானது கனவானது

சித்திரமாக...

சித்திரமாக...
பார்க்கும்
மேற்கும்...

செல்லாமை, சே மனம் பார்த்து
கொண்டிருக்கிறேன். (செல்லாமை)
அது, சே மனம் பார்த்து, கொண்டிருக்கிறேன். (செல்லாமை)
கொண்டிருக்கிறேன். (செல்லாமை)

செல்லாமை, சே மனம் பார்த்து, கொண்டிருக்கிறேன். (செல்லாமை)
செல்லாமை, சே மனம் பார்த்து, கொண்டிருக்கிறேன். (செல்லாமை)
செல்லாமை, சே மனம் பார்த்து, கொண்டிருக்கிறேன். (செல்லாமை)

ஒரு ரகசியம் இங்கே உறங்கிக்கொண்டிருக்கிறது!

கண்ணா சுப்பிரமணியம்

அந்த மனிதனின் கைகள் மூலம் தன் சொல்லோசனங்கள் கொண்டு நிறுத்தினான் ஸ்ரணி. அவன் அந்தக் கைக்கு ரெகுலர் கன்ட்ராக்டர். காகரத் கன்ட்ராக்டரே மனிதனின் கைப் பையன் இறங்கி ஓடியவர்தான்.

"இந்தாப்பா, தான் வந்து நானியாச்சு. என்னுடைய நிக்க முடியலையே. என்னைக்கு முத்தியே கொடுத்தது அனுப்புங்கப்பா."

மிறகி ஒருத்தி கட்டத்தின் ஹாஸ்ய முடியாமல் ஓர் ஓர்மாக நின்று கைகரத்தின் மூலம் கொடுத்தான். அங்கிருந்த பரபரப்பின் அவசியமாகும் கைகரத்தின்மீது.

"எனக்குச் சீக்கிரம் கொடுத்ததுங்கப்பா. உடம்புக்கு முடியலையே."

கைகளில் திசைவிடுத்த பரபரப்பை நெடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்த ஸ்ரணி யின் காதில் அவனுடைய குரல் விழுந்தது. அவன் பார்ப்பது அவன் இருந்த பக்கம் நிரம்பியது.

எங்கோ, எப்போதோ பார்த்த முகம்! காகர விட்டு இறங்கியவர், கைகளிலுள்ள வந்து நின்று சற்றுநேரம் அவசியம் பார்த்தான்.

அவனுக்குப் புரிந்த விட்டது.

"ஆயா! நீ எங்கே இங்கே வந்தே?"

அவன் அவனை உற்றுப் பார்த்தான். அவனுக்கும் அவனை அடைபாணம் கண்டு கொள்ள அதிக நேரமாகவில்லை. அவன் முகம் மித்ச்சி யால் மலர்ந்தது.

"யாரு, ஸ்ரணியா? நீ நம்மா இருக்கி யாப்பா? பேசியவனா வளர்த்திட்டியோ? ரொம்ப சந்தோஷம். உங்கலாம் எங்கலாம் ஆயிடுச்சா?"

"ஓ...!" என்றான், "வளிதா! இங்கே வாயைத் தாவித் குரல் கொடுத்தான்."

வளிதா காரிவிருந்து இறங்கி வந்தான்.

"நான் அடிக்கடி சொல்வேனே, கொடைக் காளைய நான் படிக்கிறேனா ஒரு ஆயா இருந்தா; எங்கே தன் பிள்ளை மாதிரி தங்கை கைகரத்தையாண்டு. - அந்த ஆயாதான் இங்கே."

"அப்படியா! ரொம்ப சந்தோஷம். இங்கே உங்களை மறக்கிறேனென்கிறேன். எப்படியும் உங்களைப்பற்றிச் சொல்லிக்கிட்டே இருப் பாங்க."

மிறகியின் முகத்தில் பெருமீதம்.

"ஆயா! நான் அந்த ஏசுவின் கிழந்தையோ! நான்பாத்தினியே, அதை எங்க மாமாவிடம் சொல்வேன். அவர் உங்களைப் பார்த்தாலும்தான் வந்தார். அதுக்குள்ளே நீ

கைகரவை விட்டுப் போயிட்டே. எங்கே இருக்கேனோ தெரியலையே. ஏமாற்றமாத் திரும்பி வந்திட்டோம்."

"ஆயாப்பா, என்னுடைய அதிகமா வேலை செய்ய முடியலையே. நாலுத்தான் போனென்னு சொல்லிட்டு வந்திட்டேன்."

"அதெல்லாம் இருக்கட்டும். இப்ப எங்கே இருக்கே! என்ன செய்யே? அதைச் சொத்து."

"அங்கே இருந்த வந்தேனெடுத்த இங்கே தாம்பா இருக்கேன். அடுத்த நேரமே வந்து வந்தேனென்கிறேன் ஒரு குடியை இருக்கே. அநெய்தான் வந்தபோட்டு வித்து நினைவம் கொண்டு இருக்கேன்."

அவன் அவனைத் தன் விட்டபுறம் வரும்படி அழைத்தான். அவன் பிறகு ஒருமுறைவருவதாகச் சொல்லுன்.

ஆயாவுக்கு இரண்டு நினைவங்கள் உடல் தளம் சேல்கள். ஸ்ரணி கண்டிருந்தது. ஸ்ரணி டாக்டரை அழைத்து வந்தான். பூரண குணம் உடலில் சிறிதாடல் ஆகலாம் என்றதோல் தையும். அவனை வற்புறுத்தித் தன் விட்டபுறம் அழைத்து வந்து விட்டான். நான்கு நினைவம் அவனுக்கு தளம் ஒப்படி. சற்று குணம் உடல்தளம் போல் காணப்பட்டான்.

ஸ்ரணி தன் பங்காளனை அவனுக்குச் சற்றிக் காண்பித்தான்.

பங்காளனைச் சற்றி அழிய தோட்டம்; அந்தநாள் பராமரிக்க வேண்டியவர்கள். அனைத்துமே பார்த்துப் பிரமித்துப் போனான் அவன்.

அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கையில் டெலி போன் மணி அடிக்கத் தொடங்கியும், அவன் கிணரத்து சொல்லுன். அவன் அவனைத் தொடரித்து வந்தான்.

நான்கின் மெதல்வரவை அவன் கைகள் விப்போடு பார்த்தான். காகரத்து நேர் மனோக மாட்டப் பட்டிருந்த பேசிய படம் அவன் பார்வையில் பட்டது. படத்தில் இருந்த அந்தச் சம்பிரமண மனிதரைக் கண்டதும் நினைவில் ஒரு மின்னல் மலர்ந்தது. சற்றுநேரம் பார்த்து விட்டு மீண்டும் அதிகம் கைகரப் படுத்தான்.

"ஆம். நினைவாளத்தமேதான்!"

பார்ப்பது அங்கே நினைத்திருக்கையில், இரண்டையும்தான் நினைத்திருக்கையில் எங்கெந்த தொடர்ணாம் அவனைச் சற்றிக் சற்றி வந்தன.

மதுகரையின் வடக்கு ஆயணி மூலத்திலிருந்து ஒரு பங்காளனின் வேலை பார்த்து வந்தான்

கண்ணம்மா: அந்த வீட்டில் ஒரு வயோதிகத் தம்பதி மட்டுமே வசித்து வந்தனர். அவர் களுடைய மகன் வெளிநாட்டில் இருந்தான்.

வீட்டு வேலைக்காரி எப்பதையிட, வீட்டு நிர்வாகி எப்பதே கண்ணம்மாவுக்குப் பொருத்தமாக இருக்கும். வீட்டு வரவு, செலவு, கடை கணனிக்குப் போவது எங் ளாமே அவந்தான். அந்த அளவுக்கு அவர் களுடைய தம்பிக்கைக்குப் பாதிரமாய் விளங்கினான் அவன்.

நித்தியானந்தத்தின் காய்கறிக் கடையில் தான் அவன் தினமும் வீட்டுக்குத் தேவையான காய்கறிகள் வாங்குவது வழக்கம்.

அவனுக்கு வாடிக்கையாளர்கள் அதிகம். அவர்களில் கண்ணம்மாவும் ஒருத்தி.

நாளாடைத்தலில் அவர்களுக்குள் ஏதோ ஓர் இனக்கம் உண்டாவதை இருவரும்

உணர்ந்தனர். சின்னச் சின்ன சம்பவங்கள், அரித்தமற்ற சில ஜாடைப் பேச்சுக்கள், அரித்தமூன்று பார்வைகள், இனம் புரியாமல் ஒருவரையே ஒருவருக்கு ஏற்பட்ட பற்றுதல் இவற்றின் மூலம் ஒருவர் இதயத்தில் ஒருவர் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இடம் பிடித்துக் கொள்ளலாத அவர்களால் தடுக்க முடியவில்லை.

இப்போதெல்லாம் அவன் காய்கறி வாங்க வந்தால், கூட்டமாக இருக்கும்போது அவ னிடம் அதிகம் பேசுவதெல்லாம் தனியே சத் திக்கும்போது அத்தரங்கங்களைப் பதிவாழிக் கொண்டனர். அப்போது அவனிடமிருந்து வரும் வாக்குறுதியையும், செவிலிரப் பேசும் கேசி மொழிகளாலும் மூலம் நாணித் தலை குனிந்தபடி அவளை ஒருக்கண்ணால் பார்த்துப் பரவசம் அடைவான் கண்ணம்மா. அந்த நாளைத்திலும், அவளைக் காணாத துடிக்கும்

கொண்ட அங்காக் கட்டுப்படுத்த முடியாத நிலை. அவர் அவரை விடாமலிருந்து பார்க்கும் போது, செவ்விறழவனின் குறுகலான கொஞ்சி விளையும்.

நிதிப்பாளர்தம் தம் கண்ணாற்றை அவ ளுடைய பெற்றோரிடம் கொண்டு அவர்களின் எதிர்ப்பையும் பொருட்படுத்தாமல் நிரூபண ஏற்பாட்டைச் செய்கிற தனித்து விட்டதை அறிந்த அவனுடைய உணர்வுதான் அவன் தெய்வமாகவே காட்சியளித்தான்.

அன்று காலை மழையும், மத்தரவுமாய் இருந்தது. எங்கெங்கு கூடப்போடு வெளியில் வந்த கண்ணாமா. நிதிப்பாளர்தத்தில் கடைக்கு வந்ததும் அவன் தன் திப் பெருக் குடன் பார்த்தான். அந்தப் பார்வை அவனுள் ஏதோ ஒரு வகைத் தோர்ச்சியை ஏற்படுத்தி விட்டது. அவனுள் அவன் இமைக்காமல் பார்த்தான். இருவரும் பார்வையில் ஒருவரை ஒருவர் கிழங்குக் கொண்டிருந்தனர். இவற் றையும் தன் பங்கிற்கு மதிப்பிட்டு நெகிசித்தது. வானம் வேறாகப் பங்குவிட்டு நெகிசிக்க ஆரம் பித்தது. நேரம் நழுவிக்கொண்டிருந்தது.

வேகமாக துதிக்கொண்டிருந்த பழை ஏற்று வதுக்கே ஆரம்பித்தது. காற்றின் உற்சவி கடைகளின் நீர்த் திவிரமனை வேகமாக விசி வடித்தது. மேலே போய்விட்டிருந்த

பெரிய தார்ப்பாலை ஏடுத்துக் கடைவீதி ளின் பகுதியை மறைத்தான் நிதிப்பாளர்தம். அவனுக்கு ஒத்துழைக்கவில் அவர்களுக்கு கெட்டியை ஏற்பட்ட கரங்களைப் பங்கித்தான் கண்ணாமாவிடம் உடல் ஒருமுறை சிவிர்த்தது. அவன் வேகமாகப் பிங்கவாங்கிக் கொண்டான்.

மழை பெய்து கொண்டிருந்தது. உய்கை ஏரே இருட்டு.

இவ்ளடு நிழல் சிவங்கலையில் போக இரு வரும் காணப்பட்டனர். அந்தத் தொற்றம் அவன் உணர்வைத் தட்டிவெல்லப்பெய்க்க வேண்டும். தனிமையும் அந்தர்த் தூப மிட்டது. அவன் ஏக்கத்தோடு பார்த்தான். பார்வையில் பக அந்தங்கை பிரதிபலித் தது. ஏதோ ஒரு வெறி அவன் ஆட்டுவித்தது கொண்டிருந்தது.

"கண்ணாமா!..." ஏக்கத்தின் தொனி வந்ததெனில் இவ்ளடுபோட அவன் அவன் மேல்புற குரலின் அழைத்தான்.

"வேண்டாதது..." கெஞ்சல் பாவனை போது அவன் சொன்னான்.

"நான் தான் உங்களைக் கண்ணாமா பன் னிக்கப் போறேனா!"

"அதுவரை பொறுத்துக்கொள்."

"இப்ப என் நினைவைப் நீ நினைப்பை பார்த்தியா?"

"புகியது. ஆனால் என் நினைவையும் உணர்ந்து பார்த்ததானே அதற்கு மதிப்புக் கொடுக்க முடியும் இருக்கு."

"அப்படியானால் நீ என்னை ஏற்படுத்தி விடியா?"

"இப்போ. ஏதோவுப்படுத்த முடியாம இருக்கிறேன்" என்று நினைத்தான் படலேன்."

"என் உணர்ச்சியை நீ கொஞ்சமும் மதிக்கிறேன்."

"நான் மதிக்கிறேன். ஆனால் நம்ம தாட்டுப் பெண்களுக்குள்ள மதிப்பும் கெடக்கூடா துமனு நினைக்கிறேன்."

"நான் இப்ப எப்படியும் உங்களை அடைந்துகொள்கிறேன்."

மோகத்தினால் பரிபூரணமாக அவன் மன னை மறைத்துக் கொண்டிருந்த அந்த நேரத் தில் அவனுடைய சொற்கள் விடுபொலியில்லை. அவன் அவனுடைய வந்தான். அவன் பிரண்டு ஒதுக்கி வெளிப்பேர எத்தனித்தான். வெளியே மழை ஞாக்கத்தையுடையக் கொண்டி கொண்டிருந்தது.

அவன் வெறி பிடித்தவனிடம் போக வந்து அவன் கையைப் பற்றினான். அவன் தன்னை விடுவித்துக் கொள்ள முயன்றான். அவன் பிடித்திருந்த பிடி இறுகிறது. அவன் பங்க் கொண்டமட்டும் ஒரு நிமிஷ நிமிஷினான். எதிர்பாராமல் அவனுடைய முழங்கை அவ ளுடைய கண்ணத்தின். ஏதோவளாக நடக்கும் விபத்தையிப்போல், அவர் பங்கு அறைந்தார் போக பட்டது. அப்போது பங்கி கொண்ட மின்னாறுகள் இடிவெள்ளை அருகில் எங்கோ கிழங்கு அவன் காணில் கிழங்கு.

அவன் கைப்பிடி ஏற்றுத் தள்ளத்தது. எத் தார்ப்பத்தைப் பவன்படுத்திக்கொண்டு, அவன்

"இப்போதைய அங்கைகளின் எதிர்ப்பைக்கு ஏதும் தகுதியில் வந்து மக்களுக்குத் தகுதியில் அங்கக் கூட்டிடு கண்ணாமா. இது எப்படி இருக்கிறதென்று. நிதித் தகுதி கொண்டவர்கள் கண்ணாமாவிடம் பக லை போவதெனில் என்ன ஒரு முட்டாள்தனம். எது போனதெனில் இருக்கிறது. எதற்கு எதற்குத் தங்களைத் தகுதியாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எதற்கு எதற்கும் பெற்றுக் கொண்ட என்ன என்று கண்ணாமாவிடம் நினைத்தாலு மூன் அவன் என்னவோ எதற்குக் கொண்டிருந்தான்."

—டி. பி. மெல்லா 1928-ம் ஆண்டு எழுதினார்.

சுருதினார்.

வெளிப்பெயர் மகமதுவின் தீவிரத்தையும் சொன்ன மகமதுதான்.

திருக்குறட்டாளாக அவன் அவன் கடைப் பட்டமே வரவில்லை. அவனுக்குப் பார்த்தவெல்லாம் என்ற ஆவல் உத்தியது. நடந்துவிட்ட நிகழ்ச்சி அவன் மனத்தைக் குடைந்தது. அவன் கோபத்தின் இருப்பால் என்ற பயம் தெரிகைக் கட்டது. அன்று தப்பித்து விட்டதில் ஏற்பட்ட ஒரு நிம்மதியும் உணர்வதை இருபுறம் குறுமைப் படுத்தவே செய்தது. அவன் கடைக்கு வந்து, தனிமைக்கான நேரத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் உண்மையாக.

"அங்களுக்கு நடத்ததற்கு நான் சொம்ப வகுத்தப்பட்டுதேன்."

"நான் எத்தோஷப்பட்டேன்!" கோபக் குழறல் அவனிடமிருந்து வாரித்ததைளால் வெளிவந்தது.

"என்மேலே தப்புள்ளு என்னை மன்னிச் சிறுக்க."

"இப்பே, என்மேல்தான் தப்பு. உண்ட வனையெல்லாம் கைவைப் பிடிச்ச இழுக்க தான் யாரு..."

"கண்டவள்ளு சொல்லாதீங்க. உரிமை உள்ளவன்தான்."

"எனக்கு உரிமை உள்ளவன் என் காலில விழுத்தாய் போதும். தெருவில் போதவ எக் கான் என் காலிலே வந்து விழுவேண்டாய். வேறு யாருமே தல்லவனுக்குப் பார்த்துக் கல்பா ணம் பண்ணிக்க. நானும் வேற ஏற்பாடு பண்ணிட்டேன்."

அவன் அதிர்ச்சியில் நினைவூற்றியபோதான். சிறிது நேர மெனத்திற்குப் பின், ஏமாறி தத்தின் எங்கிலிவிருந்து பேசினான்.

"நான், இதுவரைக்கும் எத்த ஆம்பினை வையும் மனசால் நினைச்சேதோ, ஏதெடுத்துப் பார்த்ததோ விடையாது. உங்களை மனசார விற்குப்பிட்டேன். நீங்க எத்தன்கலைஞ் ளும்தான் பூராயும் இப்படியே இருந்திருப் போதேன். யோசிக்க தலை முடிவாகச் சொய் துங்க. நான் அப்படிமா உங்க கோபம் தணிஞ்சதும் வரேன்."

அவன் இதயம் நடத்தான்.

"நீ திரும்பவும் இங்கே வர வேண்டாம். இதுதான் என் முடிவு!"

அவ்வு கரக்கும் இடையத்தான் அவனுடை யது. ஆறும் இன்று... பிடிவாதமும், வறட் டுக் கொளையும் ஒன்று சொந்தது. உத்த இது யத்தைப் பாண்டியாகி, இறுக்கி, இத்தகைய பதில் அவன்மீது விசை.

அத்தகு இரண்டு தினங்களிலுக்கும் பின் அப்பேதவின் மனத்தில் ஒரு நப்பாணை. அவன் கடைப்பக்கம் வந்தான். அவனுடைய நினைவில் மாற்றமில்லாததை அறிந்து வேதனை யோடு நிரம்பி விட்டான்.

அவனுக்கு அவ்வுக்கி இருக்கப் பிடிக்க லில்லை. இதுபற்றிய ஏதோ குடைந்தது. மனம் கலந்தது. வேலை செய்வியை, உணவு உட்கொள்ளியோ முடியவில்லை. தஞ்சையி லுள்ள அவனுடைய தூரத்து உறவினர் வீட் டில் சில நாட்கள் இருந்தான். அங்கும் நடத்த

"இதுக்கு முன்னே எங்கே வேல் பார்த்தீங்க?"

"எக் மேலவியே."

"அட, ஏன் அந்த வேலையை விட் டுடங்க?"

"நான் விடலு. அவங்கதான் அனுப்பிச்சுட்டாங்க."

"எனும்?"

"ஒரு காலம் சொம்ப உதரத்திலே ஒரு நெளவியாட்கில் மறத்துக்கிட்டுத் தேன். சொம்பக் குள்ள இருந்தன. இவ்வளவு குளிருதே, வேலையைக்கு இதனை பென் 'ரீபேன்' என்று நினைத்து அந்த ஆகிய்ணட்டேன். அதுதான் காரணம்."

"எங்கே எழுந்தீங்க" எகத்திலிருந்து 379.

போன திகழ்ச்சிகளும், கட்டை முடியாமற் போன ஆகையாலும் அவனின் செத்திரவதை செய்து கொண்டிருந்தான்.

தஞ்சையில் அவனுக்கு அறிமுகம் ஆன ஓர் ஆவலியோ இந்திய மாதுலின் பொரிசாக, கொண்டக்காளையில் ஒரு ஹாஸ்டலில் ஆயா வாக வேலையில் சேர்ந்து விட்டான்.

அங்கிருந்த சிறுவர், சிறுமியர்கள் கட்டைமற் ற பேச்சையும், குறும்புத்தனமான விளையாட்டுக் களையும், துறுதுறுத்த கைகளையும் அவன் ரசித்தான். அங்குள்ள குற்றமியும் அவனுக் குச் சற்று ஆனந்தத்தை அளித்தது. கொஞ் சம் கொஞ்சமாகப் பழைய சம்பவங்களை மறத்தது. நாளடைபட்டதில் ஒரு மாறும் யாழ்க்கையைப் பெற்றெண்டான். எத்த னையோ சிறுவர் சிறுமியருக்கு அவன் தாயாகவும் ஆயாவாசையும் இருந்து வணங்கு ஆளாகி விட்டான். அதில் ஒரு நினைவும் கண்டான். அவர்களில் ஒருவன்தான் முரளி.

முப்பது ஆண்டுக் கருண்டோடி விட்டன.

தித்தியானந்தத்தின் வயோதிகத் தொற் தும்தான் அந்தப் படம் என்னுதும், அந்த முகச்சாயல் அவனுக்குச் கட்டென்று காட்டிக் கொடுத்து விட்டது. எவ்வளவு நாட்களாய் அவன் இதயத்தில் வைத்துப் பூழித்த முகம்! எங்கு திரும்பினாலும் அவர் முக பிம்பத்தைக் கண்டவன் தானே அவன்! அவனுக்குத் தலை சற்று வழுக்கை விழுந்திருக்க வேண்டும். படம் தென்கிய படுத்திற்று.

அவன் மட்டுமென்ன?

எனும் தன் சொந்தக்காரன் அங்குப் பிராண்டி விட்டிருந்தது. உலர்த்தி உருக் குன்றித் தேகம். முற்றிலும் சொகமாய் எழுதப்பட்ட வாழ்க்கைச் சித்தந்தின் கடைசி அத்தியாயத்தில் இருந்தான் அவன். அவனது மக காக்ஷன் நடுங்கிக்கொண்டிருந்தது.

"என்னை, ஆயா! அந்தப் படத்தைப்போ பாக்கிறேனா? அந்தான் என் மாமன, என்னை வளர்த்து ஆகாசியெயர்." உன்னைவிருத்த வந்தான் முறளி.

"இந்த வீடு, ஆக்தி எக்களம் அவருடைய பதனான். ம... போயிட்டார்."

குதிரைமரைய வந்த முறளி இதை மொக்தி விட்டுச் சொகமாய் அவனருகில் நின்று.

கண்ணாமர அநிக்சியாக தாக்குண்டான். அவன் இதயமும் ஒருமுறை குதும் கிற்ற.

உன்னைவிருத்த காய்பி வந்ததுமொக்தி வந்தான், வளிதா!

"ஆமா, பாட்டி! இரண்டு மாசம் ஆகி, அவர் போயி. ஏதோ இந்த வளிசெய்ய படுத்திருக்கும்போது தான் உயிர் பிச்சுவிட்டுது."

வளிதா அங்கிருந்த களிசெய்தைக் கட்டிக் காட்டினான்.

"அதோ! அதுதான் அவர் சிவன வயிசெய் எடுத்த போட்டோ!"

வயதுபுறம் இருந்த வாகைப்படிக்குமேகை மாட்டப்பட்டிருந்த படத்தைப் பார்த்தான் ஆமா. எழுந்த இரண்டு அடி எடுத்துவைத்து

உன்னைப்பாகக் வளித்தான். அவன் இதயத்தில் மறைந்திருந்த அந்த உருவம் தூசு தூசுக்கப்பட்ட கண்ணாடி மாதிரி துக்கிய மாகத் தெரித்தது.

"போயிட்டக்களா!..."

சோகம் அவனது நெஞ்சைக் கணமாய் அழுத்திற்று.

"அவர் என்வளவொ சம்பாதித்தார். ஆறு அவர் வாழ்க்கைசெய் நிம்மதியே இன் காமப் போக்கி ஆமா."

முறளி சொக்திக்கு மொக்தி போனான், அவன் அவனைப் பார்த்தான்.

"ஆமா, ஆயா! அவர் மதுரைவிலுக்கும் போது ஒரு பெண்ணைக் காதலிக்காராம். அவன் சொக்ய நகலவாராம். ஆக்திக்குக் கண்டாயே தெருப்பா இருந்த அவ, இவர் மெகை சொக்யப் பிசியமா இருத்தானாம், அவருக்குத் திரோகமா ஏதோ நடத்துக்கிட்டாராம். அது நிம்மதி இல்லாமதான் எக்ளெ எடுத்த வளித்தார். தான் அவிரோட தக்கிசி மகன். தான் வந்த பிறமும் அவர் கவனிவாய் போக்க மூடியென."

"தீவ என் நினைவாகவே இருந்தீய்களா!... அது என் பாக்சியெய்தான்..."

கண்ணாமரவுக்கு உடல் இயலாக நடுங்கி ஆய்வித்தது. கமாளித்துப் பார்த்தான்.

"அவன் எப்படியும் கண்டு பிடிக்கி காமத்து அடிக்கடி மதுரைக்குப் போய்த் தெரிஞ்சு இடக்கலிசெய்யலாம் கிசாரித்துப் பார்த்தார். பவலிக்கே. ஒக்வொரு தடவைவும் அவர் எமாத்து போய் வருவதைப் பாக்கிப் பரிதாபமா இருக்கும்."

"எக்ளெ... எக்ளெத் தேடி அங்குசில் களா!..."

கண்ணாமரவின் உடல் வளித்தது. பட படப்பு அநிகமாவிற்று.

"அவ எக்டே இருத்தானும் என் நினைவாகத் தான் இருப்பா. அவ எக்ளெத் தொடச் சம்ம திக்கென்னுதும் மாணசிகமா எக்ளெத் மனை வாகத்தான் வாழுகன்னு அடிக்கடி சொக வர். அவ நினைவெய்ய கடைசியரை கல் மகனெயே வண்ணிக்காமல் போய்ச் சேரித் திட்டார்."

சொக்திக்கு மொக்தி வந்த முறளி, கண் களம்மனைக் மூகத் தொற்றத்தில் ஏற்பட்ட மாறாதது கண்டதும் திருக்கிட்டான்.

"ஆமா!... என்ன செய்யுது உகக்கு?"

"ஒக்வொய்க்கெய்யா. சொக்து மாசத் துக்கு ஒக்வொய் ஒருதான் என் கிதலிசெய் ஏதோ அடிப்பட்ட மாநிசு வளிச்சது. இன் கை வகரக்கும் அந்த வளி திரெய, இப்ப சொக்ய அநிகமா. இருக்கு" என்மகன் தெகிகைப் பிடித்துக் கொண்டான்.

மேற் காய்விருந்த அவனை அவனும், வளி தாலும் பிடித்து அருகில் கிடத்த அந்த களி சேகில் படுக்க வைத்தனர்.

அப்போது அவன் அவர்களுக்குப் புரியாத புரோக அந்த ரகசியத்தைத் தன் இதயத்தில் வைத்துப் புட்டிவிட்டுத் தன் இதயத் துடியைப் தூத்தி விட்டிருந்தான். அவன் கண்ணை அந்தப் படத்தில் நினைத்து நின்றுருந்தான்!

“கொண்டவா! உனக்கு சிபோகா!”

விட்டியிருந்து எழுந்து வந்து சிவசிகர
எடுத்துப் பேசினான் கொண்டவா. “ஹயோ,
கண்டவா விவா!”

“ஹயோ, இ அம் ராஜா விட்டியிடு!”
நுண்ணம் கொண்டவாவுக்கு தாக்கு மெய்கை
விட்டியில் விட்டிக் கொண்டது. “இவர் எத்த
ளாக சிபோகா சொல்லுகிறார்?”

மறுமுனையில் குரல் கேட்டது. “ஹயோ,
கண்டவா தானே? என்ன பதிலேயிடுகிறார்?”

“ஆ... ஆமாம்... ஆமாம்... கண்டவா
தான் பேசுறேன்... சொல்லுக்க!”

“தோ, தோ... இது ஒரே விட்டிக் கொண்ட
கண்டவா விவாவிட்டியிடு... நேரே மனம் விட்டுப்
பேசு கொண்டு!”

“என்ன பேசப் போகிறார் இவர்? என்னிடம்
நேரில் மனம் விட்டுப் பேசு என்ன இருக்கு?

கேட்க வேண்டியதைப்பெண்ணம் பெண்
பார்க்க வந்தபோதே கேட்டு விட்டார்களே?...
ஒருவேளை என்னும் பிடிக்கலென்கள் பெண்ணு
கொண்டப் போகிறார்? அப்படியானால் ஒரு
வாள் வார்டுக்கு எழுதிப் போடலாமே?... அம்
எது வந்தார்களே சீரெண்ணம் அறிவாரா
கொண்டுமெனக் கேட்கப் போகிறாரோ?...
அதை அப்பாவிடம் கேட்கலாமே...”

கண்டவாவிடம் மனத்திய எண்ணக்கள் அங்க
போகின.

“ஹயோ... என்ன பதிலேயிடுகிறார்?...
மறுமுனையில் குரல் கேட்டது.

“ஒன்றுமில்லை... அப்பாவிடம் பேசிக்
கொண்டவாமே?”

“பேசிக் கொண்டவாவுதான். பட் இ ஸீக்
கெட் டெய்லி... அதோட, நம்ம வண
கங்களெல்லாவே தான் இந்த விவாத்திய
விவாணத்தை நம்மார் புரிஞ்சுக்க முடியும்...”

“ம்... சரி!”

“நேக்கி... விவாவிடம் நுத்தகை மனக்கு
கெட்டியில் “விவாவிடம்” எதிரே எத்திக்கலாம்.
ஓ. ஓ!”

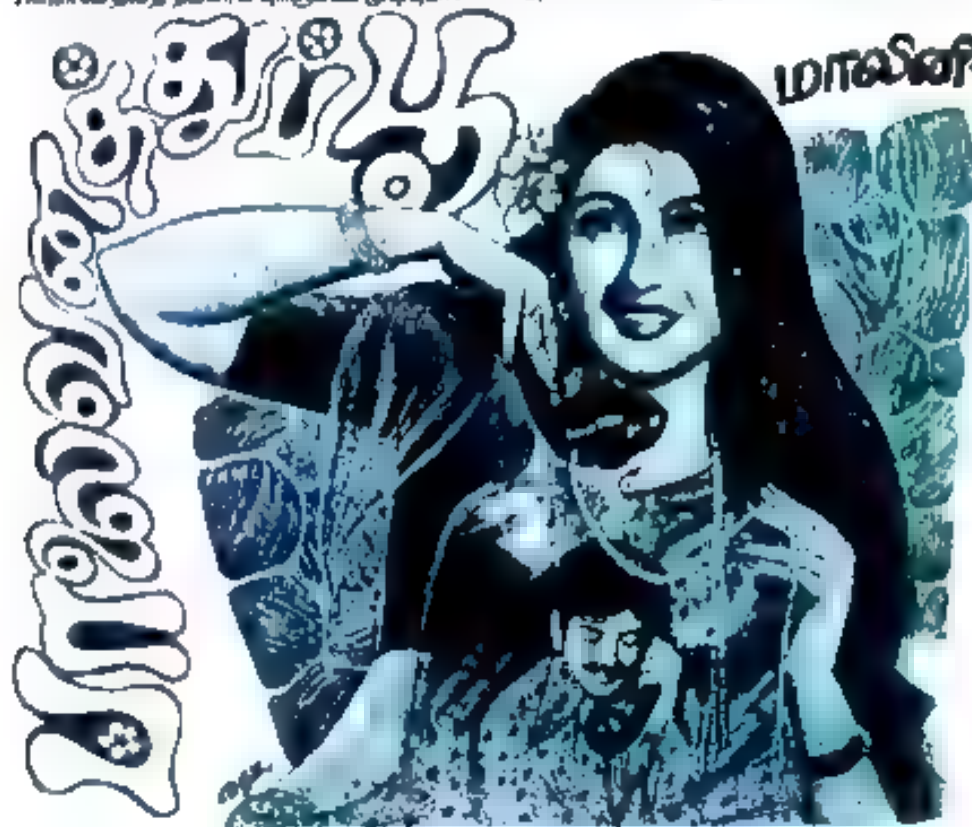
“ஓ. ஓ. ஆனால், அந்தமனத்தியே என்ன
அனுப்பினாள்... அம்மா தெருவா!”

இரண்டு நாட்களுக்கு முன்புதான் கண்ட
வாவிடம் பெண் பார்க்கத் திட்டிப் போகிற
தான் ராஜா. ராஜாவைக் கண்டவாவிடம் பெண்
நேருக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது. அவனுடிக்
தன் வாழ்வு இனித்ததால் எத்தனை இப்பணிக்
இருக்குமென எண்ணிப்பெண்ணி மயிற்றுதான்
கண்டவா. அந்தச் சிவத்தமென்கிடித் தருவான
தொற்றலும் அந்தாகக் கொண்டிருந்த கொணம்
மிகவும் மிகவும் அங்க மனத்தியைவிட
நிறையுத.

கண்டவா பட்டப்படிப்பு முடிந்தபின்,
பாக்க ஒன்றில் பணி புரிந்து வந்தான். பெண்
பார்க்கத்தான் காப்பிட வேண்டுமென்ற நிலை
மிகவும் அவனுக்கு. பெண் சிவன்கமென்கிடி
அவளது அப்பாவுக்கு ஒரே மகன். அவக்
கண்டவா பணம் புரண்டது. கண்டவாவிடம்
அதற்கும்கு பணத்திலும் அவன்கக் கை
வாணம் செய்து கொண்டப் போட்டி போட்டுக்
கொண்டு வந்தான். அவர்விடம்பெண்ணம்
ஒருவருடாக ஒதுக்கித் தன்னினர் கண்டவா
விடம் அப்பா, ஏதையானதும் போதுப்பண
விலைத் தெய்வார்.

அப்போதுதான் அவர் ராஜாவைப் பற்றிக்
கெளரிப் பட்டார். அவர் எதிர்பார்த்ததற்குக்
மேலாக ராஜா இருந்தவனிடே. எப்படி
வாவது கண்டவாத்தை முடித்துவிடத் தீர்மானி
த்தான்.

ராஜா மத்திய அரசு அலுவலகமொன்றில்
‘அக்ஷெண்ட்ஸ் ஆபீஸ்’ எனக் கைத்தெய்வம்

சம்பளம் வரவில்லை. ஆனாலும் குடும்பத்தில் மூத்தவனாகப் பிறந்து விட்டதால், அப்பாவுக்குத் தோள் கொடுக்க வேண்டியவனானான். கல்யாணத்திற்கு நிற்கும் இரண்டு தங்கைகள், காலேஜ் படிக்கும் இரு தம்பிகள் - எல்லோரின் எதிர்காலமும் ராஜாவின சம்பளத்தை எதிர்தொக்கிவிடுத்தது!

கடன்பாண்டிப் பெண் பாரீக்ஸ் போன போதே அவளை ரொம்பப் பிடித்து விட்டது. ராஜாவின பெற்றோருக்கு, அவளைவிட, அல்லாது வரப்போகும் பணத்தை ரொம்பப் பிடித்திருந்தது. வேலை பாரீக்கும் மருமகனாகத் தேடிச் கொண்டிருந்தவர்களுக்கு, வேலை பாரீப்பவனும் சொத்து இருப்பவனும் மாணவருமகன் கிடைத்தபோது, தம்மவனின் அபிமானவுணைப் பற்றி நினைத்துக் கடப்பாரீக்கவில்லை!

இத்தநிலையில், ராஜா போனிக் கூப்பிடவே என்ன சொல்லப் போகிறது என்பது மனத்தை அளித்து எடுத்துத்தது. 'ஒருவேளை பிடிக்கவில்லை வென்று அவன் சொல்வியிருவானோ! அப்படியானால் அதைத் தன்னால் தாங்கிக் கொள்ள முடியுமா?' என்று ஒருகணம் யோசித்துப் பாரீத்தான். அந்த நிலையே வெப்பப்பணியாகக் காத்தது.

பிரச்சினைக்குரிய அக்கறைய மாண்பு பொருளாத எதிர் நோக்கிக் காத்திருந்தான்!

தேற்றத்தை கடற்கரைச் சாலைமீல் 'எழிலகம்' எதிரே புகுவெளியில் காத்திருந்தான் கடன்பா.

பங்குனைக் கழகக் கடினாரும் ஐந்தே ரூபிக் காணிக் காட்டியது. 'ஐந்தரைக்கு வருவதாகச் சொன்னவர் இன்னும் வரவில்லையே!... ஆறு மணிக்குள் வரவில்லையானால் அம்மா வேறு தேடுவானோ? எப்படிச் சமாளிப்பது?' - மனத்தில் ஏற்பட்ட கவலையின் திழல் முகத்திற் தெரிந்தது.

சில நிமித்திவெல்லாம் கூப்பிட்டிக் வந்து சேர்ந்தான் ராஜா. 'ஊரீ மில் கடன்பா! ஆபீஸில் கிளம்பும் போது ஒரு சிறு 'பிராப்தம்! அதனை 'காக்கம்' பண்ணிட்டு வரவேண்டியதாயிற்று!'

'இட்'ல் ஆல் வரட்டி விஷயத்தைச் சொல்லுங்கள்!'

'ஒகே... அனர மணிமீலே போகட்டோம். து மில் டிராப் பூ... மணலில் கூட்டகார்த்து போவோமே!'

'ம்... சரீ!'

இருவரும் மணலில் எதிர் எதிராக கட்கார்த்து கொண்டனர்.

'மில் கடன்பா, விஷயத்தை எந்த இடத்திலிருந்து எப்படி ஆரம்பிப்பது என்று புரியவில்லை! ஏன், எப்படி சொன்னால் அந்தப் பிரச்சினையின் ஆழத்தை நீ தன்னு புரிந்துகொள்ளு எங்குத் தெரியுமே!'

அவன் மெனமம் சாத்தித்தான்!

'என் விட்டிக் கடன்பா எங்கோருக்கும் ரொம்பப் பிடிச்சிருக்கு!'

'ரொம்ப சத்தோஷம்! மருமகனா வரப் போகிறவனுக்கு இதைவிட வேறென்ன வேண்டும்?'

'கடன்பாவிட, நீ எடுத்துட்டு வரப்போற பணத்தை, எங்கோருக்கும் ரொம்பப் பிடிச்சிருக்கு! இப்பவே அந்தப் பணத்தை எப்படிச் செலவழிக்கணும்னு அம்மா திட்டம் போடுது!'

'இருக்கட்டுமே! என் புருஷன் விட்டுக்குத் தானே கொடுக்கப் போறான்!'

'ஆன... ஆன... ரேவதியாவே கொடுக்க முடியுமே!'

'ரேவதியா?' - கடன்பாவுக்கு விபரத்துக் கொட்டியது.

'அவ என் கூட ஆபீஸிலே வேலை பாரீக்கு, கடன்பா! ஒரு ஏழைக் குடும்பத்திலே மூத்தவனாகப் பிறந்துட்டு, சின்ன வயலிலே அப்பாவும் இறந்துட்டதாவே குடும்பத்தைச் சுமக்கிறது. இரண்டு தம்பியையும் தங்கைகளையும் தாங்குவதெ தான்... நானும் அவனும் ஒருத்தரைப்போருத்தர் காத்தல்கிரும் - ரொம்பத் திரீரமாகவே அபிமான அடக்கம் பொறுப்புணர்ச்சி... ஓ! ஐ இன் 'இரேட்!'

'பீக்வே அவனிக் கல்யாணம் பண்ணிக் கிறதானோ! எவ்வளவு ஏன் பெண் பாரீக்க வரணும்?' கோபத்தில் வார்த்தைகள் வெடித்தன கடன்பாவிடமிருந்து.

“இருத்தான் குமார் என்பவரின் இம் வத்தங்கு ஒருநாள் மதிய சாய்வுக்குக் சென்றபோது அகம்பகத்தில் இருக்கும் பல பெண்மணிகள் எங்கோ எத்திக்க வந்திருந்தனர்.

அவர்களில் ஒருவர், அவர் பெயர் உட எனக்குத் தெரியாது; நான் உணவருத்தி கிட்டுக் கூடத்தில் வந்து உட்கார்த்ததும் என் அருகில் அவரும் அமர்ந்தார். செ நிமிஷங்களுக்கு எதுவும் பேசாமல் வெண்மைய் இருந்தார். பிறகு சட்டென்று என் கைகளைத் தம் கையோடு கோத்துக் கொண்டு விடுத்து விடுத்து அழத் தொடங்கினார்.

நான் பவத்து கிட்டேன். எத்தனை இப் படி முன்பின் தெரியாத என்விடம் வந்து அழுகிறார்?

ஐ. சிவசங்கரர் பதிவு செய்திருக்கிறார்.

ஐ. சிவசங்கரர் பதிவு செய்திருக்கிறார்.

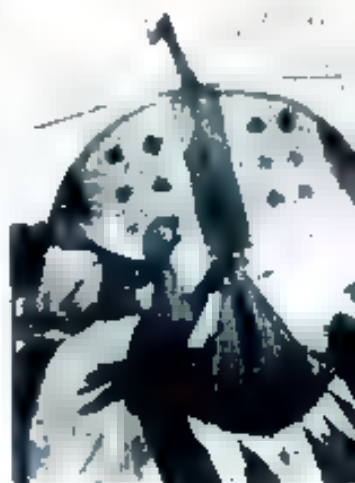
மகாம் கவர்ந்த மலைஷியா-①

எனக்குத் தரம் சங்கடமாகப் போய் விட்டது.

அன்று கொண்டிருந்த பெண்மணியின் புறங்கையைச் சமாதானமாக மெல்ல தட்டி, “என்னம்மா சமாசாரம்? எதுக்காக இப்படி வந்துப்படுகிறீர்கள்?” எவ்வேகம் மெதுவாய்.

அழுகைவீழாடே சிங்கக் குரலில் போலும் முதுபட்டார் அவர்:

“என் கைதைய உங்ககிட்ட கொண்டுமூன்று நாள் நான் வந்திருக்கேன்மா... கொன்றேன்..., கேட்பீர்கள்..., எனக்கு வயசு முப்பத்தி அஞ்சு - நாறு பின்னங்க... ஆறு மாதம் முன்னாலே என் அக்காவுக்கு உணவுக் குழாயிலே புத்து நோய் கண்டு ஆகப்பத்தியினே சேர்த்தோம். நான்ம முடியாத அவலத்தைப்பட்டு அடிக்க ஆகப்பத்தியினே இறந்துட்டாங்க. அடிக்கபோடு இருந்து அடிக்க பட்ட மரண வேதனையைக் கண்டபாப் பார்த்தப்போ, இனிமே இந்த ஆகப்பத்தியிப் பக்கம் தனி கைத்துப் படுக்கக் கூடாதுன்னு சபதம் பண்ணிக் கிட்டேன். என்னுள அங்கே இருந்த குற்றினையத் தாக்கிக்க முடியாம அப்படி நினைக்கிட்டேன். ஆனால் பாருங்க

சிவசங்கரர்

கம்மா... இரண்டு மாசம் முன்னால என்ருத்
ரத்தப் போக்கு கண்டு டாக்டர் டிட்டே
போனேன்... கர்ப்பப் பைலிலே புத்து நோய்
வந்திருக்குன்னு சொல்லி உடனடியாக ஆப்
ரேஷன் பண்ணிக் கர்ப்பப் பைலை எடுத்துட்
டாங்க... ஒரு மாசம் ஆஸ்பத்திரியிலேயே
இருந்தேன்... வீட்டுக்கு வந்து ஒரு மாதம்
தான் ஆகிறது...

கொஞ்சம் திறத்திய பெண்மணிக்குத் தக்
கம் நெஞ்சை அடைப்பது அவர் தவித்த தனிப்
பிம் எனக்குப் புரிந்தது -

"என் புத்துநோய் மூத்திப்போய் பரவிஞ்ச்
ளாம் - கோபாய்ட் டிரீட்மெண்ட் எடுத்துக்
கறேன்... எங்கக்கா பட்ட மரண வேத
னைப் தானும் எப்பிசெந்து பட்ட தொடங்கப்
போறேனெ தெரிவீடு... என் பசங்க தானும்
அறிவாய் பின்னங்கம்மா... அவங்களை
நினைச்சா மனம் ஆடிப்போகுது... தான்
யாருக்கு என்ன கெடுதல் பண்ணினேன்?
எனக்குக் கடவுள் இப்படியொரு கஷ்டத்தைக்
கொடுத்திட்டாரே... ஏம்மா? மனுஷங்க
னோட கஷ்டத்தை வைக்கக் கதை எழுது
றீங்கனே. என் வேதனை உங்களுக்குப் புரி
யுதா? என் அவதத்துக்கு ஒரு வழி சொல்லுங்க
கம்மா..."

அந்தப் பெண்மணி தெறிவிட்டார்.
என் கண்ணில் படிக் கொண்ட ஐதத்தை
என்னுடைய அடக்க முடியவில்லை.

ஆறு மாசங்களுக்குள் அக்கா, தங்கை இரு
வருக்கும் புற்று நோயா? அதுவும் முற்றின
நிலையிலா? கதையில் எழுதினால் எழுத்தாணர
அடிக்க வருவார்கள். நிறுத்தித் தடப்பதை
வாராய் தடுக்க முடிவெது?

அந்தப் பெண்மணிக்கு என் வயதான்.
அவர் நிலைமையின் எங்களை நிறுத்திப் பார்த்த

போது அவர் வேதனையின் வலி எனக்குப்
புரிந்தது.

முன் பின் அறிவாத என்விடம் இவர் எத்த
இதத்தை எதிர்பார்த்து இப்படித் தன் மனச்
சுழலாங்கக் கொட்டுகிறார்?

தான் 'தன்ரு' என்ற கதையில் கதாநாயகி
தோ புற்று நோய் கண்டு இறப்பதைப் படிப்
படியாய்ச் சித்திரித்திருந்ததால் தன் நோயின்
நிலைத்தை என்னுள் தன்ரு உணர்ந்து ஆறுதல்
சொல்ல இயலும் என்ற தம்பிக்கையில்
பேசுகிறாரா?

அந்தப் பெண்மணியின் படியில் ஒரு
முழந்தை ஏறி உட்கார்ந்து கொண்டது.

"உங்க குழந்தையா?" - அவர் ஆம் என்றார்.

"முதல்வே கண்ணைத் துடைச்சீங்க..."

உங்க குழந்தைகள் எதிரே நீங்க கலங்கினு.

அப்பறம் அம்மாவுக்கு என்னவோ, ஏதோன்னு

அவங்களும் பம்பப் பாட்டாங்களா...

...ம் கண்ணைத் துடைவுங்க... இங்கே யாருக்

கம்மா... உங்களுக்கு வந்தது ரொம்பக்

கொடிய விபாநிதான், ஆனம் உங்க அக்கா

மாநிரி நீங்களும் இறத்து விடுவீங்கன்னு ஏன்

அனுகவியமா கற்பனை பண்ணிக்கிட்டுக் கலங்க

றீங்க? இத்தியாலிலே எனக்குத் தெரிஞ்சு

எத்தனையோ பேர் கர்ப்பப் பைலை எடுத்து,

கோபாய்ட் வைச்சிக்கிட்டப்பறம் தலை நிட

காதிரமார இருக்காங்க. நீங்களும் ஏன் அப்

படி இருக்கக் கூடாது? முதல்வே மணியே

கதரியம் வேணும்... அது இருந்தாலே உடம்

பின் விபாநி பாதி மறைஞ்சுடுமாய்... உங்க

ளுக்குக் கடவுள் டிட்ட, தம்பிக்கை இருக்குங்

கீங்க... என்டிப்பாக அந்தக் கடவுள் உங்க

னைக் காப்பாத்துவார். கதையமா இருக்க...

பின், முதல்வே இப்படி வைக்கறதை விடுங்க,

தம்பிக்கையோடு இருக்கம்மா -"

✽ வண்ண வண்ணப் பட்டம், ✽ பருவிய பிரதமர் ஓன், அவர் மனைவி - இத்திய விஷயத்தின்போது

“நான் ஒரு பெண் என்பதையே வானம் பாடி நிரவாகிகள் மறத்து விட்டனர். ஒரு கடைக்குக் கூட அழைத்துப் போகவில்லை” என்று வேடிக்கையாய் நான் முதல் நான் குறிப்பிட்டதை நினைவில் கொண்டு “வாருங்கள், கே, என், கடைகள் சிலவற்றைக்குப் போய் வரலாம்” என்றார்.

ஒவ்வொரு கடைபாக ஆகக் கூட ஏறி இறங்கினதும் மனோவிபாவை விட சிங்கப் பூரித் துவளி வகைகள் மனியு என்று எவ் னொரும ஒருமுகமாய்ச் சொன்னதால் கொஞ்ச மாசுவே வாக்வினேன்.

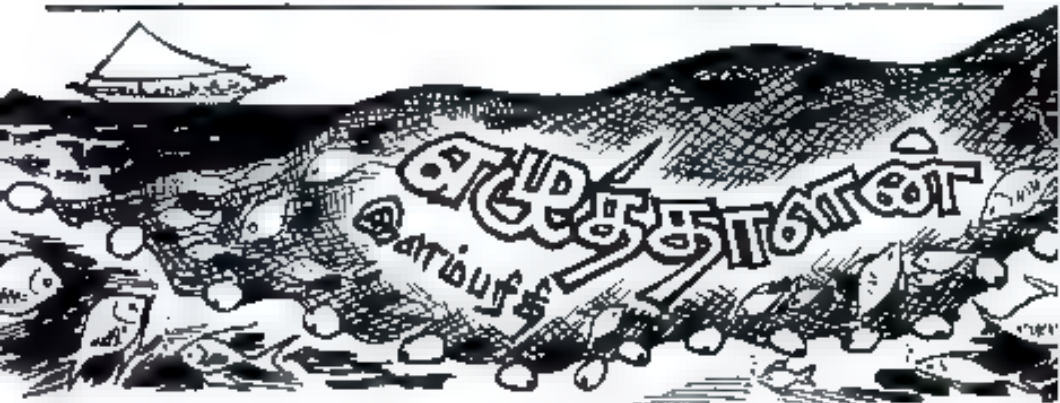
மதிய சாப்பாட்டை முடித்துக் கொண்டு நேரே வானம்பாடி அனுமலகத்துக்குச் சென் றோம்.

அங்கு எவ்வெவராய், ஆனால் மனசைத் தொழும் திணுதில் ஒரு சின்ன பிரிவு உபசாரத் தேநீர் விருந்து: வானம்பாடியில் வேலை செய்பும் ஒவ்வொருவரும் எங்களுக்கு அறி மாகப்படுத்தி வைக்கப்பட்டனர். நாளில் நாற்காலிகள் போட்டு ஏற்பாடு செய்திருந்த கூட்டத்தில் என்னி மூப்பது போகின்றாம்.

வாரி யாருக்குப் பேச விரும்பினா அவர்கள் பேசலாம் என்று முடிவாகச் சொல்ல, எங்கள் வருகை தங்களுக்கு உண்டாகியது இளர்க் சிலை, பாழிப்பைச் சிலர் அழகாய் எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

எங்கும், எதுவும் பேசாத அப்துல் காதரும், என் கணவரும் கூட பேசி ஆக வேண்டும் என்று எவ்வொரும வற்புறுத்தியதாகப் பேசி னார்கள்.

என்னும் எதுவுமே பேச முடியவில்லை... “இப்படி ஓர் அன்புக்கு நான் அருகதை உண் வந்தாது? வானம்பாடி இவ்வளவு செவ வளித்து இந்தநீச அமரக்களமான வரவேற் பைப் பதினைத்து நாட்களாய்க் கொடுப்பதை ஏற்க நான் தகுதி உண்வந்தாது? என்று தோன்றுகிறது. எல்லாவற்றிற்கும் தன்நி” என்று மட்டும் கூறி உட்கார்ந்து விட்டேன். ஒருவரும் “போய் வருகிறோம்” என்று சொல்லவில்லை. நெஞ்சுக்குக் கட்டை ஒன்று அடைத்துக் கொண்ட வேதனை. பதினைத்து நாட்களில் இந்தநீச பாசம் உண்டாவது, பின்னப்பு ஏற்படுவது சாத்தியமா என்ன? (தொடரும்)

உவகென்னும் கடல்மீதில் உவப்புடனே பயணிவர அலைமுகிள் மூக்சென்றும் ஆற்றலுதைப் படகொன்றைச் சிலகாலம் கடஞ்சர் செய்தலித்தான் ஒருதச்சன் வகிபென்று நெஞ்சத்தை வகித்ததென்று மூக்சென்றதென்

கடலாழம் தெவியாமல் கடுகிச்செல் பயணத்தாக் கடுகனையும் பயனில்லை கடலாழம் கண்டறிந்து துடிப்புடனே ஆய்கின்ற குக்குமத்ததை நெரித்தெடுத்தென் எடுத்துவந்த வகிவின் எவையெனும் வகவருமே!

வகிவரிப்பில் குழுமினவாம் வகைவகையாய் மீனிளக்கர் அகிதாண்டிக் கைசென்றிதே அகவவத்ததைக் கூறமைத்தென் பலவாரும்க் வகிவரிப் பயன்காரைச் சிலர்வந்து வகிவகித்தென் சென்றாராம்; மிகப்பவரோ வெறுத்தாராம்!

விரும்பியவர் ஏற்பதையும் வேண்டாதார் வெறுப்பதையும் கடுகனமைத்த திவதியென உவகிதெனப் புரித்ததனாக் விரும்பியவர் மனத்தெதலும் வகிபென்னி வகிவிரிப்பென்; வகுதானின் உவ்வகிதெ மனத்தெத்தி வகிவிரிப்பென்!

கவி பத்திரிகையில் போர்முகை பதிவாற்றி
ஒவ்வொரு திரு. T. M. சாதுரத்தர் அவர்களின்
குறைந்த செலவாகியவதி பிரேமாவதிக்ரமம்
செய்துவிட்டு அதைத்தொடர்ந்து எப்பதில் செலவாகி
யிருப்பதைத் திருமணம் நடைபெற்றது.
திருமணத்தில் ஏதாவது தகவல்களும்
பிரேமாவதிக்ரமம் செய்துமொன்று மனமகனாக
வாழ்த்தினர் :

சாதுரத்தர் மனமகன்

இப்போது ஏராளமாக
விற்பனையாகிறது

சரவண

மாவரைக்கும் இயந்திரம்

சிறந்த உழைப்பு
செய்துமொன்று மனமகன்
விற்பனையாகிறது
செய்துமொன்று
மனமகன்

சரவண

இன்ஜினியரிங் டிரேடர்ஸ்

(சீதாபதி ரூப்ர மார்கெட் சேபர்)

12/15-A கிருஷ்ணசாமி முனியார் ரோடு

கோயமுத்தூர் 641002

PHONE - 34260-32321

GRAMS 'WETGRINDER' - 0000

கவிமகன் காரியாலய பத்திரிகை இலாகா
திரவாவதியும் எழுத்தாளருமான திரு.
N. துரைஜம் ('தடாஜ') அவர்களின்
குமாரர். இத்தியல் ஒவ்வொன்று பாதையில்
பணிவாற்றும் திரு. N. பரவதிரமணியன்
B. Com.க்கும், A.G. ஆபீஸில் பணி
புரியும் முகவராவும் திரு. R. கோபாலன்
அவர்களுள் குமாரர் சேன. பத்திரிகை
(BSc)க்கும் எப்பதில் சிறப்பாக
திருமணம் நடைபெற்றது.

சாதுரத்தர் மனமகன்

கல்வி

சத்தா விவரம்

★

தூரம் தூரம்

இத்தியல் கு. 38 கு. 19

இவர்களுள் கு. 54 கு. 37

(இத்தியல் நடைபெறு)

இதர வெளியுருக்கள் கு. 90 கு. 45

மார்போலர்

கவி, சென்னை - 600 032

“பயிற்சித் தொழிலாளர் தமிழ்மொழி போக

இனிதாவது எங்கும் காணோம்”

பொன்சேரி உயர்தரப் பள்ளி தமிழ் மாணவர் மன்றத்தில் பேராசிரியர் டாக்டர் ம. இராசமாணிக்கம் பிள்ளை ஸ்தலத்தில் பாடனை எடுத்துக் காட்டித் தமிழ் முழக்கம் செய்தபோது எட்டாவது வகுப்பில் படித்துக் கொண்டிருந்த ஒரு “குள்ள பான்தர்” “டக்” கென்று பேர்ச்சியில் ஏறி தின்று “தெனுக்கு மொழி இருக்கிறதே!” என்று இடைமறித்துக் கூறி, இரு நொடிக் கண்கள் அவன்மீது கோபக் கண்கள் வீசின. மகன் தட்டிநடு அணையில் இப்படி மானத்தை வாங்கிவிட்டானா என்ற சிலம் தந்தை திரு அஷ்டாவதானி சங்கா வஷ்டி நாராயண சான்றிக்கு. அதுவும் தான் அப்பள்ளியிலேயே தெனுக்கு மொழி ஆசிரியராயிருந்ததால் இரு பிரகார இருந்த கேள்விக்குக் கண் முக்கு யாது கவந்து யார் என்ன நினைப்பார்களோ என்று ஆத்திரம் அடைந்தது. “ஏம் முத்திரிக்கொட்டை” என அடித்து வா உன்னைக் கவனிப்பீனே!” உடம்பு முறுத்தவும் புருவம் தெரிந்த தரிசனம் ஆசிரியர் அப்பள்ளிக்கு அன்புக் கட்டிவிட்டார்.

ஏதோ உத்தேசத்தில் கேட்டுவிட்ட அந்தச் சிறுவன் தனது சொல்லுக்கு வருத்தம் தெரிவிக்க வேண்டியவராயிற்று. ஆனால் தந்தை யாரோ அவனைச் சுமமா விடவில்லை. பன் மொழிப்புலன் ஆயிற்றே! அந் பள்ளியில் பத்தாவது வகுப்பில் பதினாறு வந்த தனக் கிலிய தமிழ் மாணவருடன் சி. பாவதிருஷண னிடம் மகன் தமிழ் கந்த உடனே ஏற்பாடாயிற்று. அப்பள்ளி தமிழ்க் கண் திறத்தது. மட்டுமேயாகாத தெளிவாத தனது சிறப்பினைத் தந்தை நினைவுகூருகிறார். டி.வி. சாணித் திய அகாடமி தென் பிராந்தியச் செயலாளர் டாக்டர் சங்கா இராசாதிருஷண சர்மா.

“இவர் தமிழ் தெரிந்த தெனுக்காரா? அல்லது தெனுக்கு தெரிந்த தமிழரா? ஆயினால் அறிவால் பூண்டிப்போடப்பட்டு இயங்கும் இவர் பம்பரமாயிருந்தால் என்ன? காட்டையாவிருந்தால் என்ன?” என்று கூறுகிற இவரை என்க, போட்டுப் பார்த்த இவ்விய விமரிசை சிறுவர்.

சென்னை சர்வகலாசாலையில் “தெனுக்கு இவ்வியத்தில் தமிழ்க் கண்கள்” என்ற பொருள் பற்றி முதல் முதல் ஆய்வுக் கட்டுரை எழுதி Ph. D. பட்டத்தைத் தட்டிக் கொண்டு போனவர் இவர். “தெனுக்கு” என்று தமிழினம் இராமாயணம்” என்ற ஆய்வுக்கட்டுரை அனுப்பி அந் சர்வகலாசாலையிலிருந்து பட்டத்தைத் தாண்டும் போட்டு இமத்த முதல் மாணவரும் இவரே. தெனுக்கு என்று தமிழினம் உண் இராமாயணம் பன்னாட்டின் கரைத்துக் குடித்து இம் மொழி

கருக்கிடையே பாகம் போன்ற கிணங்கும் முதல் மணிதர். “இராமர் ‘மேது’ கட்ட உதவிய அணிப்பிணி போன்றது என்ற பணி” என்று அடக்கத்துடன் கூறும் இவரது சாத்திரன் பன்.

“தெனியு மன்னன் கதை” என்ற தர்போரும் பாடல் போன்ற கதைவழி தமிழின் படித்த இவர் உடனே “ஜிஜ்ஜி க்கொட்டை” என்று தெனுக்கில் ஒரு புத்தகம் எழுதி விட்டார். இதிலே இவர் குட்டிக் கொண்ட முதல் இவ்விய கவிவாய்ப்புதரம் ஆகும். அதன் பின்னர் இவர் தமிழிலிருந்து தெனுக்குக்கும் தெனுக்கிலிருந்து தமிழுக்கும் மொழி போய்த்த பன்மைய, தன்ன இவ்விய வக்கன் எத்தனை எத்தனையோ!

இருபத்தியாறு தன்ன தமிழ் இவ்வியக் கந்தகாக்கித் தெனுக்கு தேசத்துக்கு அந் முகப்படுத்திய பெருமை இவருடையது. முதல் முறையாகத் தமிழ் இவ்விய வரலாறு

திரு சாது திருஷண சர்மா

எழுதிய தெனுக்கு நானாசிரியர் இவர். ஆத்திரப் பிரதேச சாத்திரிய அனாதமி ஆதர வன் செனிவத்தது இந்த நூல்.

அகராதி எழுதி அனுபவம் பெற்ற இவர், இப்போது தமிழ் - தெனுக்கு அகராதி போன்றவை தயாரிசெய்யும் பணியில் ஈடு பட்டிருக்கிறார்.

தமிழ் - தெனுக்கு-பரம்பர வணர்ச் சிக்குப் பாடுகும் டாக்டர் சங்கா இராசா திருஷண சர்மாவின் வேலை, இவர் எழுதிய இராம காவியம் பேரகவைய நீளட் டும் என காழ்த்து கோம். -சுத்தசென்

அணில் பணியாற்றியவரின் உயர் சாதனைகள்

தெய்வம் தான் துணைவன்

"தெய்வம் தான் துணைவன்" என்றார் டைரக்டர் எம். ஏ. திருமுகம்.

"நீங்கள் டைரக்ட் செய்ததிலேயே உங்களுக்குப் பிடித்தமான படமென்ன?" என்ற கேள்விக்குத்தான் மேற்கண்டவாறு அவர் பதில் கூறினார்.

"தான் ஏதோ புதிதாகக் கலுவதுபோல் நீங்கள் திரைக்க வேண்டாம். எனக்கு மட்டுமல்ல, எவ்வு தலைவர் மறைந்த சாண்டோ சின்னப்ப தேவருக்கும் தெய்வம் தான் துணைவன். கோயில்களுக்கு ஏராளமாக வாரி வழங்கியுள்ள அவரிடம் ஒரு சமயம் கையில் பணமில்லை. அப்பொழுது பார்த்து ஒரு முருகன் கோயில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அவரிடம் வந்து தங்கள் கோயிலுக்கு ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்று கோரினார்கள். பத்து ரூபாய் வட்டிக்குப் பணம் கடன் வாங்கிக் கொடுத்தனுப்பினார் தேவர். கடன் பட்டாவது தெய்வ கைகளிலேயே செய்ய வேண்டுமென்பது அவர் எண்ணம். அவர் ஒன்று அல்லது இரண்டு படங்கள் எடுத்து விட்டாக மூன்றுவது

படம் கண்டிப்பாக முருகனைப் பற்றியதாகத் தான் இருக்கும்."

"கலையில் சாதனை ஏற்படுத்துவதற்குப் படத்தின் நெம்பு அம்சங்களுவன?"

"அதுபடை சிட்டுக்கும் சென்று அங்குள்ள முருகனையும் அவ்வது கோயில்களையும் நாங்கள் கண்டது மட்டுமல்லாமல் படம் பார்ப்பதும் எல்லோரையும் காண வைத்தோம். வெறும் கோயில்களை மட்டும் காட்டிவிடப் போதாது என்பது என் தலைவனார் காதம். அதனும் ஒவ்வொரு திருத் தலத்திலும் அவர்கள் கொண்டாடும் பெரு விழாக்களையும் இனிததுப் படம் பிடித்தோம். உதாரணமாக, திருச்செந்தூரில் ஒரு கோடி பேர் பங்கு கொள்ளும் கற்பூரத் திருவிழா. பழனி எதப் பூசத் திருவிழா, திருத்தணி ஆடிக் கிருத்தினை திருவிழா இப்படி அறுபடை வீட்டிலும் கொண்டாடும் விழாக்களைக் காண்பித்தோம். தேவர் படமென்றால் மிருகங்கள் இல்லாமல் படமிருக்காது என்பது எல்லோரும் அறிந்ததுதான். ஆனால் முருகன் படத்தில் எப்படி மிருகத்தை வரவழைப்பது? முருகன் சம்பந்தப்பட்ட பறவைகளான மயிலும் சேவலும் இருக்கின்றனவே! இதில் மயிலை நாங்கள் எடுத்துக் கொண்டோம். ஜெயாவை அசோகன் தவறான எண்ணத்துடன் நெருங்கி வரும்போது மயில் வந்து அசோகனின் கண்ணைக் குத்தி ஜெயாவைக் காப்பாற்றுவது போல் அமைத்தோம். இந்தக் காட்சி சிறந்த ஆய்விவப் படங்களுக்கு நிகராகப் படமாக்கப் பட்டிருப்பதாக எல்லோரும் பாராட்டினார்கள். இதேபோல் மற்றொரு காட்சியும் சிறப்பாகப் படமாக்கப் பட்டிருப்பதாக எல்லோரும் கூறியது. பாம்பு மயில் சண்டைதான். இந்தப் படம் சிறப்பாக ஓடிவதற்கு மற்றொரு

“தெய்வம்” மத்தியம் செவ்வகம் ஐரவதி, ஸ்ரீராமத்த, அரேவகம், வரீசகர், சீதகர்

காரணம் ஆறு பாடல்கள். ஆறாம் மணிமணி யான பாடல்கள். பக்திப் பாடல்களைப் பாடும் பித்துக்குளி முருகதாய், ராதா தெய்வன்கமி, கே. வி. கத்தராய்பாள், டி. எம். எம். சீரகாழி, பெங்களூர் ரமணி அம்மன் ஆகியோர் பாடுகின்றனர்.

“எல்லாப் பாடல்களுமே இசைத் தட்டு விதப்போலும் பய சீகாரிடுகளை முறியடித்து விட்டன!”

“தெய்வம் தான் துணைவர். இதில் மக்கள் எதை அதிகம் விரும்பினார்கள்?”

“தெய்வம் படத்துக்குத்தான் அதிக ஆதரவு. அவர்கள் விரும்பும் தான் என்

விரும்பும். மக்கள் குரலே மிகவும் குரல் இல்லையா?”

“உங்கள் படம் ஒரு டாக்டுமெண்டரி போன்றதுதானே?” என்றேன்.

“ஆமாம் டாக்டுமெண்டரிதான். ஆதலும் வெற்றிகரமான டாக்டுமெண்டரி. சிறந்த கதைபயம் உங்கள் எத்தனையோ பஸ் சலாகப் படப்போல விட மக்களின் மனத்தை அதிகமாகக் கவர்ந்த டாக்டுமெண்டரி படம் இது என்பதில் பெருமையடைகிறேன்” என்றார் திருமுகம்.

பேட்டி : “எல்லாம்”

கத்தரிக்காய் வேல் குத்தாய்?

ஒரு முடாபுரம் அரங்கத்தில் சைவோபதேயனாக ஸ்பாஷிக்கொண்ட பத்திரி இருந்தான். அதன் எழு சொல்லுதலும் “ஆமாம் என்” போட்டு அரங்கு கருத்தாக ஆரம்பித்தது. தாதுபத விளக்க காரியத்தின் கொள்கையாக.

இருந்தான் அரங்கமில்லாத சைவனின் கத்தரிக்காய் வேல் குத்தாய் கையாற்றித்தான். சைவனாக இருக்கிற அரங்கம் பத்திரிகை “கத்தரிக்காய் இவ்வாறு குளியல் இருக்கிறதே” என்றதுடன், பத்திரி, “ஆமாம் அரங்கம் அந்தர்தான் இவ்வாறு அத்தகுந்த சீர்த் கைத் துப் பிடுபித்திருக்கிறது” என்று கைத்திரி கையாக் கூறி ஒரு கத்தரிக்காயை எடுத்து அதன் காய்ப்பு பகுதியை அரங்கமில்லாத கொட்டின. அரங்கும் அதை நகர்த்தின.

1. கொஞ்சம் தாதுக்கள் கூறித்து மறுபடியும் கைவரின் கத்தரிக்காய் வேல் குத்தாய். அரங்குக்கு அரங்கு கையாற்றி சைவனின். அரங்கு போல கத்தரிக்காய் வேல் பார்த்தது. கொஞ்சம் பத்திரியை அகற்றி “இவ்வாறு கத்தரிக்காய் பிடிபுட கைத்திரி” என்றார்.

உடனே பத்திரி “ஆம் அரங்கம் அதன் கொட். பத்திரி அக்கத்திரி இவ்வாறு அதன் தலை யில் ஆகி அத்தது கைத்திரிக்கிரகி பார்த்து கை” என்றார். அந்த கைப்படி பகுதியைக் கைத்திரி.

அரங்கம் போல வேல் இடம் தெரிவிக்கிற. —அரங்கம் கொத்திரியின் பகுதி இருந்தது குத்திரி கைத்திரி கைத்திரி. பேட்டி : “கைத்திரி”

CAS19A-2-173 TAM

கல்கி

KALKI 29-4-79

75 ஆம்

